அமிர்தசாகரனார்

இயற்றிய

யாப்பருங்கலம்

மூலமும்

(பழைய விருத்தியுரையுடன்)

ராவ் பஹதூர் - ச. பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள்
எப். ஆர். எச். எஸ்.(லண்டன்.) எம். ஆர். ஏ. எஸ்.(லண்டன்.)
[சென்னை சர்வகலாசாலையின் தமிழ்க் கல்விச்சபை, தமிழ் வியாசசபை
இவற்றின் அங்கத்தினர். சென்னை 'கல்வி' இலாகாவைச்
சேர்ந்த 'டெக்ஸ்ட்புக் கமிட்டி' அங்கத்தினர். சென்னை
'ஸ்கூல்புக் அண்ட் லிட்டரேச்சர் சொஸைட்டி'
தமிழ்க் கமிட்டி அங்கத்தினர்]
பதிப்பித்தது.

[பகுதி-உ.]

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு"—திருக்குறள்.

சென்னை:
1917
[ரிஜிஸ்தர் செய்தது.]

தாம்ஸன் கம்பெனியாரால் தமது 'மினெர்வா' அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முன்னுரை

"ஏரண முருவம் யோக மிசைக்கணக் கிரதஞ் சாலந்
தாரண மறமே சூதந் தம்பநீர் நிலமு லோகம்
மாரணம் பொருளென் றின்ன மானநூல் யாவும் வாரி
வாரணங் கொண்ட தந்தோ வழிவழிப் பெயரு மாலோ"

என்று நாம் ஏங்கிப் புலம்புமாறு, எத்தனையோ அருந்தமிழ் நூல்கள் கருங்கடலுக் கிரையாகியும் கனலுக்கிரையாகியும் அழிந்து விட்டன. எஞ்சியுள்ளன சிலவும் ஆதரிப்பாரின்றிக் கறையான் வாய்ப்பட்டுக் கரைந்து வருகின்றன. அங்ஙனம் கரையும் நூல்களைக் கரைந்தொழிய விடாமல், அச்சிட்டு நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்ற பேரவாக் கொண்டு, சொல்லற்கரிய பெருமை வாய்ந்தும் காலகதியால் செல்லுக்கிரையாகி வாராநின்ற இவ்வியாப்பருங்கல விருத்தியை அச்சிடலாயினோம் என்பது இந்நூலின் முதற்பகுதியின்கண் உள்ள பதிப்புரையில் கூறப்பட்டது. இப்பகுதியோடு இந்நூல் முற்றுப் பெறுகின்றமையின், பெயரளவின் நின்றுவிடும் நிலையிலிருந்த ஒரு நூல், ஏதோ ஒருவகையில் உருப்பெற்று நிலைத்து விட்டதென்று அறிந்து உள்ளம் உவப்பெய்துகின்றது.

இனி, இந்நூல் முதற்பகுதியின் பதிப்புரையில் இந்நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாறு ஆராயப்பட்டன. ஆதலால், இவ்விரண்டாம் பகுதியின் முன்னுரையாகக் கூறக் கிடப்பன இந்நூலின் காலம் முதலிய சிலவே.

இவ்வியாப்பருங்கலத்தின் இறுதிச் சூத்திரம் வீரசோழிய உரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது என்பது, முன்னமே குறிக்கப்பட்டது. ராஜேந்திரன் என்ற பெயர் வழங்கிய வீரசோழன் என்னும் அரசன் காலத்தில் அவன் பெயரால் வீரசோழியம் என்னும் நூல் இயற்றப்பெற்றதென்பது அந்நூலினின்றே அறியக்கிடப்பதொன்று. அவ் வீரசோழன் கி. பி. 1064 முதல் 1070 வரை அரசாண்டவனென்று சரித்திர ஆராய்ச்சியால் தெரியவருகிறது. ஆகவே வீரசோழியம் இயற்றப்பட்ட காலமும் அக்காலமேயாதல் வேண்டும். அதன் உரையில் யாப்பருங்கலம் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுவதால், யாப்பருங்கலத்தின் காலம் வீரசோழியத்தின் காலத்திற்கு முற்பட்டதாதல் வேண்டுமேயன்றிப் பிற்பட்டதாகாது. அதாவது, பதினொன்றாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியே யாப்பருங்கலத்தின் காலத்திற்குக் கீழ்வரம்பாகும்.

இனி, இவர் நூற்கண் உள், கட்டளைச் சக்கரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ள 'பருவரைவிடுத்து' (பக்கம்-495) என்னும் பாட்டு 'ஆராழி யாய்ந்த விடையோன் ஏழுகிதாப்—பாராளும் பல்லவமல்லன்' (பக்கம்-496) என்று அவனைப் பாடப்பட்டதாகும். ஆகவே, பல்லவமல்லனைக் குறித்துப் பாடிய செய்யுளை உதாரணமாகக் காட்டிய உரையாசிரியர், பல்லவமல்லனுக்குப் பிற்பட்டவரே யென்பது கூறாமலே அமையும். பல்லவமல்லன் காலம் எட்டாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருக்கவேண்டுமென்பது சாஸன பரிசோதகர் துணிபு*. ஆகவே, விருத்தியுரைகாரர் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவராவர். இனி, யாப்பருங்கலக் காரிகை—முதலாவது செய்யுள் உரையில், "வெண்பாவிற்கும், ஆசிரியத்திற்கும் வந்த மடக்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா யாப்பருங்கல விருத்தியுள் 'காடே கடிபுனல்' என்னும் பழம் பாட்டிற் கண்டு கொள்க" என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரையும் யாப்பருங்கல விருத்தியும் சமகாலத்தினவாகவேனும், விருத்தி முற்பட்டதாகவேனும் இருத்தல் வேண்டுமென்று துணியலாகும். குணசாகரரும் அமிர்தசாகரரும் சமகாலத்தினராயிருத்தல் வேண்டுமென்பது பண்டிதர் பலர் கொள்கை. அக்கொள்கை நிலைபெறுமாயின், காரிகையுரையும் விருத்தியுரையும் சற்றேறக்குறைய சமகாலத்தின வாதல் வேண்டும்; என்னை? அமிர்தசாகரனா ரியற்றிய யாப்பருங்கலத்துக்கு விருத்தியுரை கண்டவர், அமிர்தசாகரனாருக்கு முற்பட்ட காலத்தவராதல் கூடாதாகலின். விருத்தியுரையும் காரிகையுரையும் சமகாலத்தினவாயின், காரிகையுரையும் காரிகையும் சமகாலத்தின என்பது கொண்டு விருத்தியுரையும் யாப்பருங்கலக் காரிகையும் சமகாலத்தின வென்பது துணியப்படும். யாப்பருங்கலக் காரிகையாசிரியரே யாப்பருங்கல ஆசிரியர் என்பது முதற்பகுதியின் பதிப்புரையிற் கூறப்பட்டது. ஆகவே இந்நூலும் இதன் விருத்தியுரையும் சமகாலத்தினவாதல் வேண்டும். விருத்தியுரைகாரர், பல்லவமல்லன் காலமாகிய எட்டாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவர் என்பது முன்னர்க் காட்டப்பட்டது. ஆதலால், இந்நூல் எட்டாவது நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டதாகல் வேண்டும். அதாவது, இந்நூலின் காலத்திற்கு எட்டாவது நூற்றாண்டு மேல்வரம்பாகும். கீழ்வரம்பு பதினோராவது நூற்றாண்

* Vide "The Dynasties of the Kanarese districts of the Bombay Presidency from the earliest Historical Times to the Musalman Conquest of A. D. 1318" by Jhon Faithfull Fleet, Ph. D., C. I. E., of the Indian Civil Service, embodied in the Gazetteer of the Bombay Presidency. Vol. I. Part II. (History of the Konkan Dakhan and Southern Maratha Country), page 323.

கொங்கணம், தக்கணம், தென்மராட்டிய தேச சரித்திரமடங்கிய, 'பம்பாய் கெஜெட்டீர்' முதற் புத்தகம் இரண்டாவது பகுதியில் (பக்கம்-323) ஜான் பெய்த்புல் பிளீட், பி. எச். டி., ஸி. ஐ. இ. என்னும் ஆங்கில துரைமகனார் எழுதியுள்ள கன்னட வம்சாவளியிற் காண்க.

டென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது அன்றே. இந்நூலும் உரையும் எட்டாவது நூற்றாண்டிக்கும் பதினோராவது நூற்றாண்டிக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இடம்பெற்றிருத்தல்வேண்டும். அதாவது, இந்நூலின் காலம் சற்றேறக்குறையப் பத்தாவது நூற்றாண்டென்பது ஒருவாறு துணியத்தக்கது.

ஆயினும், தமிழறிஞர்கள் இந்நூலின் காலத்தைத் திட்டமாக அறிய முற்பட்டு முயல்வார்களாயின், அவர்கள் முயற்சி பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் சூத்திரங்கள் பல மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப் பேராசிரியர் 'பிறை தங்குமுடிக் கறைமிடற்றரனார் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் 'நீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் இன்னும் பலவாறாகவும் இவ்விருத்தியுரைகாரரால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறார். இங்ஙனம் வரும் அடைமொழித் தொடர்களெல்லாம் சிவபெருமானைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன. யாம் அறிந்த அளவில், இந்நூலைத் தவிர்த்துப் பிறநூல்களில் பேராசிரியர் எனக் குறிக்கப்படுவோர் இருவர் உளர். ஒருவர் இளம்பூரணர் முதலிய உரையாசிரியர்களாற் சுட்டப்படும் ஆத்திரையன் பேராசிரியன் என்பார். மற்றவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையியற்றிய பேராசிரியர். விருத்தியுரையுட் கூறப்பட்ட பேராசிரியர் இவ்விருவருள் ஒருவரேயோ, அன்றிப் பிறர் ஒருவரோ என்பது ஆராயத்தக்கது. தொல்காப்பியம் செய்யுளியலுரையால் தெரியக் கிடக்கும் பேராசிரியர் கொள்கைகள் சிலவற்றோடு, இவ்விருத்தியுரையிற் கண்ட பேராசிரியர் சூத்திரங்கள் மாறுபடுகின்றன. அதுகொண்டு ஈண்டுச் சுட்டப்பட்டவர், தொல்காப்பியத்திற் குரையியற்றிய பேராசிரியர் அல்லரென்பது துணியப்படும்.

இனி, 'சென்னை ராஜாங்கத்தார் உத்தரவின்மேற் பிரசுரிக்கப்பட்ட தமிழ் ஏட்டுப்பிரதிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பத்திரத்தினின்று' எடுக்கப்பட்டு இந்நூலின் முதற்பகுதி முகத்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ள யாப்பருங்கல விருத்தியைப் பற்றிய ஆங்கில வியாசத்தில், இந்நூலிற் சுட்டப்படும் பேராசிரியர், கடைச்சங்கப் புலவரும், களவியல் ஆசிரியருமான இறையனார் என்பவராக வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கூற்றுக்கு ஆதாரம் அவ்வியாசத்தையன்றி வேறு காணுவது அரிது. அதுகிடக்க. இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் என வருமிடங்களிற் சில ஏடுகளின் பாடம் 'மயேச்சுரர்' என்று காணப்படுகின்றமையின், அப்பேராசிரியர்தம் இயற்பெயர் மயேச்சுரர் என்று எண்ண இடமுண்டு. மயேச்சுரர் என்பது சிவபெருமான் பெயர்களுள் ஒன்றாதலும், பேராசிரியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழித் தொடர்களெல்லாம் சிவபெருமான் பெயரையே குறிப்பனவதாலும், இக்கூற்றை வலியுறுத்தும். அன்றியும், மயேசுரரால் யாப்பிலக்கணம் ஒன்று இயற்றப் பட்டுள்ளதென்பது, யாப்பருங்கலக் காரிகைப் பாயிரவுரையில் 'மயேச்சுரர் யாப்பே

போல உதாரண மெடுத்தோதி' என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு அறியலாகும். யாப்பருங்கலக் காரிகையுரையில் மயேச்சுரர் சூத்திரங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளவற்றுட் சில, இவ்விருத்தி யுரைகாரரால் பேராசிரியர் சூத்திரங்களெனக் காட்டப்படுகின்றன. விருத்தி யுரைகாரர் பேராசிரியர் எனச் சிறப்பித்துக் கூறுவது மயேச்சுரர் என்னும் ஆசிரியரையே என்று நாட்டுவதற்கு இஃதொன்றே போதிய சான்றாகுமன்றோ? இதன் உண்மை எவ்வாறிருப்பினும், இப்பேராசிரியர் விருத்தியுரைகாரரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவரென்பதில் ஐயமில்லை. இது நிற்க.

இவ்விருத்தியுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட நூற்கள், நூலாசிரியர்கள் முதலிய விவரக் குறிப்பு, முற்குறிப்பு முகத்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஆங்கில வியாசத்திற் காணலாகும்.

சங்க காலத்து வழங்கிய யாப்பு வகைகளையும், பிற்காலத்து அவை யடைந்த மாறுதல்களையும் ஆராய்ந்தறிய அவாவும் தமிழறிஞர்கள், இந்நூலையும் தொல்காப்பியம் செய்யுளியலையும் ஒருங்காராய்தல் சாலப் பயன்றருவதொன்றாம். நிற்க.

இந்நூல் இனிது முடியுமாறு தோன்றாத் துணையாய உடனிருந்துதவிய எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை மனமொழி மெய்களால் வழிபடுகின்றனம்.

'குணநாடிக் குற்றமு நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்'

ஒழிபியல்

[தனிச்சொல் நிற்குமிடம்.]

94. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்குத் தனிச்சொல் நிற்குமிட முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: அடிமுதற்கட் செய்யுளகத்துப் பொருளைத் தழீஇத் தனியே நிற்பது தனிச்சொல் எனப்படும்; அது வஞ்சிப் பாவின் ஈற்றினகண்ணும் வரப்பெறும் என்ப புலவர் என்றவாறு.

'இறுதியும் வஞ்சியு ளியலுமென்ப' என்னும் உம்மையால் தனிச் சொல் இடையும் வஞ்சியுள் நிற்கப்பெறும் எனக்கொள்க. அல்லதூஉம் பிறரு மிவ்வாறே சொன்னார்; என்னை?

"உறுப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியும்
மறுக்கப் படாத மரபின வாகியும்
எழுவா யிடமா யடிப்பொரு ளெல்லாம்
தழுவ நடப்பது தான்றனிச் சொல்லே"

"வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"தனியே,
யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கு மென்ப"

என்றார் அவிநயனார்.

தனிச்சொல்லைக் கூன் என்று வழங்குவாருமுளர் எனக்கொள்க; என்னை?

"அடியினிற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப"
"வஞ்சி யிறுதியு மாகு மதுவே"
"அசைக்கூ னாகு மென்மனார் புலவர்"

என்றார் பல்காயனார் ஆகலானும்,

"தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறியுணர்ந் தோரே"
"வஞ்சி யிறுதியும் வரையா ரென்ப"

என்றார் நத்தத்தனார் ஆகலானும் என்க. வரலாறு:

"உதுக்காண், சுரந்தானா வண்கைச் *சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானாட் பல்புகழ் பாடி—யிரந்தார்மாட்
டின்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளிததேர் மழை"

என இவ்வெண்பா அடிமுதற்கண் 'உதுக்காண்' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"அவரே, கேடில் விழுப்பொருள் தருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே
யானே, தோடா ரெல்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூர்ந் திசினே
அன்ன ளளிய ளென்னாது மாமழை
இன்னும் †பெய்ய முழங்கி
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் குறித்தே" (குறுந்-216.)

என இவ்வாசிரியத்துள் 'அவரே' எனவும், 'யானே' எனவும் கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"உலகினுட், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை ‡சிறப்பெனறும் பிறழ்வின்றி
யுறுதகைமை யுலகிற்கோ ரொப்பாகித் தோன்றாவே"

---

* 'சுவணமாப பூதன்' என்பதும் பாடம்.
† 'பெய்யும் முழங்கும்' எனபதும் பாடம்.
'சிறப்பென்னும்' என்பதும் பாடம்.

இக்கலிப்பா முதற்கண் 'உலகினுள்' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"உலகே, முறைகொடுத்தார் பிற்கொள்ளும்
பிற்கொடுத்தார் முறைகொள்ளும்
உறுதிவழி *யொழுகுமென்ப
அதனால்,
நற்றிற †நாடுத லன்மை
பற்றற யாவையும் பரிவறுத லன்றே"

என இவ்வஞ்சிப்பாவி னடிமுதற்கண் 'உலகே' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க

"தாழிரும் பிணர்த்தடக்கை"‡ எனும் வஞ்சிப்பாட்டினுள் அடிமுதற்கண் "வென்றியான" எனவும், "அதற்கொண்டும்" எனவும் சீர் கூறாய் வந்தன

"மாவழங்கலின் மயக்குற்றன, வழி" என வஞ்சியினிறுதி தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. 'கலங்கழாலிற்—றுறை—கலக்கானாதே" என வஞ்சியடியின் நடு 'துறை' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு.

"காமர் கடும்புனல்"§ எனும் குறிஞ்சிக் கலியுள், "சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே" என ஓரடியாற் றனிச்சொல் வந்தவாறு; ஓரடியாலுங் கலிக்கண் தனிச்சொல் வரப்பெறுமாகலின். என்னை?

"வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும்
தன்பா மிகுதியின் வருவன வெல்லாம்
வஞ்சி யுரிச்சீர் விரவினும் வெண்பா
வருகுவ தனிச்சொ லசைச்சீ ரடியே"

என்றாராகலின்.

'அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்
இறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப'

---

* 'ஒழுகுமே' என்பதும் பாடம்.

† 'நாடுக நன்மை' என்பதும் பாடம்.

‡ இச்செய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

§ இச்செய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

என்றாலுங் கருதிய பொருளைப் பயக்கும். 'அஃது' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டியது என்னையோ வெனின், நான்கு பாவின் அடிமுதற்கண்ணுஞ் சீர் கூன்வரப்பெறும் எனப்பாராயினும், வஞ்சியடியின் முதற்கண் அசை கூனாய் வருவதும், உகர ஈறாகிய நேரீற்றியற்சீர் கூனாய் வருவதுஞ் சிறப்புடைய; வஞ்சியடியின் இடையும் இறுதியும் அசை கூனாய் வருவதன்றிச் சீர் கூனாய்வாராது; ஆண்டும் உகரவீறாகிய நேரீற்றியற்சீர் அருகிக் கூனாய் வரவும் பெறும்; அச்சீர் அல்லாப்பாவின் அடிமுதற்கண் அருகியல்லது கூனாய் வாராது; கொச்சகக் கலியுள் ஓரடி கூனாய் வருமாயினுஞ் சிறப்பில்லை; வெண்பா ஆசிரியம் கலி என்னும் இவற்றின் அடியுள் இடையும் இறுதியுங் கூன் வரப் பெறாதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

வரலாறு: "அடி, யதர்சேறலி னகஞ்சிவந்தன" எனவும், "மா, வெறித்தானிடங் காட்ட" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் 'அடி' எனவும், 'மா' எனவும் அசைகூனாய் வந்தவாறு. "வேந்து, வேரல் வாங்கிப் பிடித்திருந்தலின்" எனவும், "தெருவு, தேரோடத் தேய்ந் தகன்றன" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் உகரவீறாகிய நேரீற்றியற்சீர் கூனாய் வந்தவாறு. வஞ்சியடியிறுதி அசை கூனாய் வந்தன மேற்காட்டின வெனக்கொள்க.

"வடாஅது, பனிபடு நெடுவரை வடக்குந் தெனாஅ
துருகெழு குமரியின் றெற்குங் குணாஅது
கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங் குடாஅது
தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங் கீழது
முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி னீர்நில
நிவப்பின் கீழு மேல" (புறம்-6.)

என்னு மாசிரியத்துள், அடிமுதற்கண் 'வடாஅது' என வுகரவீறாய நேரீற்றியற்சீர்க்கூன் அருகிவந்தது. பிறவற்றுள்ளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. வஞ்சியல்லாப் பாக்கள் அடி இடையும் இறுதியும் கூன் வாராதவாறு மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டு கொள்க.

"அடிமுதற்க ணன்றிறகுஞ் சீர்கூ னாகும்
இடைகடையும் வஞ்சிக் கசை"

என்றாரு முளர். (க)

[புறனடை.]

95. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்
எழுத்த லிசையை யசைபெறுத் தியற்றலும்
வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்
அம்மை முதலிய வனப்பு நான்மையும்
வண்ணமும் பிறவும் மரபுளி வழாமைத்
திண்ணிதி னடத்த *றெள்ளியோர் கடனே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட செய்யுட்கட்கெல்லாம் எய்தியதோர் புறனடையிலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள் : நிரனிறை முதலாகிய பொருள்கோளும், அறுவகைப்பட்ட சொல்லினது விகாரமும், எழுத்தல்லாத கிளவியை யசைபெறுத் தியற்றலும், வகையுளி சேர்த்தலும், அம்மைமுதலாகிய எட்டு யாப்பலங்காரமும், வண்ணங்களும், மற்றொழிந்தனவும் வரலாற்று முறைமையோடும் பொருந்த நடாத்துதல் புலவர் கடன், என்றவாறு.

நிரனிறை முதலாகிய பொருள்கோட் பகுதியாவன: நிரனிறையும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும், அடிமொழி மாற்றும், பூட்டுவிற் பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப் பொருள் கோளும், அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள் கோளும், கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளும் என இவ்வொன்பது மெனக்கொள்க.

அவற்றுள், நிரனிறைப்பொருள்கோள் இரண்டு வகைப்படும்: பெயர் நிரனிறையும், வினை நிரனிறையும் என.

அவற்றுட் பெயர் நிரனிறை வருமாறு:

" கொடிகுவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி
மதிபவளம் முத்தம் முகம்வாய் முறுவல

* 'தெளிந்திசினோர் கடனே' என்பதும் பாடம்.

பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்கே சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்''

எனவும்,

"பொறையன் செழியன் பூந்தார் வளவன்
சொல்லே கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை முத்த மாயிதழ்க் குவளை
மாயோண முறுவன மழைப்பெருங் கண்ணே'

எனவும்,

"தடைசெப்பும வேயுந் கதிர்முலையுந் தோளும்
இடைசெப்பி னேர்கொடி யன்ன—நடைசெப்பில்
வண்டுவாழ் கூந்தலாள வாயு மடநோக்கும்
தொண்டைமா னுறை மகட்கு''

எனவும,

"வாக்கு முகந்தேன மலர்க்கமலம் வண்குவளைப்
பூக்குரும்பை வேய்கண் புனாமுலைதோ—ளாக்கல்குல்
மானறோ மயிந்தன் மணியருவி வேங்கடத்துத்
தேனறோ குறவர் மகட்கு''

எனவும,

"பூமலை நீருறையுள புள்ளேறு புட்கொடி
வாய்மைவே லாழிப் படைக்கலம்—நாமம்
பிரம னிறைகண்ணன் பொன்றீக்கார் மேனி
கருமம் படைப்பழிப்புக் காப்பு''

எனவுங் கொள்க.

இனி, எழுத்துமாறு நிரனிறை வருமாறு:

"காமவிதி கண்முக மென்மருங்குல் செய்யவாய்
தோமி றுகடினி சொல்லமுதந—தேமலர்க்
காந்தள் குரும்பை கனக மடவாள்கை
யேந்திளங் கொங்கை யெழில்''

இஃது எழுத்தாற் கொள்ளுமாறு: காவி கண்ணென்றும், மதி முகமென்றும, துடி மருங்குல் என்றும், கனி வாய் என்றும் விடுக்க.

இனி, வினை நிரனிறை வருமாறு:

"அடல்வே லமர்நோக்கி னின்முகங் கண்டே
உடலு மிரிந்தோடு மூழ்மலரும் பாக்குங்

கடலுங் கனையிருளு மாமலையும் பாம்புந்
தடமதியு மாமென்று தாம்"

எனவும்,

"காதுசேர் தாழ்குழையாய் கனன்றத் துறைச்சோபப
போதுசேர் தாமமாப போரச்செழிய—நீதியான
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோள் மாற்றார் பேற்றாக்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்"

எனவும்,

"உண்டோர்ந துதைத்தழித்த துதிக்கரத் தேறறளந்து
கொண்டெடுத்து வாடபோழ்ந்து சென்றாக்கிக்—கண்டறுத்தான்
பேய்முலை புட்சகடஞ் சோகோடான நீரிலம்
பூமிலைமா தூதமிர்த நஞ்சு"

எனவும்,

"இறுததொசித தட்டுதைத் தேந்திப்போழ்ந் தாடிப்
பறித்தெறிந தூர்ந்தணைந்து காததான—செறுதத
விடைகுருந்த மல்ல னுருளமாலை மாகூத்துப
படைவிளவு புட்பாம் பினம்"

எனவும்,

பேய்முலை வியன்ஞாலம் பூங்குருந்த மதவேழம
வைமருப் *பெழிலேறு வாட்கண்ணார் குரவைசசி
ருண்டானு மளந்தானு மொசித்தானுங் காததானுங்
கொண்டானுங் கொடுத்தானும் கொடியுவணத் தவனரோ"

எனவும் இன்ன பிறவும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

இனி, முறை நிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை என்று வேண்டுவாரு முளா.

அவற்றுண் முறைநிரனிறை வருமாறு:

"பிரமன்மால் பிணுகி யிந்துப் பேரிருள் செம்மை பீதம்
விரவவில் வெண்மை வட்ட மிக்கமுக் கோண நாற்கோண
வரிசிலை வாயு வனனி மாநிலம் வருண ராசன்
பரலவ மெடுதத வேந்த விழித்தலே கெடுத்த லாமே"

* 'பொழிலேறு' என்பதும் பாடம்.

"திருணிறம் உரோமம் மாய வெடுப்புதல் பிரமன் யஃகான்
எட்டிரு சொன்னு செமமை யேற்றனமா லிரேபை யாகும்
பெருங்கணு சதுரம் மீதம் பிரவிகோ விழைத்த லஃகான
வருணன்வீற் றவள மீநூ மாறுறுதல வகாரம் வித்தே"

"பள்ளிப் பொறிபெட சடாசந்தி போர்சகுலிசம
வள்ளிதழுத தாமரையும் வைககயம மண்டலத்தே
மண்டலததைப பளளில வதனமுத லாகச
கொண்டொழியச சிந்திப்பக குணறுக கோடுவிடமே"

எனவும,

அடிமுதல் நாளோர் நந்தி யணிபீட முதி யாகப்
படிபணி கந்தி முந்நூ பருதிடஞ சனமென றின்ன
வடிவடை வயின தெயன வலிமிகு நகுலன் குக்கில்
இடிபுரு பேறரோ டின்ன விபைநதவ ஞகத் தானே"

எனவும,

"முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம
வேலுண்கண வேய்த்தோ ளவட்கு"

எனவும்,

"வாய்பவளம் வேய்தோண மருஙகு விளவஞ்சி
யாய்மலர்க் கோதை யவட்கு"

எனவும்,

"ஆனை பூற்றின் மீன்சுவையி னசண மிசையி னளிநாற்றத்
தேனைப் பதஙக முருவஙகண் டிடுக்க ணெய்து மிவவினைத்துங
கான மயிலஞ் சாயலார் காட்டிக் கௌவை விளைத்தாலும்
மான மாந்த ரெவன்கொலோ வரையா தவரை வைப்பதே"

எனவும்,

"மலைமுலை நீராடை மாரிமென் கூந்தல்"

எனவும, இன்னவை பிறவும முறைநிரனிறை. பிறவும வநதவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, எதிர்நிரனிறை வருமாறு:

"குன்ற வெண்மணை லேறி னின்றுஙின்
றின்னங் காண்குவம் வம்மோ தோழி

களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற்
கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந்
தோன்றன் மறந்தோர துறைகெழு நாட்டே"

எனவும்,

"அனந்தனுங் குளிகனு மாதி யாகிய
நனந்தலைப் பெருங்குல நான்கு நாட்டிய
கனங்கெழு கருடனு லகதனுக் காணலாம்
இனம்புரி யெதிர்சிர னிறைபு மென்பவே"

எனவும்,

"நெருப்பினு நிலத்தினு நிவந்த காற்றினுந்
திருத்தகு நீரினுந் திருந்தத் தோன்றிய
பெருக்கிய தவளமே பீதஞ் செம்மையோ
டிருட்பிழம் பெனவுண ரிவற்றின் வண்ணமே"

எனவும்,

"கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துட் பேதை புகல்" (குறள்-பேதை-10.)

எனவும்,

"விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்" (குறள்-கேள்வி-10.)

எனவும்,

"வில்லம்பு வேய்தோள் விலங்கரிக்கண் வேல்புருவம்
பல்வாய் மொழிதேன் பவளம் பனிமுத்தம்
நல்லானூ ரன்ன னடைசாய னோக்கமான
மல்குசீர் மஞ்ஞை பிடி"

எனவும்,

"ஆடவர்க ளெவ்வா *றகல்வரளி வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமான்
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ
மன்றார் †கலிக்கச்சி மாண்பு"

---

* ‘அகல்வரணி’ என்பதும் பாடம்.
† ‘மலிகச்சி’ என்பதும் பாடம்,

எனவுங் கொள்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மயக்கநிரனிறை வருமாறு:

"கண்ணன் கருவிளை கார்முல்லை கூடெயிறு
பொன்னன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்னன் நுழைமருங்குன் மேதகு சாயலாள்
என்னன் பிறமகளா மாறு"

எனவும்,

"இரங்கு குயின்முழவா"

எனவும் வரும். இனி யொருசாராசிரியர், நிறையெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை, மிகையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டு வாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

"சாந்தூர் தண்டழையுஞ் சுரமங் கையர்க்
சேர்ந்தி னின்றன விம்மலை யாரமே
வாய்ந்த பூம்பெடை யும்மலர்க் கண்ணியும்
ஈய்ந்த சாய்கைய விம்மலை யாரமே" (சூளா-சீய-180.)

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின்னும் இரண்டு பொருள் நிறுவினமையால் நிறையெண்ணிரனிறை.

"யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன †சொல்லிப் பிரிவானேற்
கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே"

இதனுண் மூன்றுபொருள் நிறுவி, யொருவழி யிரண்டே நிறு வினமையாற் குறையெண்ணிரனிறை.

---

* இச்செய்யுளை 267-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.
† 'செப்பி' என்பதும் பாடம்.

"*ஆசை யல்குற் பெரியாரை யருளு மிடையுஞ் சிறியாரைக்
கூச மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாரை
வாசக் குழலு மலர்க்கணு மனமுங் கரிய மடவாரைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருந்தல் வாழி மடநெஞ்சே"

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின் ஒருவழி மூன்று பொருள் நிறுவினமையான் மிகையெண்ணிரனிறை. பிறவு மன்ன.

இனி யொருசாராசிரியர் ஒருமுதனிரனிறை, இருமுதனிரனிறை, உய்த்துணர் நிரனிறை என்று வேண்டுவாருமுளர். வரலாறு:

"மீனொடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
வானுத லைந்தொன்பா னயினவுந்—தேனூர்
விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெள்ளை முதலா
யுரைத்தன மிவ்வாறே யொட்டு"

இது முதனிறுத்த முறையானே முற்று நிறுவாது முதல் ஒன்றே சொன்னமையான் ஒருமுதனிரனிறை.

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினைகட்கு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பா தொன்னூல்
மனந்தட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து"

இஃது இருதிறமு முதலே சொன்னமையால் இருமுதனிரனிறை.

"செய்யோன் செழும்புகரோன் றெள்ளியோன் றேய்கதிரோன்
வெய்யோன் புதன்வெளியோன் வென்றிசெய்—பொய்யாப்பொன்
செல்லாச் சனிகாரி தேவர்கோன் மந்திரியே
யில்காற் கிறைவரா வார்"

"*சேய்புகர் மால்மதி யாளுமுன் ஞளினைக்
காய்கதிர் மால்புகர் சேயிடை நாளினை
மாசறு பொன்சனி காரிபொன் ஞங்கடை
யாசறு நான்களை யஞ்சக னூணே.

* 'சேய்பகர்' என்பதும் பாடம்.

இது, பன்னிரண்டு பொருணிறுவி ஒழிந்தவற்றை ஆதியும் கடையுங் கொள்ளாது ஓரிராசிக்கும் காலுக்கும இறைவா என்று போகுறியாது சொன்னாராயினும் மேட முதலாகிய விராசியெனறு, மேடத்தின் முதறகாலும், முதனாளின் முதற்காலும் என்று உய்த்துணர வைத்தமையான உய்த்துணர் நிரனிறை. அஞ்சகம் ஒரு நாளுக்கு நாலு காலாக வொட்டிக்கொள்க.

"பூமன் றெறுகதிரோன் பொன்காரி யொண்புகரோன்
வாமப் புதன்வெளியோன மாமந்தன்—சோமனசேய்
சந்திரனே செவவாய சதமகனறன் மந்திரியே
டந்திரையைக் காணமாள் வாா"

"ஆடரிவி லாதிநடு வந்தமுறை சேயிரவி யம்பொ னியலும்
சேடிசுற வ்வறுசனி வெளளிபுத னள்ளுமெறி தேள்வ லவன்மீ
னேடுமுயல் திஙகளீ றெ டஙகிகுரு வுண்டலுணர் தண்டு துலைநீர்
மூடுகுட மோடுபுகா காரிபுத னேரிதனை யுண்ணு முறையே"

இவையு முய்த்துணர் நிரனிறை. இவ்விரண்டுந திரையக்காணம். ஓரிராசி மும்மூன்ருக ஒட்டிக்கொள்க.

இனி பொருசாராசிரியர் நிரனிறையைத் தொடைப்பாற படுத்து, அடிநிரனிறை, இணைநிரனிறை, பொழிப்புநிரனிறை, ஒரூஉ நிரனிறை, கூழை நிரனிறை, மேற்கதுவாய் நிரனிறை, கீழ்க்கதுவாய் நிரனிறை, முற்றுநிரனிறை என்று வேண்டுவாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

"முலைகலிங்க மூரி கிலமா மகட்கு
மலைபரவை மாரிமென் கூந்தல்—குலநதி
தண்ணாரந காஞ்சி தகைசான் முகமவட்குக்
கண்ணாவா னேறுயர்த்த கோ"

"கொடிவடிவேல் கூட்டழிக்குங கொவ்வைவாய் மாதர்
இடைநெடுஙக ணென்னு முறுப்பு"

இவை அடிதோறு முதற்சீர்க்கண்ணே நிரனிறுத்தமையான் அடிநிரனிறை.

"நண்ணினர்க்கு *நண்ணார்க்கு நாடோறுங் கோடாமைத்
தண்ணியராய் வெய்யராய்த் தக்காரோ—டெண்ணிக்

* 'ஏனோர்க்கும்' என்பதும் பாடம்.

சுருங்கடல்சூழ் மாநிலந்தாங்கக் காப்பதா மன்றே
இருங்கழற்கால் வேந்தற் கியல்பு"

எனவும்,

"எண்ணினா ரெண்ணப் படாத செய்கைய
னண்ணினா ரகனற நடந்து மாயையா
னண்ணுநர் பகைவரென் றிவர்க்கு நாளினுந்
தண்ணியன் வெய்யனுந் தானே வேந்தனே" (சூளா-நகர-17)

இவை முதலிருசீர்க்கண்ணும் நிரனிறுத்தமையான இணைநிரனிறை.

"புருவமும் பூணா புணர்முலையுங் கூறின்
வரிசிலையு மாண்பமைந்த கோங்கும்—தெரியுங்கால்
நல்லிடை மெல்லிடலார் நாட்ட மிவையிரண்டும்
வல்லி வசைதீர் மலர்"

இது முதற்சீர்க்கண்ணும் மூன்றாஞ் சீர்க்கண்ணும் நிரனிறுத்தமையால் பொழிப்புநிரனிறை.

"புரிகுழலும் பூணா முலையா டிருமுகமுங்
கொன்றையுங் குன்றுந் தொளிசிறகுந்—திங்களும்
என்றுரைப்பி னல்ல தினிவே றுவமமற்
றொன்றுரைக்க லாமோ வொருங்கு"

இது முதற்சீர்க்கண்ணும் நான்காஞ்சீர்க்கண்ணும் நிரனிறுத்தமையால் ஒரூஉநிரனிறை.

"கண்ணும் புருவமு மென்றோளு மிம்மூன்றும்
வள்ளிதழும் வில்லும் விறல்வேயு மெல்கிறகும்
பல்லும் பகரு மொழியு மிவையிரண்டும்
முல்லையும் யாழு மிகும்"

இது நான்காஞ்சீரின்றி முதன் மூன்று சீர்க்கண்ணும் நிரனிறுத்தமையாற் கூழைநிரனிறை.

"பல்லும் பணிமொழியாள் வாயும் பணைமுலையும்
முல்லையு முந்நீர்ப் பவளமுங் கோங்கரும்பும்
நல்லிணர்க் கோதை நறுநுதலு நாட்டமும்
வில்லுங் கயலு மிகும்"

இஃது இரண்டாநு சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையான மேற்கதுவாய்நிரனிறை.

"போரையன செழியன் பூந்தார வளவன
சொல்லி கொற்கை நல்லிசைக குடந்தை
பாவை முத்த மாயிதழ்க குவளை
மாயோண் முறுவன மழைப்பெருங் கணணே"

இது மூன்றாநு சீர்க்கண்ணினறியொழிந்த மூனறு சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையாற் கீழ்க்கதுவாய்நிரனிறை.

"*அடல்வே லமர்நோக்கி" எனபது நான்கு சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையான் முற்றுநிரனிறை.

"இரண்டு நான்கு மெட்டு மிரட்டியு
மிரண்டடி யோரடி முச்சீ ரிருசீர்
நிரந்த முறைமையி னீர்ததிரை போல்வரின்
அம்போ தரஙகமென றறிந்தனர் கொளலே"

இதுவுமது.

இனி யொருசாராசிரியர், "பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும், இரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களும்" என்றிவ்வாறு வருவனவற்றை முரணிரனிறை என வேண்டுவர்.

"நிரனிறை தானே,
வினையினும் பெயரினு நினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையும்"

என்பது நிரனிறைக் கிலக்கணம்.

இனிச் சுண்ணமொழிமாற்று வருமாறு:

"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை"

இதனுள், 'சுரை' என்று நின்றது 'மிதப்ப' என்பதனோடு பொருள் கொள்ளவும், அயல் நின்றது 'நிலை' என்பதனோடு பொருள் கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ண மொழிமாற்று.

---

*இச்செய்யுளை 360-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

"கண்ணார் தானே,
பட்டாங் கறைந்த வீரடி *பெண்சீர்
ஒட்டுவழி யறிந்து துணிந்தன ரியற்றல்"

என்றாராகலின்;

இனி, அடிமறிமொழிமாற்று வருமாறு:

"சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரர மகளி ராரணங் கினரே
வார லெனினே யானஞ் சுவனே
சார னாட நீவர லாறே"

எனவும்,

"மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே
ஆறாக் கடபனி வரலா னாவே
ஏறா மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே
கூறாய் தோழியான் வாழு மாறே"

எனவும்,

"இட்டி விரும்புழை யிருளிய பொழுதே
பட்டி யுளியங் கொட்கு மாங்கே
பொறற்றருடி புண்க ணீங்கில் லாவே
வெற்ப வாரல் வியனமலை யாறே"

எனவுங் கொள்க. இவை வேண்டிற் றோரடி முதலாகச் சொன்னாலும் பொருள்கொண்டு நிற்றலான் அடிமறிமொழிமாற்று.

"அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே"

என்பதாகலின்.

இனி, அடிமொழிமாற்று வருமாறு:

"ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள
வாலி னெடிய குரங்கு"

இதனுள் 'ஆலத்துமேல' என்பதனோடு 'வாலினெடியகுரங்கு' என்பதனைக்கூட்டியும், 'குவளை' என்பதனோடு 'குளத்துள' என்ப

* 'ஒண்சீர்' என்பதும் பாடம்.

தனைக் கூட்டியும் பொருள் கொண்டமையால் அடிமொழிமாற்று. இரண்டடி மொழிமாற்று எனவும் அமையும்.

"மொழிமாற் றியற்கை,
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅ" (தொல்-சொல்-409.)

என்பதாகலான்.

"குன்றத்து மேல குவளை குளத்துள
செங்கோடு வேரி மலர்"

என்பதும்,

"உள்ளடி யுள்ளன வோலை செவியுள
முள்ளாஞ்சித் தொட்ட செருப்பு"

என்பதும், இன்னவை பிறவும் அன்ன.

"சொல்லோதல் சொல்லின் பொருளாதன் முன்முறைவைத்
தவ்வகை நேர்கொ ணிரனிறையா மவ்வவ்
விடையிட் டெதிரும் விராய்ச்சொல் லிடையிடை
யிட்டன சண்ண மிரண்டடியாற் சொல்வர
விற்ப தடிமொழி மாற்றல் லதடி
மறியா முழுதும்யாப் பு"

இதனைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக் கொள்க.

இனிப், பூட்டுவிற் பொருள்கோள் வருமாறு:

"திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதா மேத—முறந்தையர்கோன்
றண்ணார மார்பிற் *றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணாரக் காணக் கதவு"

இதனுள் 'திறந்திடுமின்' என்பது 'கதவு' என்பதனோடு பொருளோக்குடைமையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளாயிற்று.

இனிப், புனல்யாற்றுப் பொருள் கோள் வருமாறு:

---

* 'தமிழின் பெருமானை' என்பதும் பாடம்,

"அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்குதலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைதலுங் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்"

இஃது அடி தோறும் பொருளற்று மீளாது சேறலின் புனல் யாற்றுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனி, அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோள் வருமாறு:

"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டூன்றித் தளர்வார் தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்தார்க் கழிகட் சுடுவோர் தாமும்
மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே"

இதனுள், "வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதார்" என்னும் இறுதிச்சொல் முதலும் இடையுஞ் சென்று மறிந்து பொருள்கோடலின் அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனித், தாப்பிசைப் பொருள்கோள் வருமாறு:

"உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு" (குறள்-புலான-5.)

இஃது, "ஊன் உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலை" எனவும், "ஊன் உண்ணா அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு" எனவும் நடுநின்ற 'ஊன்' என்னுஞ் சொல் முதலும் ஈறுஞ் சென்று பொருள் கொண்டமையால் தாப்பிசைப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனிக், கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் வருமாறு:

"குவியிணர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன
தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்
நள்ளிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
பிள்ளை வெருகிற் கல்கிரை யாகிக்
கடுநவைப் படீஇயரோ நீயே நெடுநீர்
யாண ரூரன் றன்னொடு
வதிந்தவெம் மின்றுயி லெடுப்பி யோயே" (குறுந்-107.)

இதனுள் "தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்" என்பதனையும் "கடுநவைப் படீயரோ நீயே" என்பதனையும், "இன்றுயி

லெடுப்பியோய்" எனபதனையுங் கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையான் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

"தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்
வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி
யஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே
வங்கத்துச் சென்றார் வரின்"

இதனுள் 'அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தல்' எனவும், 'தெங்கங் காய் போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன பசலை' எனவும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்ட மையால் இதுவுங் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் எனப்படும்.

"ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை—காரி
விறன்முள்ளூர் வேங்கை வெதிர்நாணுந் தோளாள்
சிறுநுதல் ருள்ள தலா"

இதனுள், 'வெதிர்நாணுந் தோளாள்' என்றும், 'சிறன் வேங் கை' என்றும், 'அலா ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்' என்றும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்டமை யால் இதுவுமது. பிறவு மன்ன கொண்டுகூட்டு தனனுள்ள சொல்லாதல், பொருளாதல் கொணர்ந்து கூட்டிச் சொல்லப்படுவன வும், தன இல்லாத சொல்லாதல், பொ[illegible]ாதல கொணர்ந்து கூட் டிச் சொல்லப்படுவனவும என நான்[illegible] வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. நிரனிறை, சுண்ணம், அ[illegible]ற்று, அடிமொழி மாற்று என்னும இந்நானகினோடும், பூட்டுவில், புனல்யாறு, தாப் பிசை, அளைமறிபாப்பு, கொண்டுகூட்டு எனனும் இவ்வைந்தும் உறழ இருபதாம். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. இருபது வகையானுங் காட்டினா அவிநயனார் எனக்கொள்க.

ஆதி தீபகம், அந்த தீபகம், மத்திம தீபகம், சிங்க நோக்கு, தேரைத்தத்து, பாசி நீக்கு, ஒருசிறைநிலை என்றிவ்வாறு *பொருள் கோள் சொல்வாரு முளர். அவையு மவற்றுள்ளே யடங்கும் எனக் கொள்க அவை யெல்லாம †வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. ஈண் டுரைப்பிற் பெருகும்.

* 'பொருள்சொல்வாருமுளர்' என்பதும் பாடம்.

† 'நல்லாசிரியர்' என்பதும் பாடம்,

அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமாவன:

"அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்கும் காலை
மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும் வலிக்கும்வழி வலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும்
நீட்டும்வழி நீட்டலும் குறுக்கும்வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்" (தொல்-சொல்-எச்-71.)

என்றோதப்பட்டன.

வரலாறு:

"தண்டை யினக்கிளி கடிவோள்
பண்டைய ளல்லள் மானோக் கினளே"

இதனுள் 'தட்டை' எனற்பாலதனைத் 'தண்டை' என்று மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறு.

"குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த வறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே"

இதனுள் 'குறுந்தாள்' எனற்பாலதனைக் 'குறுத்தாள்' என்று வலிக்கும்வழி வலித்தவாறு.

"வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தநீர்
கண்ணுடை மண்டிலத் தாதாவி யொத்திழியும்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தற்சேர்ந்தார்
வண்ணங் கைப்பிடியா தார்"

இதனுள் 'தண்டுறைவர்' எனற் பாலதனைத் 'தண்ணந்துறைவர்' என விரிக்கும்வழி விரித்தவாறு.

"பூத்தாட் புறவின் புனமதில் கைவிடார்
காத்தவிக் காவல ரேனையார்—பார்த்துறா
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதிமுன் கோடன்
வேண்டுமாம் வேண்டா மகன"

இதனுள் 'வேண்டாதாரை வணக்கி' எனற்பாலதனை 'வேண்டார வணக்கி' என்று தொகுக்கும் வழி தொகுத்தவாறு.

"பாசிழை யாசம் பசப்பித்தான் பைங்கொடியை
மாசேன னென்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்

சேயிதழ்க் கண்ணி *தருகிலான் சேர்திஎன
ஞேடத்திர நெஞ்சினமேல் வைத்து''

இதனுட் 'பசிழை' எனற்பாலதனைப் 'பாசிழை' என நீட்டும் வழி நீட்டியவாறு.

''†தென்னன் றிருத்தாரன் றென்றேன் றியேன்''

இதனுள், 'தீயேன' எனற்பாலதனைத் 'தியேன' என்று குறுக்கும்வழி குறுக்கியவாறு. பிறவுமன்ன.

'அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமும்' என்ற உம்மையால் தலைக்குறைத்தலும், இடைக்குறைத்தலும், கடைக்குறைத்தலும் என இவையும் வரலாற்று முறைமையொடு கூட்டி வழங்கப்படும்.

''மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி''

இதனுள் 'தாமரை' எனற்பாலதனை 'மரை' என்று தலைக்குறைத்து வழங்கியவாறு.

''வேதின வெரிநி னோதி முதுபோத்து'' (குறுந்-140.)

இதனுள் 'ஓந்தி' எனற்பாலதனை '‡ஓதி' என்று இடைக்குறைத்தவாறு.

''அகலிரு விசும்பி னாஅல் போல
வாலிதின் §விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை'' (பத்து-மலைபடு-100-101)

இதனுள் 'ஆரல்' எனற்பாலதனை 'ஆல்' என்று இடைக்குறைத்தவாறு.

''நீலுண் டுகிலிகை கடுப்பப் பலவுடன்''

இதனுள் 'நீலமுண்டுகிலிகை' எனற்பாலதனை 'நீலுண்டுகிலிகை' என்று கடைக்குறைத்தவாறு. பிறவுமன்ன.

இனி 'எழுத்த லிசையை யிசைபெறுத் தியற்றலும்' என்பது எழுத்தல்லாத முற்கும், வீளையும், இலதையும், அநுகரணமும்

---

* 'தருதலான்' என்பதும் பாடம்.

† இவ்வடியுடைய செய்யுளை 237-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

‡ ஓதி எனவும் ஓந்திக்கொரு பெயர் உண்டு; 'ஓமா னோதி யோதியோந் திப்பெயர்' என்பது பிங்கலந்தை.

§ 'மலர்ந்தன' என்பதும் பாடம்.

முதலாக வுடையன செய்யுளகத்து வந்தால் அவற்றைச் செய்யுள் நடை யழியாமை, அசையுஞ் சீருந் தளையும் அடியும் தொடையும் பிழையாமைக் கொண்டு வழங்குதலும் என்றவாறு.

வரலாறு:

"மனைநலக் கொன்றை மலர்மிலைந் தாங்குவந்
தென்று *பயிலு மிடைமகனே—சென்று
மறியாட்டை புண்ணாமை வண்ணகையால் ஒல்லே
யறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு."

ஒழிந்தன இடைக்காடனார் பாடிய ஊசிமுறியுட் கண்டுஅலகிட்டுக் கொள்க. பிறவுமன்ன.

"எழுத்தல் விசையே யசையொடு சீர்க்கண்
ணிறைக்கவும் படுமென நேர்ந்திசி னோரே"

என்றார் பிறரும்.

'வழூக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்' என்பது அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், வண்ணமும் செய்யுட்கட் கழியாமை வகையுளி சேர்த்தலும் என்றவாறு.

'வகையுளி' என்பது முன்னும் பின்னும் அசைமுதலாகிய உறுப்புக்கள் ஏற்புழியறிந்து கூறப்படாமை வண்ணமறுத்தல் என்றவாறு. அவற்றுட்சில வருமாறு:

"கடியார்பூங் கோதை கடாயினான் றிண்டோ
சிறியார்தஞ் சிற்றில் சிதைத்து"

இதனுள் 'கடியாா' என்றும், 'பூங்கோதை' என்றும் 'கடாயினான்' என்றும் அலகிடின், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும் தட்டு 'வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா' என்னு மிலக்கணத்தொடு மாறு கொள்ளுமாகலின், அதனைக் 'கடியார்பூ' என்று, புளிமாங்காயாகவும், 'கோதை' என்று தேமாவாகவும் அலகிடத் தளையும், சீரும், வண்ண முஞ் சிதையாவாம.

"பாடுநாக்கு மாடுநாக்கும் பண்டுதாங் கண்டவாக்கும்
ஊடுநாக்குங் கூடுநாக்கு மொத்தலால்—நீடுநீர்

---

* 'திரியும்' என்பதும் பாடம்.

நல்வய லூர னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லலி னூட லினிது"

இப்பாட்டினுள் டீகரமும், நகரமும பிரிந்திசைத்தனவாயினும் இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக வலகிட்டுக்கொள்க. அலலாவிடின வண்ண மழிந்துகிடக்கும.

"போதாா கூந்த லிவணனி டழுங்க
வேதிலா ளிளைய நபிரிந் ததறகே
கீழலவிா மணிப்பூ ணனனை
யழலா னெவெங் கண்ணே தையோ"

இதனுள் 'அழலானு' என்றும, 'எங்கண்ணே' என்றும், 'தையோ' வென்றும் அலகிடிற் குறறப்படாநிற்கும்; ஆசிரிய முசசீரால் இறுகவென்னு மோத்திலாமையின். அதனை வகையுளிசேர்த்தி, முதற சீரைப் புளிமா வென்னுஞ சீராகவும அல்லாதன மூன்றுந் தேமா வென்னுஞ சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்ளப் பிழையாதாம்.

'*தாழிருமபிணர்த்தடக்கை' என்பதனுள், 'தாழிரும் பிணர்த் தடக்கை' எனபது ஓரடியாகவும, 'தண்கவுளிழிகடாத்த' என்பது ஓரடியாகவும் 'தாழ்வாகத்தம்பேனு' என்பது ஓரடியாகவும், 'கடுஞ சினத்த கதக்களிற்ற' என்பது ஓரடியாகவும அலகிட்டால் இரு சீரடி வஞசிப்பாவாய்த் தனது தூங்கலோசை பிழையாது நிற்கும் என்ப ஒருசாராசிரியர். இனி யொருசாராா வஞசிப்பாவினுட் கலி யடியும் வரப்பெறு மாகலின் முதலிரண்டடியுங் கலியாகக்கொண்டு கலியடி விரவிய வஞசிப்பா என்று அடிவழங்குவர் எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

" அருளேக்கு நீரா ரசைச்சீ ரடிக்கட்
பொருளேக்கா தோசையே நோக்கி—†மருணீக்கிக்
கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு"

இதனை விரித்துரைத்துக கொளக. பிறரும,

" எழுத்தல் கிளவியி னசையொடு சீர்சிறைத
தொழுக்கலு மடியொடு தளைசிதை யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே."

* 'இசசெய்யுளை 348-ஆம பக்கத்திற்காணக.
† 'மருணீங்க' என்பதும் பாடம்.

என்றார் எனக்கொள்க.

'அம்மை முதலிய வனப்பு எட்டனையும்' என்பது அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என இவை எட்டும் எனக்கொள்க

அம்மையாவது, சிலவாய மெல்லியவாய சொற்களால் ஒள்ளிய வாய பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லப்படுவது; என்னை ?

"சின்மென மொழியாற் *றாய பனுவலொ
டம்மை தானே யடிநிமிர் வின்றே" (தொல் பொ-செய்-236.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை" (குறள்-இன்னா-5.)

எனக்கொள்க.

அழகாவது, செய்யுட் சொல்லாகிய திரிசொல்லினால் ஓசை யினியதாக நனிகினிது யாக்கப்படுவது; என்னை ?

"செய்யுண் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே" (தொல்-பொ-செய்-237.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"துணியிரும் பௌவங் குறைய வாங்கி
யணிகிளர் ரடுக்கின் முற்றிய வெழிலி
காவொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுநாள்
யாங்குவந் தனையோ வோங்கல் வெற்ப
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பற விழிதரும்
கடுவரற் கலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே"

எனக் கொள்க.

தோன்மையாவது, பழைமைத்தாய் நிகழ்ந்தபெற்றி யுரைக் கப்படுவது; என்னை ?

"தொன்மைதானே,
யுரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே" (தொல்-பொ-செய்-238.)

என்றாராகலின்.

* 'சீரிது நுவலின்' என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

" செறிதொடி புலகை சேனாய செஞ்சுடாத்
தெறுகதிர்ச செல்வன"

என்பதூஉம், பாரதம்ராமாயண முதலானவுங் கொள்க.

தோல் எனபது, இழுமென்ற மெல்லியவாய சொற்களால விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச சொற்களோடுங்கூடிய பல வடியை யுடையவாய்க் கிடப்பனவும என இரண்டு வகைப்படும. என்னை?

" இழுமென மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியா லடிநிமிாந் தொழுகினுந்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்"

(தொல-பொ-செய்-239.)

என்றாராகலின. வரலாறு:

" மாயிரும பரபபகம் புதையப பாமபின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துணிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கு
மொளியோன் காஞ்சி யெளிதினிற கூறின்
இமமை யிலலை மறுமை யில்லை
நன்மை யில்லைத் தீமை யிலலை
செய்வோ ரிலலைச செய்பொரு ளிலலை
யறிவோர் யாரஃ திறவுழி யிறுகென"

இது மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி. இழுமென்மொழியால் விழுமியது நுவனறது.

"திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின" (பத்து-மலைபடு கடாம) என்பது பரந்தமொழியா லடிநிமிாந்தொழுகியது. இது மலை படுகடாம்.

விருந்து என்பது புதியவாயினவற்றின்மேற்று. அவை இப் பொழுதுள்ளாரைப் பாடும் பாட்டு.

" விருந்தே தானும,
புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே" (தொல்-பொ-செய்-240.)

என்றாராகலின். அவை வழிப்பட்டுழி யறிந்து கொள்க.

இயைபு என்பது: ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள எனப்பட்ட பதினொரு புள்ளியீற்றுப் வந்த பாட்டெல்லாம் இயைபு எனப்படும். பதினொருதாரானும் அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. என்னை?

"ஞகாரை முதலா னகாரை யீற்றுப்
புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே" (தொல்-பொ-செய்-241.)

என்றாராகலின்.

புலன் என்பது, இயற்சொல்லாற் பொருள் தோன்றச் செய்யப்படும் பாட்டு; என்னை?

"சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே" (தொல்-பொ-செய்-242.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"பாற்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மூ
வார்செறி முரசின் முழங்கி யொன்னார்
மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்
சென்றவ டிருமுகங் காணக் கடுந்தே
ரின்றுபுகக் கடவுமதி பாக வுதுக்காண்
மாவொடு புணர்ந்த மாஅல போல
இரும்பிடி யுழைய தாக
பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிறே"

எனக் கொள்க.

இழைபு என்பது, வல்லொற்றியாதுந் தீண்டாது செய்யுளியலுடையாரால் எழுத்தெண்ணி வகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாய பதினேழ்நிலத்து ஐந்தடியு முறையானே யுடைத்தாய் ஓங்கிய சொற்களான் வருவது; என்னை?

"ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா *வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னாங்கன மொழுகின்
இழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்" (தொல்-பொ-செய்-243.)

என்றாராகலின்.

* 'ஐந்தடி காறும்' என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

"போர்த்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து பூசி சேர்ந்து
உண்டு சூழ விணடி வீஙகு
நீர்வாய் கொணடு நீணட நில
பூவா பூதை வீச வீவாய்
மதிடேர் தண்டோ டொல்கி மாலை
நறுமணக் கமழும் பன்னெல் லூர
அமைபேர் மென்றோ ளாயரி நெடுங்கண்
இணைபி ரோதி யேந்திள வனமுலை
யிறும்ப மென்மல ரிடையெழுந்த மாவின்
நறுந்தழை *பலமருஞ் செறிந்தேந் தல்குலள்
அணிநகை யசைஇய வரியமை சிலம்பின்
மணிமருள் வளாகுரல் வளரிளம் பிறைநுதல்
ஒளிநிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகளொடு
நடுமுதூஉ முழங்கிய வணிநிலவு நெடுநகர்
இருந்தளவு மலரளவு சுரும்புலவு நறுந்தொடை
கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவஃ
தொருநீ மறைப்பி னொழிகுவ தன்றே"

எனக் கொள்க.

வண்ணமும், என்பது வண்ணங்களு மென்றவாறு. அவ்வண்ணந்தானே யிருபதெனக்கொள்க; என்னை?

"வண்ணந் தானே நாலைந் தென்ப" (தொல்-பொ-செய்-213.)

என்றாராகலின்.

"அவைதாம்,

1 பாஅ வண்ணந் 2 தாஅ வண்ணம்
3 வல்லிசை வண்ண 4 மெல்லிசை வண்ணம்
5 இயைபு வண்ண 6 மளபெடை வண்ணம்
7 நெடுஞ்சீர் வண்ணங் 8 குறுஞ்சீர் வண்ணம்
9 சித்திர வண்ண 10 நலிபு வண்ணம்
11 அகப்பாட்டு வண்ணம் 12 புறப்பாட்டு வண்ணம்
13 ஒழுகு வண்ண 14 மொரூஉ வண்ணம்

* 'தூயல்வரூஉஞ் செறிந்தேந்தல்குல்' என்பதும் பாடம்.

15 எண்ணு வண்ணம் 16 அகைப்பு வண்ணம்
17 தூங்கல் வண்ணம் 18 ஏந்தல் வண்ணம்
19 உருட்டு வண்ணம் 20 முடுகு *வண்ணமென்
றாங்கன மறிய வறிந்திசி னோரே" (தொல்-பொ-செய்-214.)

என்றோதப்பட்டன.

அவற்றுட் பாவண்ணம் சொற்சீரடியால் நூற்பட் பயின்றுவருவது; என்னை?

"அவற்றுட், பாஅ வண்ணஞ்
சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-215.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

"குஐ ஆனென வரூஉ மிறுதி
அவ்வொடு சிவணுஞ் செய்யு ளுள்ளே." (தொல்-சொல்-வேற்-25.)

எனவும்,

"அஇ உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு." (தொல்-எழுத-நூன-31.)

எனவுங் கொள்க.

தாஅ வண்ணமாவது, தோன்றுமிடத்து ஒரோவடி யிடையிட்டு வந்த வெதுகைத்தாகும்; என்னை?

"தாஅ வண்ணம்,
இடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்." (தொல்-பொ-செய்-216.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

"தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளும்
நெய்த லுண்கண் பைதல் †உழவா
வாடா ‡வவ்வரி தகைஇப் பசலையும்
வைக றோறும் பைப்பையப் பெருக
§நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டோர்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி

* 'வண்ணமோ—டாங்கவை யென்ப வறிந்திசி னோரே' என்பதும் பாடம்.
† 'கலுழி' என்பதும் பாடம்.
‡ 'வலவரி' என்பதும் பாடம்.
§ 'நீடா ரிவணென' என்பதும் பாடம்.

வாடாப் போவை மருப்பூசு தெறிவில்
பருவரு செய்யாது வலனோடு விளைதி
யோடா மலையன் வேலிற
கடிது மனையுச் சாமழைக் குரலே."

என்றும் பாடங்கொள்க.

வலிசை வண்ணமாவது, வல்லெழுத்துமிக்குவருவது; என்னை?

"வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து *பயிலும்."

(தொல்-பொ-செய்-217.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு.

"வட்டொட்டு மன்ன உழுடைப் புன்னைக்கீழ்க்
கட்டிட்டுக் கண்ணி தொடுப்பவர் தாழைப்பூத்
தொட்டிட்டுக் கொண்டு கடற்சேர்ப்ப னின்னொடு
பட்டொட்டி புள்ளோட்டி விட்டது வினையுமேல்
விட்டோடி நீக்காதே நொட்டு."

எனக் கொள்க.

மெல்லிசை வண்ணமாவது, மெல்லெழுத்து மிக்குவருவது; என்னை?

"மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே"

(தொல்-பொ-செய்-218.)

என்றாராகலின்.

வரலாறு:

"பொன்னி னன்ன புன்னைநுண் டாது
மணியி னன்ன நெய்தலங் கழனி
மனமென வுதிரு மார்ச்ச சோப்ப
மாண்வினை நெடுந்தேர் பூண்மணி யொழிய
மம்மர் மாலை வாரீ
நன்மா மேனி நயந்தனை யெனினே"

எனக் கொள்க.

இயைபு வண்ணமெனபது, இடையெழுத்து மிக்கு வருவது; என்னை?

"இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிகுமே."

(தொல்-பொ-செய்-219.)

* 'மிகுமே' என்பதும் பாடம்.

என்றாராகலின.

வரலாறு:

"கொய்வெள் ளருவி வரைமிசை யிழிதரும்
கோள்வல் லுழுவை விடரக மடங்கிய
வாருகி ருவியம் உறைபக மணந்த
வேவெளரி விளக்கி வெரீஇ
யாரோ தோழி வாழுகிற போரே.'

எனக் கொள்க.

அளபெடை வண்ணமாவது, அளபெடை பயின்று வருவது; என்னை?

"அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-220.)

என்றாராகலின். வரலாறு

"தாஅம் படாஅர்க்குத் தண்ணென் குரூஉச்சேஎ
ஆஅம் பலப்பூ வணியுறீஇ
வாஅம் புரவி வழுதியோ டெம்மினை
தோஒ துவலுமிவ் வூர்."

நெடுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, நெட்டெழுத்து மிக்குவருவது; என்னை?

"நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்'

(தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"நீளுர் பாளு யாறே காடே
நீலா காயாம் பூவீ யாவே
காளா பாளு மாலே யானே
யாரோ தாமே வாழா மோரே
*யூளா பாகா தேரே
பீளுர் தோளாள் பேளு ராளே."

எனக் கொள்க.

குறுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்து மிக்குவருவது; என்னை?

"குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும"

(தொல்-பொ-செய்-122.)

* 'ஆயூர்' என்பதும் பாடம்.

என்றாராகலின். வரலாறு:

"உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச
சிறுகொடி பவரை பொரிதளை யவிழக்
குறிஉரு பருவ மிதுவென மறுகு
செறிதொடி கலமலை யழிய
வறியலை பரிசலை கருதிய பொருளே"

எனக் கொள்க.

சித்திர வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் விரவிவருவது; என்னை?

"சித்திரவண்ணம,
நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருமே" (தொல்-பொ-செய்-223.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"ஊர்வாழி யூரர் தோதார் வாசி
பேர்சேரி கார்பே ரிரைய
வாரி நீர்நீர தோழி தோளே"

எனக் கொள்க.

நலிபு வண்ணமெனபது, ஆய்த முடைத்தாய்வருவது; என்னை?

"நலிபு வணண மாய்தம் பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-224.)

என்றாராகலின், வரலாறு:

"எஃகொ டவன்காப்ப வேமாந்தாள் போதந்தாள்
அஃகுநீர்க் கான்யாற் றயன்மனை லெக்கர்மே
லிஃதோவின் பாவை திருந்தடிப் பின்றை
யஃதோ விடலை யடி"

எனக் கொள்க.

அகப்பாட்டு வண்ணமென்பது, முடியாதது போன்று முடிவது; என்னை?

"அகப்பாட்டு வண்ணம்,
முடியாத் தன்மையின் முடித்தன மேற்றே."
(தொல்-பொ-செய்-225.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

“ பன்மீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பியும்
புன்னை நுண் டாது நம்மொடு தொகுத்தும்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றித்
தோழி நீக்காமை குளிற நேற்றியு
மணந்ததற் கொவ்வான் றணந்து புறமாறி
யினைய னாகி யிக்குனைத துறந்தோன்
பொய்த லாயத்துப் *பொலங்கொடி மகளிர
கோடுயர் வெண்மணல் லேறி
யோடுகல மெண்ணுந் துறைவன் றோழி.”

எனக் கொள்க.

புறப்பாட்டு வண்ணம் முடிந்தது போன்று முடியாததன் மேற்று; என்னை ?

“ புறப்பாட்டு வண்ணம்
முடிந்தது போன்று முடியாதாகும்” (தொல்-பொ-செய்-226.)

என்றாராகலின், வரலாறு:

“ நிலவுமணலகன் றுறைப் பத்தினேவ
லினறி மணிப்புள் ளினமெடுப்ப நெருநலும்
வந்தன்று கொண்கன் றேரே யின்றும்
வருகுவ தாயிற் சென்று சென்று
தோன்றுபு துதைந்த புன்னைத் தாதுகு
தண்பொழின் மெல்லக வனமுலை நெருங்கப்
புல்லி னெவனோ மெல்லிய னீயும்
நல்காது விடுகுவை யாயி னகலும
படர்மலி யுள்ளமொடு மடன்மா வேறி
யுறுதுய ருலகுட னறியநஞ்
சிறுகுடிப் பாக்கத்துப் பெரும்பழி தருமே”

எனக் கொள்க.

ஒழுகுவண்ண மென்பது, ஓசையினொழுகிக் கிடப்பது; என்னை ?

“ ஒழுகு வண்ண மோசையி னொழுகும்” (தொல்-பொ-செய்-227.)

என்றாராகலின்.

---

* ‘பொலன்றொடி’ என்பதும் பாடம்.

வருமாறு:

"[illegible]
[illegible] மாடவொடு
புன்[illegible]
[illegible]
[illegible] வலை
[illegible]
[illegible] பூண்டோரே"

எனக் கொள்க.

[illegible] வண்ணமென்பது, [illegible]க்தொடையாற் கிடப்பது. [illegible]; என்னை?

"[illegible] வண்ணம் [illegible]" (தொல்-பொ-செய்-228.)

என்றாராகலின். வருமாறு:

"தொடிநெகிழ்ந் [illegible]
யான்சென் [illegible]
சொல்லாய் வாழி [illegible]
[illegible] பொதுளிய [illegible] நெடுவெதிர்
பொருகுவ [illegible]
மணிகிளர் விரியுங் குன்றுகிழ வோர்க்கே."

எனக் கொள்க.

எண்ணு வண்ணமென்பது, செவ்வெண்ணினாலும், உம்மை யெண்ணினாலும், என வெண்ணினாலும், என்று வெண்ணினாலும், பிறவும் பாதாதுமோ ரெண்ணினாலும் வருவது; என்னை?

"எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-230.)

என்றாராகலின். வருமாறு:

"பொறையன் செழியன் போர்வேற் கிள்ளி
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை முத்தம் பல்லிதழ்க் குவளை
பாய்மை [illegible] ளரிவை
மாயோள் மென்பற சேயரிக் கண்ணே"

எனக் கொள்க. இது செவ்வெண்பெற்றது. பிறவுமன்ன.

அகைப்புவண்ண மென்பது, அறுத்தறுத்துச் சொல்லப்படுவது; என்னை?

" அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்" (தொல்-பொ-செய்-230.)
என்றாராகலின். வரலாறு:

"தொடுத்த வேட்டின் மிசைத்த துறைத்த பொருதலையிடை
யிசைத்தவாரம் மலைப்பாடு நிரணம் வெனவொனியன்ற
சேனைமுர சிரங்குந் தானைவெதிர் ரூடன்ற
வேந்த ருயிர்முருக்கும் வேலின் னவன்"

எனக் கொள்க.

தூங்கல் வண்ணமென்பது, பெரும்பான்மையும் வஞ்சிபயின்று வருவது, என்னை ?

" தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-231.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"தென்குமரி வடவிமைய மாவெல்லைத் தமபுகழ்
விளங்கக் கடலன்ன படைநாப்பண் மலையன்ன
களிற்றெருத்தின் ஞாயிற்றன்ன சேண்விளங்குந் திறலர்
திங்களன்ன வெண்குடை யுயரிய வொன்னுதார்
மிடல்சாயத் துன்னரிய வகழ்கடந்தவர்
பொனனுடைய வெயின் முருக்கி யோவத்தன்ன
வினைபுனை நல்விற் கோபத் தன்ன
கனையெரி கவரச் சென்ற வாதிறன்
மழுங்க வாற்றலிற் புலவர்பல புகழ்கொண்டு
பெறலரிய விழுததாயம் விறலியர்கு மகிழ்ந்து
வீசினை யொன்னார் துப்பிற் றென்னவர்
மருக புல்கினை பசிநோ ஞது
கல்பி றங்கிய சுரநீந்தி யிவண
வந்தநசை வாழ்க னெனவைத் தெல்லாம்
பிறர்க்கு மீந்ததெல்லா மெனக்காகும் பொருள்கொடுததும்
புகழ்கொள்வ னெனவிவற கீயே னெனக்கீவ
னென்ன வெனனோக் காது நின்னோக்கி
யென்னை விடுமதி வெள்வேல் வழுதி
வெயிற்கதிர் நுழைபா வியன்பெருங் காவிற்
றண்புனல் வையை யொண்டுறை தொகுத்த
கோடியர் மணலினு மேத்திப்
பாடுதும் பெருமநின் னுடொறும் புகழ்ந்தே."

ஏந்தல்வண்ணமென்பது, சொல்லிய சொல்லிற் சிறந்துவருவது;
என்னை ?

"ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொலலியது சிறக்கும்"
(தொல்-பொ-செய்-232.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"கூடுவார் கூடல்கள் கூட லெனப்படா
கூடலிற் கூடலே கூடலுங—கூடல்
அருவிய முலலை யரும்பவிழு மாலை
பிரியிற் பிரிவே பிரிவு"

எனக் கொள்க.

உருட்டுவண்ண மென்பது, அராகத்தொடைமேல் வருவது; என்னை?

"உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக்கும்" (தொல்-பொ-செய்-233.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அணிகிளர் சிறுபொறி யவிர்துத்தி மாஞுகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமுந்நீர்த் தோட்டவிழ்ந்து மலர்ந்தனையே
ஆர்கலி யுயரக லெழில்வானத் தமரர்கண முடனேர்ப்ப
*வார்புன லிகன்மிகல மறமல்லனை மாயக்கலிற் பொங்கினை
முன்னெயிற் றரிமருள்க ளுய்த்தியரொடு விரைகடுக்க
வரைதிர ணிமிர்தடக் கையினனி மலையெடுத் தேந்தினை
காமரு தகைய கல்லியன் மார்பினை
கண்பொரு சுடரொளி நேமியை
பூமலி வினைபுனை தாரினை
பொன்புனை வினைபுனை யுடுக்கையை
அனையன
பலவுடன் புகழ்த கப்பயந் தோய்கின்
இணைபுணர் கழலடி பரவுதுந்
துணைபுண ருவகையொடு மன்னுது மெனவே"

எனக் கொள்க.

முடுகுவண்ண மென்பது, அடியயற்றவுழி அறியலாகாதாய், நீண்டவடித்தாய், அராகந் தொடுத்து வருவது; என்னை?

* 'வார்புகல் கழன்மறவா' என்பதும் பாடம்.

"*முடுகுவண்ணம்,
அடியிறந் தோடு மதனோ ரற்றே" (தொல்-பொ-செய்-234.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"பெருகலி யொலிமலி துணையணி பிறழ்த
துயல்வியல் வளனுரை பிதிரவதிரு
மதிவிலகு குருளுடை யிருண்மூங்கீர
அருங்கலங் கவர்ந்தனையே
வகைதகை வளர்தளி ருறுதுயர் வணரிணர்
துணர்புயல் புகைபடணக் குறுசினை
வினவா வினவி லுயர்வ ராயின
வினைபடக் கிடந்தோய்நின் சூழுறு சுடரொளி
திகழணி மணியலங் கிலங்கவிர் கதிர்முத்தமே
முறழ்ந்தியாத்த தொடையமை துணைபுனைவினை
தொடுகழ லடியிணை பரவுதும் யாமே"

எனக் கொள்க.

இவ்வாறு வண்ணவிகற்பமெடுத்தோதினார் தொல்காப்பியனாரும், கையனாரு முதலாக வுடையார்.

அவிநயனார்,

I. 1. தூங்கிசைவண்ணம்,
2. ஏந்திசைவண்ணம்,
3. அடுக்கிசைவண்ணம்,
4. பிரிந்திசைவண்ணம்,
5. மயங்கிசைவண்ணம்
} என்று இவ்வைந்தினையும்,

II. 1. அகவல் வண்ணம்,
2. ஒழுகிசைவண்ணம்,
3. வல்லிசைவண்ணம்,
4. மெல்லிசைவண்ணம்
} என்று இந்நான்கினையும்,

III. 1. குற்றெழுத்து வண்ணம்,
2. நெட்டெழுத்துவண்ணம்,
3. வல்லெழுத்துவண்ணம்,
4. மெல்லெழுத்துவண்ணம்,
5. இடையெழுத்துவண்ணம்
} என்று இவ்வைந்தினையும்

---

* 'முடுகுவண்ண முடிவறியாமல்—அடியிறந் தொழுகு மதனோ ரற்றே' என்பது பல ஏடுகளிற் கண்ட பாடம்.

கூட்டியுறழ நூறு வண்ணம் பிறக்கும் என்றார். அவை உறழுமாறு:

தூங்கிசை வண்ணம் 20.

அகவல். குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் றூங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

ஒழுகல். குறிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகற் றூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற் றூங்கிசைவண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை. குறில் வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

மெல்லிசை. குறில்மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், நெடில மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எனவும்

இவை குறிலகவற்றூங்கிசைவண்ண முதலிய இருபது தூங்கல் வண்ணம்.

அவைதாம் முதுபிடி நடந்தாற்போலவும், கோம்பி நடந்தாற் போலவும், நாரைநடந்தாற் போலவும் வரும். அவை பொருபுடை யொப்பினாற் றூங்கிசைவண்ண மெனக்கொள்க.

ஏந்திசை வண்ணம் 20.

அகவல் குறிலகவ லேந்திசை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திசை வண்ணம், வலியகவ லேந்திசை வண்ணம், மெலியகவ லேந்திசை வண்ணம், இடையகவ லேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், வலியொழுக லேந்திசை வண்ணம், மெலி
ஒழுகல் யொழுக லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுக லேந் திசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடில வல்லிசை யேந் திசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம்,
வல்லிசை மெலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைவல் லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந் திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசை வண்
மெல்லிசை ணம், மெலி மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடை மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எனவும் இவை
குறிலகவலேந்திசைவண்ண முதலிய இருபது ஏந்திசைவண்ணம்.

அவைதாம் மதயானை நடந்தாற்போலவும், பாம்பு பணைத்தாற் போலவும், ஓங்கிப்பறக்கும் புட்போலவும் வருமெனக் கொள்க.

அடுக்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை
அகவல் வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறிலொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், வலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், மெலி
ஒழுகல் யொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுக லடுக் கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறில்வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யடுக் கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம்,
வல்லிசை மெலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைவல் லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறின்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம, நெடின் மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம, வலி மெல்லிசை யடுக்கிசை
மெல்லிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும

இவை குறி லகவலடுக்கிசை வண்ணம முதலிய யிருபது அடுக்கிசை வண்ணம.

அவைதாம ஒவ்வா நிலத்திற் பண்டியுருண்டாற்போலவும், நாரை யிரைநதாற்போலவும, தாராவும தாரபணி யோசையும போலவும் வரும.

பிரிந்திசை வண்ணம் 20.

அகவல் — குறி லகவற் பிரிந்திசை வண்ணம, நெடிலகவிற் பிரிநதிசை வண்ணம, வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம, மெலியகவற் பிரிநதிசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும;

ஒழுகல் — குறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம, நெடி லொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம, வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம, மெலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை — குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம, வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம, மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும;

மெல்லிசை — குறின் மெல்லிசைப் பிரிநதிசை வண்ணம, நெடின் மெல்லிசைப் பிரிநதிசை வணணம, வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்

இவை குறிலகவற் பிரிநதிசைவண்ண முதலிய இருபதும் பிரிந்திசை வண்ணம்.

அவைதாம் பெருங்குதிரைப பாய்த்தலும், ஒன்று கொட்டியும், இரண்டு கொட்டியு முதலாகவுடைய அறுத்துக்கொட்டுப் போலவும் வரும்.

மயங்கிசை வண்ணம் 20.

அகவல் — குறிலகவல் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவல் மயங்கிசை வண்ணம், வலியகவல் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியகவல் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவல் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

ஒழுகல் — குறிலொழுகல் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகல் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகல் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகல் மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகல் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை — குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

மெல்லிசை — குறின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்

இவை குறிலகவல் மயங்கிசை வண்ண முதலிய இருபது மயங்கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் நகரம் இரைந்தாற் போலவும், தாரை இசையும், ஆர்ப்பிசையும், இயமர விசையும் தேரைக் குரலும் போலவும் வரும்.

சூறைக் காற்றும், நீர்ச்சுழியும்போல வருவது அகவல் வண்ணம்; நீரொழுக்கும், காற்றொழுக்கும்போல வருவது ஒழுகல் வண்ணம்; தோற்கயிறும் இரும்புந் திரித்தாற்போலவும், கன்மேற் கல்லுருட்டினாற் போலவும் வருவது வல்லிசை வண்ணம்; அன்ன நடையும் *நண்ணம் பறையும் போலவும், மண்மேல் நடந்தாற் போலவும் வருவது மெல்லிசை வண்ணம்; இவை தொழில் வகையால் ஒருபுடை யொப்புமை காட்டியவாறு.

இவை நூறு வண்ணமும் தம்முண் மயங்கி வரினும் மிக்கதனாற் பெயர் கொடுத்து வழங்கப்படும்.

---

* 'தன்னம்பறை' என்பதும் பாடம்.

"தூங்கல் தடக்குப பிரிதன் மயங்கிசைவைத் துப்பின்னும்
ஆங்கே யகவ லொழுகன் வலிமெலிப் பாற்படுத்துப்
பாங்கே குறினெடில வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையுந்
தாங்கா துறழ்தரத தாம்வண்ண நூறு தலைப்படுமே"

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வரலாறு:

"விளையொழி தொழுதினகட் செல்வமே போலவங்கிச
சுனையெழு குவளையு மாம்பலுந தீய்ந்துவாடிக்
கனைபெரி கனைதீண்டிக் காடுவெந் *தோடுகலலா
நனைவு ளொழிவ்வேழ நாவசைந் தெய்தியாங்கு"

இன்னவும, ஆசிரியங்களும, பாவைப் பாட்டும, அன்ன பிறவும் குறிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம் எனப்படும. இவற்றை ஐந்துதெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"கோல மலர்கொண்டு சிலமந்தி மலைவுடைததாய்ச
சோலை தொறுந்தாழ்ந்த பொழிற்சோர்வி லுயாவிஞைசை
நீலமடுக் கணணினவர் நீடுகனி யேத்தச
சிலமிகு நாதரடி சேரவினை சேரா"

இன்னவும், வஞ்சியும, வஞ்சிப்பாவினமும ஒழுகிசைத்தூங்கல் வண்ணம் எனப்படும. இவற்றையு மைந்தெழுத்தினமேலு மொட்டிக்கொள்க.

"ஏறுயர் கொடியி னிருவிசும் பதிரு மெறிமுரா சதிர்கடற் றூனை
வீறுயர் மணிக்கால் வெண்குடை யோங்கு தண்டுறை யின்பழை [யாற்று
மாறடு படிவ மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
வீறடு நெறிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்துணை யாமே"

என இச்சந்தத்தனவும,

"பூவினார்பொழிற் பிண்டியின் கீழ்ப்பொருவறு திருநகர்ப பொன் [னெயிலுள்
மாவினார் நலனேக்கி னல்லார பலர்பணிந்து வந்தடிவணங்கி"

---

* 'ஒடுக்கல்லா' என்பதும் பாடம்.

என இன்ன வண்ணத்தனவு மெல்லாம் வல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மெட்டுக்கொள்க.

"தேனிமிர் மலர்ப்பிண்டியி னீழற் றேவரேத்த
வானினுார் குடையா னடிநாளும் வணங்குதுமே"

" தாழி யோங்குமலாக் கண்ணவர் தண்ணடி
பாழியோங்கு புனலார் பழையாற்றன்
காழின்றம் மதியான் மதிசேர்ந்து
வாழி யென்று வணங்க வினைவாரா"

என இன்னவை யெல்லாம் மெல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும ஐந்தெழுத்தின்மேலு மெட்டிக்கொள்க.

"களவினுற் கொணர்ந்த வெண்காணமும் விழுப்பொன்னு
முளவெனினும் யானறிப்ப லுலவாது கிடந்தமையால்
வளையினுற் பொலிந்தகை வாட்கண்ணாள் வழிபடு
களைவாரிற் களையிருட்கட் காணேன்மற் றிதுவலலால்"

எனஇன்னவுங், கலிப்பாக்களுட், தும்பிப்பாட்டும் குறிலகவ லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மெட்டிக் கொள்க.

"வரையென மாடங்க ளோங்குபு வீதியின் வஞ்சிமன்னவன
புரைபுரை சின்றலர் பூந்தொடையற் பொறையன்று னருளானேற்
கரையெனக் காலையுங் காண்பரிய கடலபோலுங் கௌவையு
மரையின மேகலை யோடவோடு மிவளாவி யாற்றுதே"

என இன்னவையாகிய சிறுவிருத்தங்களும, வெண்பாக்களும், வெள்ளொத்தாழிசைகளும எல்லாம் குறிலொழுக லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மெட்டுக.

"நெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் * சூடாள்
பொறிமாண் வரியலவ † னுடலு மாடாள்
சிறுநுதல் வேர்வரும்பச சிந்தியா னின்றுட
கெறிநீர்த்தண் சேர்ப்பயா னெனசொலவிச ‡ செல்கோ"

இதுவுமது.

---

* 'சூட்டாள்' என்பதும் பாடம். † 'ஆட்டலு மாட்டாள்' என்பதும் பாடம். ‡ 'சொல்கோ' என்பதும் பாடம்,

"இட்டசன் றனை யானினி யென்செய்கோ
கட்டெழி லழகா கடிதென்னவே
மட்டெழின் மலர்ந்ததார்ப் பொலிமார்பனுங
கெட்டெழுந் திறைநகூறுவ னேவெனு"

"பறைபட்டன பட்டன சஙகெனொலி
முறைவிட்டன விட்டன முன்னுவலாத
*திறல்விட்டனர் கொட்டினா தின்கலிமா
கிறைகொட்டின ரொட்டினர் நீண்முழவால்"

என இன்னனவும் குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம். இவற்றையும ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"மான்வீடு போழ்திற் பிணையின்னுயிர் போவதேபோல்
யானவீடு போழ்தி னிதுவேகொ னினக்குமெனனத்
தேனூறு மின்சொன் மடவாயழு தாற்றகில்லாய்
வானூடு போய வரைகாணிய சென்றகாலை"

என இன்னவும் உழவரோதை யெனப்படுவனவும் குறின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"கொடியிடை மாதர் மேனி குவளைமல ருண்க ணென்றும்
பிடிநடை மாதர் மாண்ட நடைதானென வேறு செய்தும்
வடிவொடு வார்ந்த மென்றோள் வளைசேர்ந்தகை காந்த ளென்று
மிடையிடை நின்று நின்று பலகாலு முவப்ப தென்னோ"

என இன்ன பிறவும், எழுசீரடியால் வந்தனவும் எல்லாம் குறிலகவல் அடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"மாலையால் வாடையா லந்தியான் மதியான்
மனமுன முணர்வது நோயுறச்செய்த
சோலையாற் றென்றலாற் சுரும்பிவர் பொழிலாற்
சோர்தரு காரொடு விரிதரு பொழுதே
கோவவால் வளையாற் கொடுப்பறி யானேற்
கொள்வது முயிரொடு பிறரொடுபோ லன்றே

---

* 'திறைவிட்டனர்' என்பதும் பாடம்.

காலையார வாரவே காதலு மாகவோர்
காலையென னுகட னிந்திய வினையே"

என இன்னனவும் பிறவும் ஐஞ்சீரடி மிக்கு வருவனவும் குறிலொழுக லடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மோட்டிக் கொள்க.

"கடியான் வெயவெறிப்பக் கலைகளாயுள் வெதும்பக் கலங்கற சினையா
அடியா னுலகளந்த வாழ்ட ஏககிய வமிழ்ந்தேன் றெண்ணிக்
கொடியான் கொப்பக் குடங்கையாற் கொண்டிருந்து குடிக்க [நேறாள்
வடியோ தடங்கண்ணி வஞ்சிக்கொம் பின்றாளிட வருவா ளாமே"

எனவும்,

"அடைபினை சென நடைமன்சென் றவனாகிய
சினகரத் திறைவன ருளோ"

எனவும் அறுசீரடியால் வருவன வெல்லாம் குறில வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலும் ஓட்டிக் கொள்க.

"பிடியுடை நடையடு நடையின டொயிற
கடிபடு மலமல ரடிநனி தனதாந்
துடியிடை யடுமிவ ணடுவொடி வதுபோல்
வடிவடி யடுமிவ ணெடுமலா புரைகண"

எனவும்,

"கடுமுடைய நாறுகரு மேனியின ளாகிப்
படுமுடையுண் மாகுலவா பாதது னலு மீயார்
இடமுடைய காடுநனி போகெனலும் போகித
தடமுடைய *கனமுழையி னுடம்பி னாகி"

என இன்னவை யெல்லாங் குறில்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"சூரலும் பிரம்புஞ் சுற்றிய"

எனவும்,

* 'கண்முழை' என்பதும் பாடம்.

" முன்றி னின்ற முடமுதிர் பெண்ணைமேல்
அன்றில்கா ணுடமை யாறற வினவுதும
தொன்று காலந் தொடாந்துட னுடினை
சென்றுழிச செல்லுஞ் செந்நெறி யாதென"

எனவும,

" குரவ ணகிலை யாவொடு சூழ்கரைச
சரவ ணமமர்ந்து தானனி போலுமா
லரவ னாகுவி லாணடகை சானறவன
பிரிவு னாநதுடன் வாரல னென்செயகோ"

எனவும இனனவை யெல்லாங் குறிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம். இவறறையு மைநதெழுத்தினமேலு மொட்டிக கொள்க.

" அறிவல் லறிவல் லழுதே யழுதே
யெறிவெண டிரைமீ திசலிற் றறிவல்
லிறுகல் லிறுகல் லிதுகே ளிதுகேள்
பெறுவல் பெறுவல் பிழைப்பொன்று பேறாய்"

எனவும்,

" தேனமருந் திருவாரின வேனிலின்
மானமரு மடநோக்கியர் நோக்காய்
தானுருகல் லெயிறுங்கி னின்றுயகரி
* யாமகலா தடியஞ்சலி செய்தும்"

எனவும்,

" கதிர்கொண மதியுங கனபொன் களிறும
பயில்கொண் டுபரந் தழகா கியினி"

எனவும இனனவை யெல்லாங் குறிலொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம். இவையுமைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

" துடித்தடித் திமிழ்தரு துளங்குவெள் ளருவிநீர்த்
தொடுததெடுதத மாலைபோற் றொடர்ந்துதோன்றுந் தூய்மைசால்
அடுததடுத துரைபுக லசைவில்சீ ருசசந்தம
மடுத்தடுத்து லவகலு மறத்தலின்றி வாழ்த்துவாம்"

* 'யானகலாது' என்பதும பாடம்.

என இன்னவை யெல்லாங் குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"சிந்தி வீழ்ந்த கதிர்செய்ய வெயிலோ டிருள்
புந்தி நீண்ட குடையொருவ னக்கா னெனின
முந்தி யோடிய வினைமுலை மெல்லக்கு
மந்தி யாகின்ற தால்வாவி யாதாங்கொலோ"

என இன்னவை யெல்லாங் குறில்மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"வாங்குபு கொள்ள வின்றாள் வாரண வாசி மன்னன்
தேங்கம ழோலி மென்கூந்தற் றேவிநிற் கின்ற மங்கை
யாங்கவ ளருகல் லாளத்தின புரராசன்
வான்புகழ் மங்கை வாகைப் பூஈற மன்ன மேனி"

என இன்னவை யெல்லாங் குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக்கொள்க.

ஆசைப் படுக வருந்தவ கலவிபல் லாப்*பிறகள்
பேசப் படுவ திலமிவை யாவை பிறப்பாம்
தேசத் தியற்கை தெரிந்துணா வார்க்குச் சேயிழைமார்
பாசப் படுகுழிப் †பற்றறுத் தார்வினைப் பற்றறுத்தார்

என இன்னவை யெல்லாங் குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"தாமத் துணைகளைத் தருக்கொடு முருக்குதன் முரணும்
தூமத் தாவக லெடுத்துக்கொண் டுழைபவ ரெறியும்
வாமத் தோள்களின் வலித்தன்ன புடைத்தெடுத தாறறும்
பேய்மைத் தீத்தொழில் பெருகிய தரசனு முணர்ந்தான்"

என இன்னவை யெல்லாங் குறில்வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"உருகார்தம் மினனுயிர்கா த தொழியலாமோ வுணர்ந்தார்கடு
வருகார்போல வளஞ்சுரந்திவ் வையகங்காக்கும் வயமாறன்

---

* 'பிறர்கள்' என்பதும் பாடம்.

† 'பாற்றறுத்தார்' என்பதும் பாடம்.

> முருகார மார்பினன் முரசமார்ப்ப முல்லைகாள்
> *குருகார்வெள்வ ளுண்டிருண்ட கொண்டலென்று குழைத்திரோ"

எனவும்,

> "கண்ணுடையா ரவர்கண்டார் கண்ணினைப்புண் பிறவெல்லாம்"

எனவும் இன்னவை யெல்லாங் குறின்மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின் மேலு மொட்டிக்கொள்க.

இவற்றில் ஒரு வண்ணத்தாலேயும் பல வண்ணத்தாலேயும் வரும். இப்பெற்றியே கடையிலா விகற்பமாம். அவற்றை ஒரு விகற்பத்தாற் சொன்னவாறு. பிறவகையால் வரும் வண்ணங்களையும் †ஒருவண்ணங்களையும் உரைத்தவற்றோடு ஒருபுடை யொப்புமையாற் சாத்தியுணர்க. என்னை?

> "தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப்பின்னு
> ‡மாங்கே யகவ லொழுகிசை வன்மையு மென்மையுமா
> வாங்கே குறினெடில் §வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையும்
> தாங்கா துறழ்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே"
>
> —யாப்பருங்கலக் காரிகை.

எனக் கொள்க.

தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம் என இவ்வைந்தினையும்; அகவல் வண்ணம், ஒழுகல் வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் என்றிந் நான்கினையும்; குற்றெழுத்து வண்ணம், நெட்டெழுத்து வண்ணம், வல்லெழுத்து வண்ணம், மெல்லெழுத்து வண்ணம், இடையெழுத்து வண்ணம் என இவ்வைந்தினையுங் கூட்டிக் குறிலகவற்றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற்றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற்றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்றூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற்றூங்கிசை வண்ணம் எனறிவ்வாறெல்லா முறழ்ந்துகொள்ள நூறு வண்ண விகற்பமாம்.

---

* 'குருகாரம்' என்பதும் பாடம்.
† 'ஒரூஉ வண்ணங்களையும்' என்பதும் பாடம்.
‡ 'பாங்கே' என்பதும் பாடம்.
§ 'வல்லின மெல்லின மோடிடையும்' என்பதும் பாடம்.

இனி வழு வென்பது குற்றம். அது நான்கு வகைப்படும். எழுத்து வழுவும், சொல் வழுவும், பொருள் வழுவும், யாப்புவழுவு மெனை. அவற்றுள், எழுத்து வழுவாவது எழுத்ததிகாரத்தொடு மாறு கொள்வது. வரலாறு:

“வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வேட்டமே யன்றிப்
பிறிதுங் குறையுடையான் போலுஞ்—செறிதொட
தேமா னிதணத்தா ளுமாக நம்புனத்தே
மாமான்பின் வந்த மகன்”

என இதனுள் ‘தேமா’ என்றற்பாலதனைத் ‘தேமான்’ என னகர வொற்றாகக் கொடுத்தமையால் எழுத்து வழுவாயிற்று. என்னை?

“முன்னிலை நெடிலு மாவு மாவும்
னம்மிசைப் புணரு மஃறிணை யான”

என்றாராகலின்.

சொல்வழுவாவது, சொல்லதிகாரத்தொடு மாறு கொள்வது; என்னை?

“சொல்லின் வழுவே சொல்லோத்து மரபிற்
சொல்லிய குற்றந் *தோன்ற லாமே”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“இசையெல்லாங் கொட்ட வெழிற்றானை பூர்ந்து
வசையிலா மன்னர்வந் தேத்த—இசையும்
அடிசில பருகி யணியார்த்துப் போந்தான்
கொடிமதிற் கோழியார் கோ”

இதனுள் “இசையெல்லாமார்ப்ப” எனவும், “எழிற்றானை நாப்பண்” எனவும், “அடிசி லயின்று” எனவும், “அணியணிந்து போந்தான்” எனவும் இவ்வாறு பொதுவினெடுத்துக்கொண்டு பொதுவினன் முடித்தற்பாலனவற்றைப் பொதுப்பெயரா லெடுத்துக்கொண்டு சிறப்புவினையான் ஒன்றற்கே யுரியசொற் புணர்த்தமையாற் சொல்வழுவாயிற்று. என்னை?

* ‘தோன்றலாகும்’ என்பதும் பாடம்.

" வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவார "
(தொல்-சொல்-கிளவி-46.)

எனவும்,

" வேறுவினை யுடைய பொதுவினை கிளப்பப்
பொதுவினை யுடைய வேற்றுமை யுண்டோ "

எனவுங் கூறினாராகலின்.

பொருள் வழுவாவது, பொருளதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது. என்னை ?

" பொருளின வழுவே தமிழ்நடைத் திரிவே "

என்றாராகலின். வரலாறு:

" முன்னுந் தொழுதயோனறி முள்ளெயிற்று யதநிசையே
இன்னுந் தொழத்தோன்றிற் றீதேசாண்—மன்னும்
பொருகளிமால யானைப் புகழ்க்கிள்ளி பூண்போற்
பெருகொளியான் மிக்க பிறை "

இது நாணநாட்டம்.

" பண்டிப் புனத்துப் பகலிடத் தேனலுட்
கண்டிக் களிற்றை யறிவன்மற்—றிண்டிக்
கதிரன் பழையனூர்க் கார்நீலக் கண்ணாய்
உதிர முடைத்திதன் கோடு "

இது நடுங்கநாட்டம். இவை யிரண்டும் பொருளதிகாரத்தோடு மாறுகொண்டன. என்னை ?

" நாணவு நடுங்கவு நாடா டோழி
காணுங் காலைத் தலைமக டேதது "

என்றாராகலின்.

" வாளை மேய்ந்த வளைகோட்டுக் குதிரை
கோழிலை வாழைக் கொழுமட லுறங்கும்
ஊரன் செய்த கேண்மை
தேரை வாலினும் பெரிதா கின்றே "

இதுவும் பொருளின்மையாற் பொருள்வழுவாயிற்று.

யாப்பு வழுவாவது, யாப்பதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது; என்னை?

“யாப்பின் வழுவே யாப்பின திலக்கணங்
கோப்ப வாராக் கோவைத தாகும்”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“குமணா வாழி குமண வுமணருப்பிற்
றேய்கவின் பகைமே பான்சில
பெருமை வேண்டி வந்தே
னீசின் பெருமை வேண்டிற்று”

இப்பாட்டு முதலெடுத்துக்கொண்ட வோசையிற் கெட்டுப் பின் பரவிக் கட்டுரையால் வந்தமையால் யாப்புவழு. பிறவு மன்ன.

அறுத்திசைப்பும், வெறுத்திசைப்பும, அகன்றிசைப்பும் என் னும் ஓசைக்குற்றம வருமாறு:

“வீழகுமணிவிசித்த விளங்குபுனைநெடுந்தேர்
காம்பூடு மயங்குங்காட்டுட்
பாமபுபெரிது வழங்குதோறேங்கு
வயஙகுகலிமா விரைபுவிரைபு
வலவன்வாம்பரி கடவிவந்தோன்
கெழூஉமணியகலந் தழூஉமதிவிரைந்தே”

இது நாலசைப் பொதுச்சீர் பலவும் வந்து வஞசிதூஙகினமை யின் அறுத்திசைப் பென்னுங் குறறமாயிற்று.

“ஒக்கிலை வேலோ னொளியா வளிபெற்ற
பூந்துடியாய் போன்றேமும் யாமேமற்—றேய்ந்து
தகைமொய்ம்பிற் றாழ்தடக்கைத் தணணருவி நாடன்
பகைமுனை போனறேமும் யாம்”

இதனுள் ‘தகைமொய்ம்பிற் றாழ்தடக்கை’ என்புழி வஞசி தூங்கிசைத்தமையால் வெறுத்திசைப்பு.

“சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா லென்று
பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச செய்வதூஉந் தானமன றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்”

இதனுள் 'சிறுநன்றி யின்றிவாக்கியாம்' என்புழிக் குற்றிய லிகரம் வந்து வெட்டென்று இன்னோசை பிசைத்தமையால் வெறுத் திசைப் பாயிற்று.

"கற்றற் றற்ற சுடற்ற கடற்றிரை
விற்றற் றற்ற விஃலோர் புருவத்தவள்
சொற்றற் றற்ற சுடர்க்குழை மாதரோ
டெற்றற் றற்றதென் னெஞ்சு"

இதுவும் வெறுத்திசைப்பு.

"கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமே
லானை கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்க
டாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப்
பெற்றிப் பிறகதி வைத்தா ருளர்கொல்லோ"

இது முன் செய்யுளாய்வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரையால் வந்த மையால் அகன்றிசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று. இதுவும் யாப் புக் குற்றத்துள்ளே பட்டடங்கும். பிறவு மன்ன. இனனும் 'வழு' என்பதனுலே ஆனந்த முதலாகிய குற்றங்களு மறிந்துகொள்க. பிறவு மன்ன.

'திண்ணிதி னடத்த றெள்ளியோர் கடனே' என்பதனுல் அவற் றை யெல்லாம் பிழையாமே நடாத்துதல் புலவர்கள் கடன் என்ற வாறு. இச்சூத்திரத்துட் 'பிறவும்' என்று சொல்லியவதனுனே நூலும், சூத்திரமும், ஒத்தும், படலமும், பிண்டமும் ஆமாறும் அடியின்றி நடப்பனவும் ஓரடியாய் நடப்பனவும், புனைந்துரையாய் நடப்பனவும் ஆமாறு உணர்ந்து கொள்க.

நூலாவது, மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று, நால்வகைப் பயத்ததாய், எழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பத்ததாய்ப், பத்துவகைக் குற்றத்திற்றீர்ந்து, பத்துவகை மாண்பிற்றாய்ப், பதின்மூன்று வகை யான் உரைபெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியொடும் புணர்ந்து வருவது.

அவற்றுண், மூன்றுவகையாவன, தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தி யென விவை.

மூவரினடைபெறுத லென்பது, அம்மூன்றும் நடாத்துவார் மூவராசிரியர் எனக்கொள்க.

நாற்வகைப் பயனாவன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.

எழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பமாவன, உடம்படுதல், மறுத்தல் என்பன முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகைக் குற்றமாவன, குன்றக்கூறல் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகை மாண்பாவன, சுருங்கவைத்தல் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பதின்மூன்றுவகை யுரையாவன, சூத்திரந்தோற்றல் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியாவன:

"நுதலிப் புகுத லோத்து முறைவைத்தல்
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடிவிடங் கூறல் முடிந்தது காட்டல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த லிரட்டுற மொழிதல்
ஏதுவின் முடித்த லெடுத்த மொழியி
னெய்த வைத்த லின்ன தல்ல
திதுவென மொழித றன்னின முடித்தல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
மாட்டெறிந் தொழுகல் பிறநூன் முடிந்தது
தானுடம் படுத றன்குறி வழக்க
மிகவெடுத் துரைத்த லிறந்தது விலக்கல்
எதிரது போற்றன் முன்மொழிந்து கோடல்
பின்னது நிறுத்த லெடுத்துக் காட்டல்
முடிந்தது முடித்தல் சொல்லின் முடிவின்
அப்பொருண் முடித்த றொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்
யாப்புறுத் தமைத்த லுரைத்து மென்றல்
விகற்பத்து முடித்த றொகுத்துடன் முடித்தல்
ஒருதலை துணித லுய்த்துணர வைத்தல்"

எனவிவை; பாடலனாருரை.

"நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை
முதலு முடிவு மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி

உண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன பண்பே."(தொல-பொ-செய்-167)

"அதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே" (ஷை-ஷை-ஷை-168.)

"ஒருபொரு ளுதலிய சூத்திரத் தானு
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானு
மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென
றாங்கனை நான்கென மொழிப." (ஷை-ஷை-ஷை-169.)

"அவற்றுட், சூத்திரந் தானே
யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி
நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே." (ஷை-ஷை-ஷை-170.)

"நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்" (ஷை-ஷை-ஷை-.171.)

"ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரினது படல மாகும்." (ஷை-ஷை-ஷை-172.)

"மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
றோன்றுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப." (ஷை-ஷை-ஷை-173.)

இவை நூலும், சூத்திரமும், ஓத்தும், படலமும், பிண்டமும் ஆமாறு சொன்னவாறு. இவை யெல்லா முன் சொல்லிப் போந்தன வன்றோ வெனின், உரைப்பான் புகுகின்றுழி இது நூலாமாறு என்று காட்டிற்றல்லது, இந்நூலுட் சூத்திரத்தின் பொருள் என்று அப்பொழுது சொல்லிற்றில்லை யெனக்கொள்க.

"உரையொடு நூலிவை யடியில நடப்பினும
வரைவில வென்ப வாய்மொழிப் புலவர்"
"மொழிபிசி முதுசொல் மூன்று மன்ன"

என்றார் பல்காயனார்.

"உரையு நூலு மடியின்றி நடப்பினும
வரைவில வென்ப வயங்கி யோரே"

"வாய்மொழி பிசியே முதுசொல் லென்றாங்
காமுறை மூன்று மன்ன வென்ப"

என்றார் நத்தத்தனார்.

இவை அடியின்றி நடப்பன உரைத்தவாறு.

“செயிர்தீர் செய்யுட் டெரியுங் காலை
யடியி னீட்டத் தழகுபட் டியலும்”

* “ஒரோவடி யானு மொரோவிடத் தியலும்”

“அவைதாம்,

பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பிசியே
முதுசொல் லங்கதம் வாழ்த்தொடு பிறவும்
ஆகின வென்ப வறிந்திசி னோரே”

என்றார் † பல்காயனார்.

இவை ஓரடியா னடப்பன வுரைத்தவாறு.

புனைந்துரை யிருதிறத்தன, பெரியதனைச் சுருக்கிச் சொல்லுதலும், சிறியதனைப் பெருக்கிச் சொல்லுதலும் என. என்னை?

“உரைக்கப் படும்பொருட் கொத்தன வெல்லாம்
புகழ்ச்சியின் மிக்க புனைந்துரை யாகும்.”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“அடையாப்பூங் கோதையாட் கல்குலுந் தோன்றும்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்றும்—இடையாதும்
கண்டுகொளா தாயினுங் காரிகை நீர்மையாட்
குண்டாகல் வேண்டு நுசுப்பு.”

“அயிர்ப்பாக ஞேகுவேன் கண்டேன் ‡ மயிர்ப்பாகிற்
பாகத்திற் பாக நுசுப்பு”

என இவை பெரியதனைச் சுருக்கின.

“கடைக்கணார் கின்றிட்ட பூசல் கடைக்கணார்
கேளாமே நீண்டன கண்”

எனவும்,

“பொன்மலி கூடற் பூமலி கச்சி
மாரி யீகை மணியணி மாடம்”

* ‘ஓரடி யாலும்’ என்பதும் பாடம்.
† ‘அவிநயனார்’ என்பதும் பாடம்.
‡ ‘மயிர்ப்பாதி’ என்பதும் பாடம்.

எனவும் இன்னவை யெல்லாம் சிறியவற்றைப் பெருக்கின. பிறவு மன்ன.

இன்னும் 'வண்ணமும் பிறவும்' என்றதனாலே, நாலசைச் சீரின் றியே நடாத்துமாறும், நாலசையும் எண்பத்திரண்டுசீருங் கொண்டு இயற்று மாறும், எழுபது தளைவழுவிற் றீர்ந்த அறுநூற் றிருபத்தைந் தடியும் ஆமாறும், சந்தமுந் தாண்டகமும் ஆமாறும், பாக்கட்கு வருணம் முதலாயினவற்றை வகுத்து வழங்குமாறும் உரைத்துக் கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

"குற்றுகர மொற்றாக்கிக் கூன்வகுத்துச் சிந்தியற்றி
மற்று நெடிலும் வகையுளியுஞ்—சொற்றபின்
மேலசைச்சீர் நாடி யளபெடையை வீறழித்தா
னாலசைச்சீர்க் கில்லை நடை"

என்பது வஞ்சியமுந் தொடுத்தவாறு.

"காக்கை பாடினி யார்முத லாகிய
மாக்க விபுல வோர்மதம் பற்றியீங்
கூக்க மின்மை யுண்டாமுக ரத்தையொற்
றாக்கி னாலசைச் சீரணை யாதரோ"

இதன் கருத்து,

"குண்டுநீர்நீர் குவளைததண்சுனை"

எனவும்,

"குறித்துக்கூடுவோர் நெறிமயங்கல்"

எனவும்,

"போதுசேர்ந்து கூடுபொறிவண்டினம்"

எனவும்,

"புரிந்துவாங்கு வீங்குரம்பிவர்தல்"

எனவும்,

"கொன்றுகோடுநீடு குருதிமாறவும்"

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் ஐயசைச்சீரும் ஆறசைச் சீரும் வந்தனவற்றைக் காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசார் ஆசிரியர்,

" இஉ விரண்டன் குறுக்கந் தளைதவ
ஏற்புழி யொற்றா கிலக்கண வாகும்"

எனவும்,

" இஉ விரண்டன் குறுக்கந் தளைதவின்
ஒற்றெழுத் தாகு முயிரள பெடையும்"

எனவும்,

" சீர்தளை சிதைவுழி யிருயிர்க் குறுக்கமு
நேர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்"

எனவும்,

" உயிரள பெடையுங் குறுகிய வுயிரும்
இகர வுகரமுந் தளைதவி னொற்றாஞ்
சீர்தவ வரினு மொற்றியற் றாகும்"

எனவும்,

" ஐந்தா றசையி னருகி யுகரத்தின்
வந்தசீ ரொன்றிரண் டொற்றெருப்பித்து—சந்தவித்தால்
வஞ்சிப்பா விற்கியலு நாலசைச்சீ ரல்லுரிச்சீ
தங்கி விரவத் தகும்"

எனவும் இவ்விலக்கணங்களினாலே ஆண்டுக் குற்றியலுகரங்களை ஐயசைச் சீரும் ஆறசைச் சீரும் அல்லவென்று அவ்வாறே யவற்றையுங் களைக.

" வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்" (பத்துப்-பட்டின-1.)

எனவும்,

" சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி" (பத்துப்-பட்டின-44.)

எனவும்,

" களிறுவழங்குதெருவி னெடுந்தேரேறி"

எனவும்,

" திரைந்து திரைந்து திரைவரத் திரண்முத்தங் கரைவாங்கி
விரைந்து விரைந்து சிறுநுளைச்சியர் நெடுங்கானல் விளையாடவும்"

எனவும்,

'இரவுவரவு பேரின்றுநெறி''

எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவற்றையும இவ்விலக்கணத் தாலும்,

'தளைசீர் வண்ணந் தாக்கெட வரினே
குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமும
அளபெடை யாவியு மலகியல பிலவே' (யாப்பருங்கலம்-4.)

என்னும் இவ்விலக்கணத்தாலும குற்றுகாங்களை யொற்றாக்கிக் கொள்ள மூவசைச் சீரே யாமெனபது.

நேர்பசை நிரைபசை வெண்டுமாசிரியர்க்கு அவையெல்லா மூவசைச் சீரேயாம் எனக்கொள்க.

"குற்றிய லிகரமுங் குறுக லின்றியே
மற்றுல நாலசை வந்த வாவெனின்
முற்றிய முதனடு விறுதி வஞ்சியுட்
குற்றமில் கூன்வரக் குற்ற மில்லையே''

என்பதன கருத்து, ''அடி, யதாசேர்தலி னகஞ்சிவந்தன'' என வும, ''மா, வேறித தானிடங்காட்ட'' எனவும், ''மண்கொண்ட-குழி-குவளை பூக்குந் தண்சோணாட்டுப் பொருநன்'' எனவும, ''கலங்க ழாலிற்-றுறை-கலக்கானு'' எனவும், ''மாவழங்கலின மயக்குற்றன, வழி'' எனவும், ''தேனுறுபூந் தெரிகுவளை, மிசை'' எனவும இத் தொடக்கத்தனவற்றுட் குற்றுகர மினறியேயும் நாலசைச்சீர் வந் தனபிற வெனின், அவற்றுள் அடியென்பதும, மாவெனபதும் முதற் கட்கூனுகவும், குழியென்பதும், துறையெனபது மிடைக்கட் கூனுக வும், வழியென்பதும, மிசையென்பதும கடைக்கட் கூனுகவும வைப்ப நாலசைச்சீா அன்றாம்.

வஞ்சியடியின் முதலும் இடையும் இறுதியும் அசை கூனுகப் பெறும. வஞ்சியடி முதற்கட் சீாகூனுகவும் பெறும. இடையும் இறுதியும் உகரவீறுகிய நேரீற்றியற்சீருங் கூனுய் வரப்பெறும். அல்லாச் சீர் கூனுய் வரப்பெறு. நேர்பசை நிரைபசைவெண்டும் ஆசிரியர்க்கும் உகரவீறுகிய நேரீற்றியற் சீரும் அசையாம். இவை யெல்லாவாசிரியர்க்குந் துணிபு எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன. இவை யும் அவர் காட்டியவே எனக்கொள்க. இன்னும் அவர் காட்டுமாறு:

"அதற்கொண்டுங், கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ—காழ்கோத்தன சூட்டென்கோ" எனவும், "வேந்து, வேல்வாங்கி வியந்துருத்தலின்" எனவும், "தெருவ், தேரோடத் தேய்ந்தகன்றன" எனவும் கொள்க. இவற்றுள் 'அதற்கொண்டும்' எனவும், 'வேந்து' எனவும், 'தெருவ்' எனவும் இவையெல்லாம் சீர்கூறுபின.* இவற்றிற் கிலக்கணஞ் சொல்லுமாறு:

"உறுப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கிய
மறுக்கப் படாத மரபின வாகி
யெழுவா யிடமா வடிப்பொரு ளொல்லாத்
தழுவி நடப்பது தான்றனிச் சொல்லே."

"வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாகெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே"

என்பது காக்கைபாடினியம்.

"தனிச்சொல் லென்ப தடிமுதற் பொருளொடு
தனித்தனி நடக்கும் வஞ்சியு ளீறே"

என்பது சிறுகாக்கைபாடினியம்.

"தனியே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
தனிச்சொல் லிறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கும்"

என்பது அவிநயம்.

"அடியினிற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப
வஞ்சிக் கிறுதியு மாகு மதுவே
யசைகூ னாகு மென்மனார் புலவர்"

என்பது பல்காயம்.

"தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறியுணர்ந் தோரே
வஞ்சி யாயி னிறுதியும வரையார்"

என்பது நத்தத்தம்.

---

* 'சில ஏடுகளில் 'களிறணைப்பக் கலங்கின கா' என்பதனையும் இங்கு உதாரணமாகக் காட்டி 'கா' என்பதனையும் சீர்கூனாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 'கா' என்பது அசையாவதனறிச் சீராகாமை யுணர்க,

"வட, வியமொடு தென், பொதியிலிடை" என்பதனுள் 'வட' என்பதும், 'தென்' என்பதும் கூன எனக்கொள்க.

"அந்தமு மாதியு நடுவுங் கூனசை
வந்தன வன்றியும் வந்த வாமெனின்
முந்திய குறளடி மொழிந்த தன்றது
சிந்தென நாலசை சேர்வ திலலையே"

என்ற விதன்கருத்து, வஞ்சிப்பாவின் முதனடுவிறுதி கூனின்றியும்,

"தண்முகைமென்குழற்பெருந்தடங்கண்
பூவேகலந் தொலைந்தினியாற்றலள்"

எனவும்,

"வலமாதிரத்தான் வரிகொட்ப"

எனவும்,

"அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோணாட்டு"

எனவும்,

"வேகைவாயின் வியன்குன்றூரன்"

எனவும்,

"அகங்கண்வானத் தமரரசரும"

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் நாலசைச்சீர் வநதனபிறவெனின், அவை குறளடிவஞ்சியல்ல; சிந்தடி வஞ்சியாக வைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம் என்பது. பிறவுமன்ன. எலலா வாசிரியரும் வஞ்சியுண் மூன்றிடத்தும் நிரையீற்றியற்சீர மிக்குவரும; நேரீற்றியற்சீர் முதலு மிடையு மருகிவரப்பெறும என்ப. என்னை?

"தாழ்பொழிற் றடமாஞ்சினை
வீழ்குயிற் பெடை*மெலிவினை"

எனவும்,

"தவளமுத்தஞ் சங்கீன்று
பவளமொடு ஞெமிர்ந்துராய்"

எனவும்,

"புன்காற் புணர்மருதின்
போதப்பிய புனற்றாமரை"

எனவும்,

"உடைமணி யரையுருவக் குப்பாயத்து"

எனவும்,

* 'மெலிவன' என்பதும் பாடம்.

"தேசநாட் டிக்கரும்பின"

எனவும்,

"பூந்தாட் புணர்முளை"

எனவும் காட்டினாராகலின். பல்காயனார் சீரீற்றியற்சீர் வஞ்சி யடியினிறுதியும் அருகிவரப்பெறு மென்றார். அவர் கூறுமாறு:

"இயற்சீர் சேரிற் றன்றளை யுடைய
கலிச்சீரியல் பிறவே காணுங் காலை
வஞ்சி யுள்ளும் வந்த தாகா
வாயினு மோரோவிடத் தாகு மெனப"

என்பது பல்காயம்.

"கலித்தளை யடிவயி னேற்ற றீற்றுச்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே
வஞ்சி மருங்கினு மிறுதி நில்லா"

என்பது நற்றத்தம்.

"செங்கண் மேதி கரும்புழக்கி" என்றித்தொடக்கத்தனவற்றைச் சிந்தடியும் குறளடியும் விரவிவந்த வஞ்சிப்பா வெனக்கொள்க.

"நேரசை யிறுதியாய் நிகழு மீரசைச்
சீர்க்கடை வஞ்சியுட் செலவுங் கூறினார்
நேரிரை நேர்பொடு நிரைபு நாலசைச்
சீருங் கெடுத்துடன் செப்பி னனரோ"

இது பல்காயனார் மதம்.

"குற்றிய லுகரமுங் கூறுஞ் சிந்துமா
முற்றிய வன்றியு மொழிவ ராமெனிற்
றெற்றென நெடிலடி சேரு மென்பது
சொற்றபி னலசைத் தோற்ற மில்லையே"

இதன்கருத்து, *"சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே" என்றித்தொடக்கத்த வாசிரிய வடிகளுள்ளும்,

"கண்டல் வணடற் †கழிபிணங்கிக் கருநீலமது விம்மவும்
கொண்டகொண்ட பனைமுன்றிற் பண்ணையாயங் குடிகெழுவவும்"

---

* புறம்-235. † 'கழிபிணைக்க' என்பதும் பாடம்.

என்றித்தொடக்கத்துக் கொச்சக வடிகளுள்ளும் முன்சொன்ன பெற்றியன்றி நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அவைதாம் நாற சீரல்லவென்று ஐஞசீரடியாகவைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம்; தொல் காப்பியனா நக்கீரனா முதலாகவுள்ளாா ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியத் துள்ளும, கலியுள்ளும் ஐஞசீரடியும அருகிவரப்பெறு மென்று*

"என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெலலாந் தானிற்கு மன்னே" †

என்னும் ஆசிரியவடிகளும,

"அணிகிளர் பொறியவிர் துத்திமா ஞகத் தெருத்தேறி"

என்னுங் கலியடியுங் காட்டுவாராகலினென்புது. அவர் சொல் லுமாறு:

"வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப" (தொல்-பொ-செய்-63.)

என்பது தொல்காப்பியம். ஆசிரியங் கலி யென்றதிகாரம் வருவித் துரைக்கப்பட்டது இச்சூத்திரம்.

"ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாக்கலும்
வெணடா யாப்பிற் குரிய வல்ல"

என நக்கீரர் நூலுள் 'வெண்பாயாப்பிறகுரியவல்ல' வென்றமையால், ஆசிரியத்துக்கும் கலிக்கும ஐஞசீரடி புகுதலும், மண்டிலமாகலும் உரித்தென்று விரித்துரைத்தார் எனக்கொள்க.

"சேரு நேரடிப் பாவிலைஞ் சீரடி
யேரும் வெள்ளையல் லாவழி யென்பது
சோர்வி லாததொல் காப்பியத் துள்ளுநக்
கீர ஞரடி நூலுள்ளுங் கேட்கவே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"தகைபெறு பொதியிலெந் தலைவ ஞணையிற்
றொகைவகை விரிபடச சொற்ற நூல்களுள்
வகையுளி சோத்துதல் வகுப்ப ராதலால்
நகைபெற நாலசை நடபப தில்லையே"

* 'இவ்வாசிரியங்களும்' என்பதும் பாடம் † புறம்-235.

இதன் கருத்து,

" கங்கணங்கைப் பைந்தாரக் கலைக்குறங்காற்
கருவரைபோ லெண்டோளிற் காடர் கோலம்
பொங்கிய சாமரை பொற்புயோதிப்
புடையின் றியக்காகள் போற்றி வீச
சிங்கஞ்சுமந் துடாந்தவா சனத்தின்மேற்
சிவகதிக்கு வேந்தாகித் தேவ ரேத்த
வங்கமப யாத்த வறிவுருகிய *வறப்படைமூன்
றுயர்ந்தானடி யடைவா மன்றே"

இவ்வெழுசீ ராசிரியவிருத்த முதலாக வடையனவற்றின், மேற்சொன்ன பெற்றியன்றிப் பெயும் நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அகத்தியனாரானையினாற் செய்யப்பட்ட நூலகத்தெல்லாம் வகையுளிசேர்த்துகவெனபதனாற் "போற்றிவீச" வெனபதனையும், "ஆசனத்தின்மேல்" எனபதனையும் வகையுளி சேர்த்த மூவசைச் சீரென்பதாம. நாலசைச்சீர் வேண்டு மாசிரியருமம,

" பாடுவோர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கண்டவர்க்கும
வாடுநர்க்கும் கூடுநர்க்கு மொத்தலா—னிடுநர்
நல்வய லூரன் †னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லவி னூட லினிது"

என்பதனுள் டுகர நகரங்களை வகையுளி சேர்த்தி மூவசைச் சீரேயாக வைப்பாராகலின் என்பது.

" எழுத்தல் கிளவியி னசையொடு சீர்கிறைத்
தொழுக்கலு மடிதொடை தலையழி யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே"

என்றார் அவிநயனார்.

" குன்றியுந் தோன்றியும பிறிது பிறிதாகியும்
ஒன்றிய மருங்கினு மொருபுடை மகார
மசையுஞ் சீரு மடியு மெல்லாம்
வகையுளி சேர்தல் வல்லோர் மேற்றே"

என்றார் நத்தத்தனார்.

---

* 'அலப்படைமூன் வந்தான்' என்பதும் பாடம்.

† 'நறுஞ்சாந்து' என்பதும் பாடம்.

" அசைசீரு மொரோவழி யாகுஞ் சீரிய
லிசைபெற நிற்புழி யென்ப துணமையா
லிசைபெற நுறையினை விருதத மாக்கினுல்
நசைபெற நாலசை நடப்ப திலலையே "

இதன் கருத்து,

" குயிலுங் குழலு மலைநதன தீஞ்சொற்கள் கொவ்வைசெவ்வாய்
கயலு மலருங் கடுதத வுணகணகள் வெண்முததமபல்
இயலும் பஙியுள தாவது ணறனறித தோன்றியககால்
அயிலுஞ்செய வேலு மழலமபு மாமபிற வாடவர்ககே"

எனவும்,

" இருநெடுஞ் செஞ்சுட ரங்கமொன றேந்தி யிரவின்வந்த
வருநெடுங் காதறகனற றேதரற பாலதல் லாதுவிட்டால்
கருநெடு மால்கட லேந்திய கோனகயல் சூடுநெற்றிப்
பெருநெடுங் குன்றம விலையே கருதிலெம் பெண்கொடிக்கே."

எனவும் இததொடக்கததுக் கலித்துறையுள் நாலசைசசீரவந்தன பிற வெனின், அவை கலிததுறைபல்லவெனறு சீரசீராக இறுவழி யசைச்சீராக வாசிரிய விருததமாம; பலருமவற்றை விருத்தமென்று வழங்குவராகலின. எல்லாவாசிரியருமு அசையு மொரோவழிச சீராம் என்ப;

" ஊரலரெழச் சேரிகலலென"

எனவும்,

" உரிமை யின்க ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக கண்ணாள்
செருமதி செய் தீமையால்
பெருமை கொன்ற வென்பவே"

எனவுங் காட்டுவராகலின் எனபது.

" இசைநிலை நிறைப்ப நிற்குவ வாயி
னசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறலே" (தொல்-பொ-செய்-27.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"நேர்நிரை வரினே சீர்நிலை யெய்தும்
பாவொடு பிறவு மாறு போதே வழி'

என்றார் அவிநயனார்.

"நேரு நிரையுஞ் சீரா கிறுதலுஞ்
சீருந் தளையுஞ் சிதைவுறக் கொளலும்
யாவரு மறியா நால்வகைப் பாவினும்"

என்றார் மயேச்சுரர்.

"தளையொடு சீர்தபிற் றக்க வாயிடை
அளபெடை யெடுப்பிற் றலங்கா ரியம்
விளைவில வெனபவர் மீட்டு மாசை
யுளசில சீருமென் றுரைப்ப தென்கொலோ"

இதன்கருத்து,

"தாஅய்த்தாஅய்ச் செல்லுந் தளர்நடைப் புன்சிறார்
போஒய்ப்போஒய்ப் பூசல் விடச்செய்து—போஒய்ப் போய்ச்
சிறுகுமோ நீடு நெடுங்கூத்தயர் தானமராது
பொற்குமோ வென்றுது போதது"

இதனுள் மேற்சொன்ன பெற்றியன்றிப் பெயர்த்தும் நாலசைச்சீர் வந்தனபிறவெனின், அற்றன்று;

"சிலம்பாஅப்பாஅய்ப் பட்டன்று நீலமா மென்றோள்
கலம்போஒய்ப்போஒய்க கௌவை தரும்."

இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் தளையும், சீரும், வண்ணமுங் கெட நில்லாமையின அளபெடா. அளபெடுப்பினும அலங்காரியமே பெறு வென்று மூவசைச சீராக வைப்பாராகலானும,

"காஅரி கொண்டான் கஃசசேய மதனழித்தான்
ஆஅழி யேந்த லவன்."

இத்தொடக்கத் தனவற்றுள்,

"மாத்திரை வகையாற் றளைதம கெடாநிலை
யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்"

என்று தளை கெடாமற்பொருட்டு அளபெடுத்து வெண்டளை யாக்குவாராகலானும, இவ்வாறே "தாஅய்த்தாஅய்" என்று இத்

தொடக்கத்தனவற்றுள்ளும் சீரும், தளையுங் கெட்டு நில்லாவாகலின் ஓரளபெடையை அளபெடா தென்று நெட்டெழுத்தே போலக் கொண்டு அலகிட மூவசைச்சீரேயாம். நாலசைச்சீர் கொள்வான் புகினும் உதாரணவாய்பாட்டான் ஓசையூட்டி வண்ணம் அறுக்கும பொழுது சான்றோர் கோவைபுள் வெண்பாப்போல ஓசையுண்ணாது செப்பலோசை வழுவம எனபது.

" இஉ இரண்டன் குறுக்கந் தளைதப
சிற்புழி யொற்றா நிலைமைய வாகும்
முயிரள பேழு முரைத்த முறையான்
வருமெனி னவவயல் வைக்கப் படுமே."

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

" சீர்தளை சிதைவுழி யீருயிர்க் குறுக்கமு
நேர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்"

என்றார் மயேச்சுரா.

" உயிரள பெடையுங் குறுகிய வுயிரின்
னிகர வுகரமுந் தளைதபி னொற்றாம்
சீர்தப வரினு மொற்றியற் றாகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

" கோவா முத்திற் கண்பனி கால
வழுத்தாண் *மார்வ பழுதற வஞ்சி
வாரா வாரிரு ளோரிழிந் தழிய
வளைவாய் தேய்ந்தனள் களைவரு காதலின்
ஆனா வழுகி தானனி புலம்பி
யழல்சேர் மெழுகிற் கலுழ்வனள் கவல
வாரா விடினவ ளாருயி ரிழத்தலின்
பெரிய வரியவிவள் பருவரல் பெருகலின்
இனியே, யல்ல குறிப்பினு மாகுவ
களவியல் வேணடுஃ கடுப்பொடு மடுத்தே."

முன்சொன்னதேயன்றி இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுள் நாலசைச்சீர் பதினாறும வந்தனபிற வெனின், அது வஞ்சிப்பாவன்று,

* 'மாத ரழுதர' என்பதும் பாடம்.

அகவலோசைத்தாய் நாற்சீரடியால் வந்தமையால் இயற்சீரால் வந்த நேரிசையாசிரியப்பாவாகக் கொள்ள நாலசைச்சீர் அன்றாம். தனிச்சொல் ஆசிரியத்துள்ளும் வருமெனக்கொள்க.

"உமணர்சேர்ந்து கழிந்த மருங்கின் அகன்றலை
ஊர்பாழ்த்தன்ன ஓமையம் பெருங்கா
டின்னா வென்றி ராயின்
இனியவோ பெரும தமியேற்கு மனையே" (குறுந்-124)

இதன் முதற்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததன்றோவெனின், அதனை ஐஞ்சீரடியாக வைப்பினும், குற்றுகரத்தை ஒற்றாக்கிக்கொண்டு நாற்சீரடியாக வைப்பினும் நாலசைச்சீர் இன்றாம், 'இனிபிறந்து வாங்கின்' என்னும் அடியினும் மூன்றாஞ்சீர்க்கண் நாலசைச்சீர் வந்ததெனினும் ஆண்டுக் குற்றுகரத்தை ஒற்றாக்கக்கொள்ளவும், அஃது பெடை அலகு காரியப்பெறாது என்று விலக்கவும், ஒருங்கேயாக்கவும், நாலசைச்சீர் இன்றாம்.

"சோடன்மன்னு பூங்கானற் றுய்க்கண்டன்று போகாலை
நாடர் *நமக்கீடா நயந்து."

எனவிதனுள்ளும் நாலசைச்சீர் வந்ததெனின், அதனை முதலடி அறுசீராகவும், ஈற்றடி நாற்சீராகவும் அலகிட்டு அந்தடுத்துறைந்து வந்த தாழிசைக்குறள் என்று வழங்க நாலசைச்சீரின்றாம்.

"காமபுதேம்பா வெற்பிற் சலவரோயுள் வாழ்கின்ற
பாம்பிற் கடிய புலி."

இதனுள் முதலடி முதற்கண் நாலசைச்சீர்வந்ததுபிற வெனின், முதலடியை ஐஞ்சீரடியாகக்கொண்டு ஈற்றடிகுறைந்த தாழிசைக் குறளாகக்கொள்ள நாலசைச்சீரின்றாம். நாலசைச்சீர் வேண்டும் ஒருசாராசிரியரும் வெண்பாவினுள் அளபெழுந்தாலன்றி நாலசைச்சீர்வாராவென்று இதுதொடக்கத்தனவற்றையுந் தாழிசைக் குறளையாகக்கொள்வர் எனக்கொள்க.

"கொண்டன் முழங்கினவால் கோபம் பரந்தனவா—லெனசெய்

---

* 'நம்மை' என்பதும் பாடம்.

கோயான" எனினும் வெளிவிருத்தத்துள் "எனசெய்கோயான்" என்னுந் தனிச்சொல்லை வகையுளிசேர்த்தவும் ஆகாதாய் நாலசைச் சீர்வந்ததுபிற வெனின், அதனைக் குறளடியால் வந்த தனிச்சொல் எனக்கொள்க. கலியுள் "*சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே" என அள வடியால் தனிச்சொல வந்தது. அதற் கிலக்கணம,

"வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும்
தன்பான் மிகுதி யினமெலலாம்—வஞ்சி
யுரிச்சீர் விரவுதல வெண்பாவிற் கில்லை
தனிச்சொ லசைச்சீ ரடி."

என்பதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இவ்வகையே நாலசைச்சீர் வேண்டாமே நடாத்து முபாயங் கள் கண்டாராயினும, இவ்வாறுரைப்பின் உணர்வினோர்க் கன்றி யறிய வொண்ணாதாதலானும, பழைபநூல்வழி நில்லாது தமது மதமபடுத் துச்சொன்னா எனனுமபாதுகாவலானும்,

"உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மிலல தறிவு" (குறள்-அறிவு-5)

என்பவாகலானும், காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாரா சிரியர் மாப்பெரும்புலவாதம் மதம்பற்றி நாலசைச்சீர் விரித்தோதி னார் இந்நூலுடையார் எனக்கொள்க.

"நேர்பு நிரைபசையு நேராதே நாலசைச்சீர்
சேருஞ் சிறிதென்று செப்பாதே—பாரினமேற்
றெனறமிழ்நூல யாப்புரைததான் சிந்தைபோ னுண்ணிதே
யின்றமிழ்ப்போ னல்லா ளிடை"

இனி நாலசையும, பத்து இயற்சீரும், எட்டாசிரிய வுரிச்சீரும், நான்கு வெண்பாவுரிச்சீரும், அறுபது வஞ்சியுரிச்சீருமாமாறு சொல்லுதும. எழுத்தினால் ஆக்கப்படும அசை நான்கு வகைப்படும். நேரசையும, நிரையசையும, நேர்பசையும், நிரைபசையும என. என்னை?

---

* இவ்வடிவந்த செய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

"நேரே நிரையே நேர்பே நிரைபே யென
றிரிரண டென்ப வசையியல் வகையே."

என்றாராகலின்.

அவற்றுள் நேரசை நான்கு வகைப்படும். தனிநெடிலும், தனிக்குறிலும், நெட்டொற்றும், குற்றொற்றும் என. என்னை?

"தனிநெடி றனிக்குறி னெற்றொற் றடுத்தன
எனநால் வகைத்தே நேரசை யென்ப"

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம் 'கா' 'நீ' 'கொண்' 'தன' என வரும்.

நிரையசை நான்கு வகைப்படும், குறிலிணையும், குறினெடிலும், குறிலிணையொற்றும், குறினெடிலொற்றும் என. என்னை?

"குறிலிணை குறினெடி லொற்றொ டடுத்தென்
றினைய நால்வகைத்தே நிரையசை யென்ப."

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம். 'பல' 'பலா' 'பலம்' 'கிழான்' என வரும்.

நேர்பசை நிரைபசை யாமாறு சொல்லுதும். நேர்முதலாகிய குற்றியலுகரம் நேர்பசையாம்; நிரைமுதலாகிய குற்றியலுகரம் நிரைபசையாம். என்னை?

"நேர்முத லாகிய குற்றிய லுகர
நேர்பென மொழிப நிரைமுத னிரைபே"

என்பவாகலின். நேர்பசைக்கு உதாரணம் 'நாடு' 'தோன்று' 'குன்று' எனவரும். நிரைபசைக்கு உதாரணம், 'மரபு' 'மயங்கு' 'மலாடு' 'மலாட்டு' எனவரும். நேர்முதலாகிய முற்றியலுகரமும், நிரைமுதலாகிய முற்றியலுகரமும் நேர்பசையு நிரைபசையுமாம். என்னை?

"முற்றிய லுகரம் வரினு மவையே"

என்பவாகலின். முற்றியலுகரமாவது, மெல்லெழுத்தும் இடையெழுத்துஞ் சார்ந்து வருமுகரம். முற்றியலுகர நேர் பசைக்கு உதாரணம் 'காணு' 'வேணு' 'மினு' 'மண்ணு' எனவரும். முற்றியலுகர நிரைபசைக்கு உதாரணம் 'உருமு' 'அரவு' 'விரவு'

'செலவு' என வரும். நேர் முதலாகிய இருவகையுகரமும் ஒற்றடுப்பினும் நேர்பசையாகும். நிரை முதலாகிய இருவகை யுகரமு மொற்றடுப்பினு நிரைபசையாகும். என்னை?

"குற்றிய லுகர முற்றிய லுகரம்
ஒற்றொடு தோன்றற் குரிய வாகும்"

என்பவாகலின். அவற்றிற்கு உதாரணம், 'சேற்றுக்கால்' 'ஆட்டுக் கால்' எனவும், 'களிற்றுத்தாள்' 'வெளிற்றுப்பனை' எனவும் வரும். இவை குற்றியலுகர மொற்றொடு வந்த நேர்பசை நிரைபசைகள்.

'மின்னுப்பூண்' 'மண்ணுச்சாந்து' எனவும் 'உருமுத்தீ' 'வெரு வுப்பாம்பு' 'விரவுப்பூண்' 'விழவுக்களம்' எனவும் வரும். இவை முற்றியலுகர மொற்றொடுவந்த நேர்பசை நிரைபசைகள்.

"குறிலு நெடிலுங் குறிலிணை தானுங் குறினெடிலு
நெறிவரு மொற்றடுப் பினுநேர் நிரையென் றிருவகைத்தாம்
நேரசை நிரையசை யுகரந் தொடர்ந்தால்
நெறிதரு நேர்பு நிரைபுமென் றோதுமே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"நேரோ ரலகு நிரையிரண் டலகு
நேர்புமூன் றலகு நிரைபுநான் கலகென
வோதினர் புலவ ருணரு மாறே"

நேரசையு நிரையசையுமியலசை யெனப்படும். நேர்பசையும், நிரைபசையு முரியசை எனப்படும். என்னை?

"முதலிரண் டியலசை யேனைய வுரியசை"

என்பவாகலின், அவ்வசை யிரண்டு கூடியுஞ் சீராம்; மூன்றுகூடி யுஞ் சீராம். என்னை?

"ஈரசை கொண்டது சீரெனப் படுமே
மூவசை யிறந்த தில்லென மொழிப"

என்பவாகலின். ஆகச்சீர் இரண்டு வகைப்படும்; இயற்சீரு முரிச் சீரும் என. அவற்றுள் இயற்சீர் பத்துவகைப்படும். நேரசையும் நிரையசையு மயங்கின நான்குசீரும், நேர்பு நிரைபு முதலாகிய நேரசை இறுதியாகிய விரண்டுசீரும், நேரசைப்பின்னும், நிரை

யசைப்பின்னு நேர்பசையு நிரைபசையும் வந்தாகிய நான்குசீரும் என; என்னை?

" இயலசை மயக்க மியற்சீ ராகும்
உரியசைப் பின்னர் நேர்டல் சாலேயும
இடற்சீர்ப் பால வியலசை யந்தி
வரூஉ முரியசை,
யியற்சீர்ப் பால வாகு மெனப"

என்றாராகலின். அவற்றிற் குதாரணம், தேமா, புளிமா, பாதிரி, கணவிரி எனவும், போதுபூ, விறகுதீ எனவும், போரேறு, பூமருது, கடியாறு, மழகளிறு எனவுங் கொள்க.

" நேரு நிரையு மயங்கிய நான்கனை நேர்நடுவண்
நோபு நிரைபு முதலிய சீர்கள் நேர்நிரையொட்டி
னோபு நிரைபு நிலவிய நான்கு நிரைநிலைத்தோ
னோதுண் குழன்மட வாயிய சீரென் றோதினரே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி யுரிச்சீர் மூன்றுவகைப்படும், ஆசிரியவுரிச்சீரும், வெண் பாவுரிச்சீரும், வஞ்சியுரிச்சீருமென. என்னை?

" ஆசிரிய வுரிச்சீர் வெண்பா வுரிச்சீர்
வஞ்சியொடு மூன்றே யுரிச்சீரத் தோற்றம்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் ஆசிரியவுரிச்சீர் எட்டு வகைப்படும். நேர்புநிரைபு மயங்கியநான்கும், நேர்புநிரைபும் நிரையிறுதியாகிய விரண்டும், தனிநிலையளபெடைப்பின் நிரைவந்ததும், இறுதிநிலை யளபெடைப்பின் நிரைவந்ததுமென;

" உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்
நிரையிறு காலயு மதனோ ரற்றே"

எனச் சொன்னாராகலின். அவற்றிற் குதாரணம் வீடுபேறு, மாறுகுருகு, வரகுசோறு, முருட்டுமருந்து எனவும், நீடுகொடி, குழறுபுலி எனவும், தூஉமணி, கெழூஉமணி எனவுங்கொள்க.

" நேர்பு நிரைபு மயங்கிய நான்கு நிரையிறுவாய்
நேர்பு நிரைபு முதலிய சீகளு நேர்நிரையாயச்

சேரு மளபெடைப் பினனிரை சேரிரு சீரொடெட்டும்
ஆரு மறிவுற வோதின ராசிரி யசுகவையே''

என விதனை விரித்துரைததுககொள்க.

இனி, வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கு வகைப்படும். நேர்நேரும் நிரைநேரும ஆகிய இரண்டுசீர முதற்கண்ணும், முறையானே நேரும, நிரையும புணாப்ப வவைதோன்றும. எனனை ?

"நோநேர் நிரைநே ராயிரு சீரு
நோமுத லாகவு நிரைமுத லாகவும்
நானகென மொழிப வெண்பா வுரிச்சீர''

என்பவாகலின. வரலாறு:

பூவாமா, பூவிர்மா, விரிபூமா, நறுவடிமா.

எனக கொள்க.

மாசெல்வாய், மாபடுவாய, புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்.

எனினு மொகரும.

இனி, வஞ்சியுரிசசீராவன, வெண்பாவுரிசசீரல்லாத மூவகைச் சீர் அறுபது மெனக்கொள்க. எனனை ?

" வெண்பா வுரிசசீ ரல்லா மூவகை
யெல்லாம் வஞசி யுரிச்சீ ராகும''

என்பவாகலின். அவற்றிறகுதாரணம்:

" மாபுலி பாமபு களிறென் றிவைமுதலாச்
சேல்படு போகு வழஙகென றிவைநடுவா
வாயசுரங காடு கடறீருய் வைததாரே
பாசுரம் வஞசிக குரிசசீா.''

இதன்வழியே யுறழ்ந்தால் அறுபத்துநான்கு மூவகைச்சீராம். செல் எனபதுமுதல் நீண்டது. அவற்றுள் நான்கு வெண்பாவுரிச் சீரும ஒழித்து, அல்லாத வறுபதும வஞ்சியுரிச்சீாக் குதாரணமாம் எனக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், மாபோகுவாய், மாவழஙகுவாய்;
புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய், புலிபோகுவாய், புலிவழங்குவாய்;

பாம்புசெல்வாய், பாம்புபடுவாய், பாம்புபோகுவாய், பாம்புவழங்குவாய்;
களிறுசெல்வாய், களிறுபடுவாய், களிறுபோகுவாய், களிறுவழங்குவாய்

எனவிவை நேரீறாக வந்த பதினாறும்,

மாசெல்சுரம், மாபடுசுரம், மாபோகுசுரம், மாவழங்குசுரம்;
புலிசெல்சுரம், புலிபடுசுரம், புலிபோகுசுரம், புலிவழங்குசுரம்;
பாம்புசெல்சுரம், பாம்புபடுசுரம், பாம்புபோகுசுரம், பாம்புவழங்குசுரம்;
களிறுசெல்சுரம், களிறுபடுசுரம், களிறுபோகுசுரம், களிறுவழங்குசுரம்

எனவிவை நிரையீற்றிய பதினாறும்,

மாசெல்காடு, மாபடுகாடு, மாபோகுகாடு, மாவழங்குகாடு;
புலிசெல்காடு, புலிபடுகாடு, புலிபோகுகாடு, புலிவழங்குகாடு;
பாம்புசெல்காடு, பாம்புபடுகாடு, பாம்புபோகுகாடு, பாம்புவழங்குகாடு;
களிறுசெல்காடு, களிறுபடுகாடு, களிறுபோகுகாடு, களிறுவழங்குகாடு

என இவை நேரீற்றிய பதினாறும்,

மாசெல்கடறு, மாபடுகடறு, மாபோகுகடறு, மாவழங்குகடறு;
புலிசெல்கடறு, புலிபடுகடறு, புலிபோகுகடறு, புலிவழங்குகடறு;
பாம்புசெல்கடறு, பாம்புபடுகடறு, பாம்புபோகுகடறு, பாம்புவழங்குகடறு;
களிறுசெல்கடறு, களிறுபடுகடறு, களிறுபோகுகடறு, களிறுவழங்குகடறு

எனவிவை நிரையீற்றிய பதினாறு மெனக்கொள்க. இவற்றுள்,

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்

எனநான்கும் வெண்பா வுரிச்சீர்; ஒழிந்த அறுபதும் வஞ்சியுரிச்சீர்.

"நேர்நிரை நேர்பு நிரைபுமுப் பாற்ற சைத்தொகுத்தாற்
சீர்நிலை முப்பத் திரண்டி னிரட்டிபச் சீருமாமா
நேர்நிரை யாதி யிடைகடை சேர்ந்த நான்கும்வெண்சீர்
காரிய ரோதின ரல்லன வஞ்சிக் கறுபதுமே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இயற்சீர் முதலாகியவற்றிற் கிலக்கியம் வருமாறு:

"குருகுவெண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சோலை
அருளா னகுத லாயிழை கொடிதே"

இது பத்தியற்சீரும் வந்த பாட்டு.

"வீங்குமணி விசித்த விளங்குபுனை நெடுந்தேர்
சாம்புநு மயங்குகாட்டுப
பாம்புபெரிது வழங்குதொறுங்கு
வயங்கு கலிமா விரைபுவிரைபு
வணவன வாம்பரி கடவி வந்தோன்
செழுமணி யகலந் தழூஉமதி விரைந்தே"

இஃது நெட்டாசிரிய வுரிச்சீரும் வந்த பாட்டு.

"நனைமாறு வருவாயோ நறுவடிமா பூவுதிர"

இது நான்கு வெண்பா வுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு.

"நலஞ்செலத் தொலைந்த புலம்பொடு பழகி
யினனு வாயினை யனறே தோழி
பார்தோயப் பரந்துமூழ்கி
நீர்சுமந்த நிரைசெலவினள்
இடிததோவா தடுததுராறிக்
கடுஞ்சினத்த களிறுபோல
வீண்டுச்சொண்மூ வியந்தேறி
யிலங்குநீர் பொழிதலின்
மாண்டுசொரியுந் திரளருவி
வரன்றுமணிநீள் வரைத் ததும்பவும்
தேனுறுபூந தெரிகுவளைமிசைத்
திசைபோகுகா லுளர்ந்துயிர்த்தலிற
குண்டுநீடுநீர்க் குவளைததண்சுனை
குறித்துக்கூடுவோர நெறிமயங்கவும்
வான்வழங்குவாள் வளரிளம்பிறை
வரைத்தடங்குநீர் கரைவிலங்கலின்
நின்றுதயங்குந் நிலவுதலின்
நெடிதுநெடிதுசென் றிராப்பெருகவும்
தேமாவின் பழஞ்சிந்தியுந்
திரளாசினிக் கனிடாந்தியும்
சூழ்மயிர்க்கா ருகஞ்சுழன்றுபாய்வன
விளையாடவு நீள்கருமுக்கி
நிரைமுசுக்கலை நிரைச்சுளைப்பழப்
பலவேறிக் கோடுகுலைப்பனவுகந்து
கனிக்குடைந்து முழங் குவதுரல்பயிற்றவும்
தாழ்கூடுசினைத் தண்சண்பகம்

தகைகூடுசிறப் போதவிழ்தலின்
வண்டுகூடுவன வர்த்துப்ட
மணக்குசெனறபல் குரைமிழற்றவும்
போதயங்குப்பன் மதமேட்டு
பொலிந்திறறவன மதநறுசொரிடவுங்
கோடுதயங்குவன குடமூழ்கிக்
குழைந்துகீல கனிபடப்பவுங்
கோடனீடு கொடுமுகைபோத
குடசங்குந்த குறங்குரவர்
சோறுபெறுத பிழிமகிழ்ந்து
சுழலபுதாங்காது பிணைந்தாடவும்
கல்பொருயாறு கழிதெழுதலிற
கனை துணைந்து விடரகனறுறக
வெனறுசினையாது கரைபோகிக்
கரைந்துதவிராது பிடியவுறவுங்
மாலிகுபோது மகிழுசிலம்பின்
மகிழ்ந்தாடுமயி றனாதலிற
போதுசோதுகூடு பொறிவண்டினப்
புரிந்துவாங்குவீங்கு நரம்பிவர்தலி
னீர்குடைந்துபாடு மடமங்கையர்
விரையொருங்குவினற கதுப்புளரித்
தாசுகளைநதுவேறு துகிறிருத்தித
துளங்குதோன்றுகல ணணியவும்
வேய்கண்ணுடைந்து முத்துதிரவும்
வெதிர்கண்ணுடைந்து நெல்லுதிரவும்
காடுதீமணந்து பொன்னிமைப்பவும்
கலந்துதேன்பிளந்து நெய்யொழுகவும்
சூழ்கொடிபிணங்கு சுடாவேங்கைமிசைத்
துணர்க்கறிமிளகு பழமுககிச்சென்று
சுவைபுணர்ந்துசிறு கடுவன்சிரித்து
முகஞ்சிவந்துமெய் மறப்பவும்
விண்டொடுவிளங்கு வெண்மணல்விராய்
நீண்டுமயங்குசெங் காந்தளொடு
மாறுமாறுதொடர்ந்து மலைக்கொடிச்சியர்
மலிவுதோறுமகிழ்ந்து தழைபுனையவும்
தேன்வழங்குமுழங்கு திகழ்நாற்றிசை
மருண்டுவெருண்டுகில மாந்தா
நீடுசுழன்றுமுழன்று நெறியுணரா

சினைபுசினைபுபரி புலரவுங்கூடவுஞ்
சுருடையன பல்சுனைமலர்ந்து
சுழல்வணங்குவன சுடர்க்குவளை
கண்டோர்கண்டோர் மகிழ்ந்துமாறவும்
களித்துக்களியோ டுவந்துபிளிற்றவும்
இன்னன பிறவு மின்னுயிர் மருள
வுருவினுந் தொழிலினும் வெருவரத் தோன்றி
யரும்புபல கவினிய மணிமலை
கருநக ஞடெனுடு கலவா வூங்கே"

இஃது அறுபது வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு. இப்பாட்டினுள் முதலடியிரண்டு மாசிரியவடி அல்லனவற்றை யிருசீரடியாக வல கிட்டு, அடிதோறு முதற்கண்ணே மூவசைச்சீர் அறுபத்து நானகும வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதும் வெண்பாவிற் புகப்பெறு; ஆசிரியத் துள்ளுங், கலியுள்ளும் மாசெல்சுரம், புலிசெல்சுரம், மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு, மாசெல்கடறு, புலிசெல்கடறு பாம்புசெல்வாய், பாம்புபடுவாய், களிறுசெல்வாய், களிறுபடுவாய் என்னும் பத்து வஞ்சியுரிச்சீரும் புகப்பெறும் எனக் கொள்க. என்னை?

"இருநான் ககவற்சீ ரீரைந் தியற்சீர்
ஒருநான்கு வெள்ளைக் குரிச்சீ—ரொருவாத
மூவிருபான் வஞ்சிக் கவற்றுட் கலியகவற்
பாவிரவற் பாலனவும் பத்து"

"மாசெல் புலிசெல் சுரங்காடு வான்கடறு
பாசிழையாய் பாம்பு களிற்றின்பின்—பேசிய
செல்வாய் படுவாய் சிவணிய சீரிவையே
பல்லோர் பயின்றுரைகளும் பத்து"

"நேர்நோ சிரைநேர்ப்பின் னேரொழித்த வீரசையுஞ்
சீரேற றவற்றுதி நோபு சிரைபசையு
மீரொன்றிற் சீரொன்று யின்சீராம் வஞ்சிச்சீர்
ஆசிரியத் துட்புகும் பத்து"

"சிரைபாதி நேர்பாதி யந்தாதி நேர்நேர்
சிரைநேரிற் சேர்ந்தவும் பத்து"

என வரும் இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

ஒழிந்த ஐம்பது வஞ்சியுரிச்சீரும் அகவலுட் புகப்பெறா வெனக் கொள்க. கலியுள்ளும் அவ்வாறே எனக்கொள்க. வஞ்சியிறுதியுள்ளும், ஒத்தாழிசைக்கலியுள்ளுந் தேமா, புளிமா என்னுமிரண்டு இயற்சீரும் புகப்பெறா. ஒழிந்தசீர் எல்லாச் செய்யுளுள்ளும் புகப்பெறும்.

இனி, அசைச்சீராய் நின்றவிடத்துத் தளை வழங்கும் பொழுது நேரசைச்சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நேர்நேராகவும், நிரையசைச் சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நிரைநேராகவும், நேர்பசைக் கோரலகு களைந்து தேமாவாகவும், நிரைபசைக் கோரலகு களைந்து புளிமாவாகவும் வைப்பா எனக்கொள்க. என்னை?

"உரியசைச் சீர்ப்பி னுகர நேராய்த்
திரியுந் தளைவகை சோத லானே"

என்றார் கல்லாறனார்.

"சீரா கிடனு முரியசை புடைய
நேர்ற் றியற்சீ ரவ்வயி னான"

என்றார் நத்தத்தனார்.

"இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளலே
தளைவகை சிதையாத் தன்மை யான" (தொல்-பொ-செய்-25.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"நேர்நேரா நேரசையு நேர்பு நிரைநேரா
மேனை யிரண்டு மெனல்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா." (தொல்-பொ-செய்-55.)

என்றும், போதுபூ, போரேறு, பூமருது, இவைகளைப் பாதிரியாகவும்; விறகுதீ, கடியாறு, மழகளிறு இவைகளைக் கணவிரியாகவும்; வெண்சீரின் ஈற்றசை நிரைபசையாகவும் இயற்றித் தொல்காப்பியனாரும் நத்தத்தனாரு முதலாகிய வாசிரியர் சொன்ன மதமெல்லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுக் கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். ஒழிந்தனவெல்லாம் இந்நூலோ டொக்கும்.

"போதுபூ போரேறு பூமருதென் றிம்மூன்று
பாதிரியா வைகக் படும்"

எனவும்,

"ஏனைய மூன்றுங் கணவிரியாம் வெண்சீரின்
ஈறு நிரையா மெனல்"

எனவும் இவற்றைப் பதநெகிழ்த் துரைத்துக்கொள்க.

இனி யொருசாரார சொலலும் கடாவும விடையும்:

"குற்றுகர மொறறுகக் கொள்ளாதே வெள்ளையின்
மற்றந் தளைவிரவு மறறதனுற்-குறறுகரம
ஐந்தா றசைச்சீ ரருகிவரும வஞ்சிககண்
ணென்றாற்ற னென்ன மிழுக்கு"

இது கடா.

"அறுத்திசைக்குஞ் செய்புட்பா லன்றுள்ளான் றன்போ
செறிப்பிற் செயிராவாககா மெனனுங—குறிப்பினற
கேடுரைததார் கெட்டவரோ பற்றாககுங கேடல்லா
நாடறியு மெனபதனு னன்கு"

இது விடை.

இனி ஐந்துவகைப்பட்ட பதினேழ் நிலத்தவாய எழுபதுதளை யிற் றீர்ந்த சிறப்புடை நாற்சீரடி அறுநூற்றிருபத்தைநதுமாவன சொல்லப்படும்.

"ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்த
தெழுபது வகையின வழுவில வாகி
வறுநூற் றிருபத தைந்தா கும்மே." (தொல்-பொ-செய்-50.)

என்றாராகலின்.

ஐவகையடியும் பதினேழ் நிலமும் மேற் சொல்லப்பட்டன.

எழுபது தளைவழுவாவன:

ஆசிரியநிலம் பதினேழுள்ளும் வெண்டளைதட்டப் பதினேழும், கலித்தளைதட்டப் பதினேழுமாய், ஆசிரியப்பாவிற்கு முப்பத்து நான்கு தளைவழுவாம். என்னை?

"ஐவகை யடியு மறிவுறத் தோன்ற
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலமே'

"ஆசிரிய மருங்கி னைந்து முரிமையிற்
சீரிய வெள்ளைக் கலித்தளை வரினே
நாலெண் வழுவோ டிரண்டென மொழிப.'

என்றாராகலின்.

வெள்ளை நிலம் பத்தினுள்ளும் ஆசிரியத்தளை தட்பப் பத்தும், கலித்தளை தட்பப் பத்துமாய் வெண்பாவிற்கு இருபது தளை வழுவாம். என்னை?

"சிந்தோ டளவு நெடில் லொழிய
வந்த வுரிமை யீரைந்து நிலத்து
மென்றளை கலியொடு தட்டன வெள்ளைக்
கொன்றிய தளைவழு விருப தென்ப"

என்றாராகலின். மென்றளை யென்பது ஆசிரியத்தளை.

கலிநில மெட்டினுள்ளும வெண்டளை தட்பவெட்டும, ஆசிரியத்தளை தட்ப வெட்டுமாய்க் கலிப்பாவிற்குப் பதினாறு தளைவழுவாம். என்னை?

"அளவிரு நிலத்தொடு நெடில்கழி நெடிலென
விரவு மிருநான் கெய்திய கலியினுண்
மரபே வெள்ளை யாசிரி யத்தளை
வரினும வழுவகை யிரெட் டாகும்"

என்றாராகலின்.

"மூன்றிற்குஞ் சொன்ன முறையாற் றொகுத்துணரத்
தோன்றும வழுவெழுப தாம்"

இனி, அறுநூற்றிருபத் தைந்தடியுங் காட்டுமிடத்துச் சீர் வரை யறுக்கின்றுழிக் குற்றுகர குற்றிகரங்களை யொற்றாகக்கொண்டு, முற்றுகர முற்றிகரங்களை யெழுத்தாகக்கொண்டு வழங்கப்படும்.

"குற்றுகரத் தோடு வருஞ்சீ ரெழுத்தைந்து
முற்றுகர முற்றிசீ ராமென்ப—தெற்றெனக்

குற்றிகரத் தோடு வருஞ்சீ ரெழுத்தைந்து
முற்றிகர முற்றசீ ராம்''

என்றாராகலின.

ஆசிரியப்பாவிற் குரிய விருநூற் றறுபத்தோ ரடியுமாமாறு சொல்லுமிடத்து, ஆசிரியப்பாவிற் குரிய சீர் பதினாறும்; இயற்சீர் பத்தும, தன்சீ ராறும என. அவற்றுள் தன்சீராறுந் தளை வகுக்கப்படாமையினின்றுங் கொள்ளப்படா. என்னை ?

" தன்சி ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா ''

என்றாராகலின். ஒழிந்த இயற்சீா பத்துங்கொண்டு தளை வழங்கப்படும். என்னை ?

" இயற்சீ ரொருபதுந் தன்சீரோ ராறு
மியற்றுப வாசிரி யத்தென்—றியற்றுங்காற்
றன்சீா வருமேற் றளைநோககா மற்றொழிந்த
வினசீராற் கொள்வா தளை ''

என்பவாகலின.

இயற்சீர் பத்துமேகொண்டு அடிவகுக்கு மிடத்து நான்கு நிலைமையவாம். இரண்டெழுதது்ச் சீரும, மூன்றெழுத்துச்சீரும், நான்கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீருமென. எனனை ?

" திரண்டியற்சீர் பத்திறகு நான்கா நிலைமை
யிரண்டாதி யைந்தீ றெழுத்து.''

என்பவாகலின்.

அவற்றுள் ஈரெழுத்துச் சீராவன நான்காம். அவையாவன போதுபூ, போரேறு, பாதிரி, தேமா என இவை. என்னை ?

'' ஈரெழுததுச் சீராவ போதுபூ போரேறு
பாதிரி தேமா விவை.''

என்பவாகலின்.

ஐந்தெழுத் தடியினின்றும் பெருமை பதினேழெழுத்தடிகாறு முரிமையாய்ப் பதின்மூன்றடியு மொரோவொருசீர்பெற விரண்டுமா யிருபத்தாறும். என்னை ?

"தேமாவும் பாதிரியுஞ் *சிறுநல்லை யைஞ்செழுத்த
வேறும் பதினே ழெழுத்து"

எனவும்,

"ஒருசீர் பதின்மூன் றடிக்குரித் தாக
விருசீரு மாயிருபத் தாறு"

எனவுஞ் சொன்னாராகலின.

இனிப் போதுபூ, போரேறு என்னும் இரண்டு ஈரெழுத்துச் சீரும் ஆறெழுத்து முதலாகப் பதினேழெழுத்தின்காறும் முறையே, ஓரோவொன்று பன்னிரண்டிற்கும் உரியவாக இரண்டாக இருபத்து நான் கடியாம். என்னை?

"ஆறெழுத் தாதி பதினேழு காறயரும்
போதுபூ போரே றிவை."

"ஒன்றிற்குப் பன்னிரண் டாக விருசீர்க்கும்
வந்த விருபத்து நான்கு"

என்றாராகலின்,

இவ்விருபத்துநான்கும் முன்சொன்ன இருபத்தாறுமாய் ஈரெழுத்துச் சீராம்வழி ஆசிரிய அடித்தொகை யைம்பது. என்னை?

"எடுத்துரைத்த வீரெழுத்துச் சீரினா லாய
வடித்தொகை யைம்ப தெனல்"

இனி, மூவெழுத்துச்சீராவன ஏழு. அவையாவன, பாதிரி, புளிமா, விறகுதீ, போதுபூ, போரேறு, பூமருது, கடியாறும் என இவை. என்னை?

"பாதிரி யின்புளி மாபாய் விறகுதீ
போதுபூ போரேறு பூமருது—கோதில்
கடியா றெனவேழு மூவெழுத்துச் சீராய்
அடியாகு மென்றுரைத்தா ராய்ந்து"

என்பவாகலின்.

* 'சிற்றெல்லை' என்பதும் பாடம்.

அவற்றுள், போதுபூ, விறகுதீ, கடியாறு என்னும் இம்மூன்றும் எழெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெற மூன்றுமாய் முப்பத்தாறும். என்னை ?

"போதுபூக் கோதில் விறகுதீப் பூங்கடியா
றேழாதி யீரொன்பா னேற வொரோவொன்றிற்
காகுமுப் பன்னீ ரடி"

என்பவாகலின்.

இனிப், பாதிரி, புளிமா, போரேறு, பூமருது என்னும் நான்கு சீரும் ஆறெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெற நான்குமாய் ஐம்பத்திரண்டடியாம். என்னை ?

"ஏனையொரு நான்கு மாறாதி யீரொன்பா
னேறுதலா லைம்பத திரண்டு"

என்பதாகலின்.

மேற்சொன்ன முப்பத்தாறும் இவை ஐம்பத்திரண்டுந் தலைப் பெய்ய மூவெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய வடித்தொகை யெண்பத் தெட்டு. என்னை ?

"எடுத்துரைத்த மூவெழுத்துச் சீரினா ளாய
வடித்தொகை யெண்பத்தெட் டாம்"

என்பவாகலின்.

இனி, நாலெழுத்துச் சீராவன ஐந்துவகைப்படும். அவையா வையோ வெனிற், கணவிரி, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மழகளிறு என விவை. என்னை ?

"கணவிரி பூமருது கார்க்கடி யாறு
விறகுதீ நான்கெழுத்து மாகும்—குறைவின்
மழகளிறு மன்ன தகைத்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருது எழெழுத்தடி முதலாகப் பத் தொன்பதெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெறப் பதின் மூன்றேயாம், என்னை ?

"பூமரு தேழாதி பத்தொன்பான் காறுயர
வாகு மடிபதின்மூன் றாம்"

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரி, கடியாறு, மழகளிறு, விறகுதீ என்னு நான்கு சீரும எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும பெற நான்குமாய் நாற்பத்தெட்டடியாம. என்னை ?

"ஒழிந்தநான் கெட்டாதி பத்தொன்பான் காறு
மொழிந்த வடிநாற்பத தெட்டு"

என்பவாகலின்.

முன்சொன்ன பூமருது பெற்ற பதின்மூன்றும இவை நாற்பத் தெட்டுங்கூடி நான்கெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய அடித்தொகை அறுபத்தொன்று. என்னை ?

"நாட்டிய நாலெழுத்துச் சீரா வடித்தொகை
கூட்டி யறுபதின்மே லொன்று"

என்பவாகலின்.

இனி, ஐந்தெழுத்துச் சீராவது மழகளிறு என்பது. அது தான் ஒன்பது எழுத்து முதலாக இருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெறுவது பன்னிரண்டடியேயாம். என்னை ?

"ஐந்தெழுத் தாகு மழகளி றச்சீரால்
ஒன்பான் முதலா விருப துயர்த்தெண்ண
வந்த வடிபன் னிரண்டு"

என்பவாகலின்.

இவை பத்தியற்சீருள்ளும் ஈரெழுத்துச் சீரால் ஐம்பதும், மூவெழுத்துச் சீரால் எண்பத்தெட்டும், நாலெழுத்துச் சீரால் அறு பத்தொன்றும், ஐந்தெழுத்துச சீராற் பன்னிரண்டுந் தலைப்பெய்ய, நான்கு நிலைமையானும் ஆயின ஆசிரியவடித்தொகை இருநூற்றொரு பத்தொன்று. என்னை ?

"நான்கு நிலைமைக்கும் வந்த வடித்தொகை .
நான்கைம்பான் மேலொருபத் தொன்று"

என்பவாகலின்.

இனி, ஆசிரியத்துள் அசைச்சீராயினவற்றால் அடியாமாறு: ஓரெழுத்துச்சீரும, இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரு மாய் வழங்கா எனக் கொள்க. என்னை ?

"ஓரெழுத்து மீரெழுதது மூவெழுத்து மாய்வழஙகா
ஆசிரியத் துள்ளசைசசீ ராம்"

என்பவாகலின். அவற்றுள், நேரசை நேர்பசையும் ஓரெழுத் தாய வழி நான் கெழுத்தடி முதலாகப் பதினைங்தெழுத்தடிகாறு முயாந்த வொரோவொனறிற்குப் பன்னிரண்டடியாக இரண்டிற்கு மாய் இருபத்துநான்காம். என்னை ?

"நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத் தாயவழி
நான்கெழுத் தாதிப் பதினைந்து காறுயரத்
தோன்றுமா றுலா றடி"

என்பவாகலின். அவ்விரண்டசையும், 'தேமா' என்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டுமாய் அலகுநிலையாற் பன்னிரண்டேயாகக் கொள் ளப்படும. என்னை ?

"இருபன் னிரண்டென்ப ரேனையா ரீண்டை
யொருபன் னிரண்டே துணிவு"

என்பவாகலின். இனி நேர்பசை யிரண்டெழுத்தாகக் கொள்ளு மிடத்து ஐந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினாறெழுத்தடிகாறு முயரப் பன்னிரண்டடியாம். என்னை ?

"நேர்பீ ரெழுத்தாங்கா லைந்தாதி யீரெட்டுச்
சேர வடிபன் னிரண்டு"

என்பவாகலின். நிரையசையும, நிரைபசையும் இரண்டெழுத் தாயவழி யைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடிகாறு முயர்ந்து ஒரோவொன்று பதின்மூன்றாக விரண்டுமாக விருபத்தா றாம். என்னை ?

"நிரையு நிரைபு மிரண்டெழுத் தாங்காற்
புரைதீரைந் தாதி பதினே ழுயர்வாய்
இயையு மிருபதின்மே லாறு"

என்பவாகலின். நிரைபசையும், நிரைபசையடம் புளியா என்றுஞ் சீரே யாகுதலால் அலகிருக்கையாற் பதின்மூன்றேயாகக் கொள்வர். என்னை?

"இருபதின்மே லாறெழுத்து நேரடிக் கெல்லை
யொருபதின்மேல் மூன்றே நிரைக்கு"

என்பவாகலின். இனி நிரைபசை மூன்றெழுத்தாயவழி ஆறெழுத் தடிமுதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறு முயாகப் பதின்மூன்றடி யாம். என்னை?

"புரைதீ ராறுமுதல் பதினெட் டீறா
நிரைபு பதின்மூன்று நேர்பு—நிரைதீர்ந்த
மூவெழுத்தாங் காலே முடிபு"

என்பவாகலின். நேரசையும், நேர்பசையும் ஓரெழுத்தும் ஈரெழுத்துமாம் ஆதலால், இருபத்து நான்கடி யாக்கின; நிரையசையும், நிரைபசையும் ஈரெழுத்தும், மூவெழுத்துமாம் ஆதலால், இருபத்தாறடி யாக்கின. இவையெல்லாந் தலைப்பெய்ய வாசிரியத்துள் ஐம்பத்தறு வகைச்சீராயின. என்னை?

"ஆசிரி யத்து வகைச்சீ ரடித்தொகை
*நாடின ரைம்பது நன்கு"

என்பவாகலின். இவை யைம்பதும் மேற்சொன்ன விருநூற்றெரு பத்தோரடியுந் தலைப்பெய்தென்னா வாசிரிய வடித்தொகை யிரு நூற்றறுபத்தொன்றாம். என்னை?

"அரிறீ ரகவற் கடித்தொகை யாய்ந்த
விருநூற் றறுபத்தொன் றென்று"

என்பவாகலின்.

இனி வஞ்சிப்பாக் குறளடி மூன்றும், சிந்தடி மூன்றும், அள வடியுண் முதன்மூன்றும் பெற்ற வொன்பதுநிலமும், முச்சீர்க்கண் தளையாற்பெற்ற முச்சீரடியுமாய் வஞ்சிப்பத்து நிலமும் பெற அவையு மாசிரியவடியுள்ளே யடங்குமென்பது; என்னை?

---

* "நாட்டினர்" என்பதும் பாடம்,

"ஆசிரியம் பெற்ற வடிவிலமே வஞ்சிக்கு
மாகுமாறு சீராற் குறைத்து"

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குரிய இருநூற்று முப்பத்திரண்டடியு மாமாறு சொல்லுமிடத்து, இயற்சீரபத்தும், தன்சீர் நான்குமாய் வெண்பாவிற்குப் பதினன்கு சீருமாம். என்னை?

"வெள்ளைக் கியற்சீர் பெற்றன சீரொரு
நான்குங் கொள்வர் குறித்து"

எனபவாகலின்.

அவை நான்கு நிலைமையவாம். இரண்டெழுத்துச்சீரும, மூன்றெழுத்துச்சீரும, நான்கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீரும் என. என்னை?

"இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத்து நான்கெழுத்து மைந்தும்
திரண்டே யெழுததுச்சீ ராம்"

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குச் சொல்லப்பட்ட பதினன்கு சீருள்ளும் தேமாவும், பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்னும நான்குசீரும் ஈரெழுத்துச் சீராம். என்னை?

"தேமாவே பாதிரி போதுபூப் போரேறென்
றாகுமா மீரெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் தேமா எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினறெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஒன்பதடியுமபெற்ற வொன்பதேயாம். என்னை?

"தேமாவெட் டாதி பதினு றுயர்தெண்ண
வாமாகு மொன்ப தடி"

என்பவாகலின். ஒழிநத பாதிரியும, போதுபூவும, போரேறும் என்றிவை மூன்றும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினேந்தெழுத்தடிகாறும் உயர்நத வொரோ வொனறு ஒன்பதாக இருபத்தேழடியாம். என்னை?

"கழிந்தமூன றேழாதி மூன்வந் துயா
மொழிந்தனர் மூவொன்ப தென்று"

என்பவாகலின். ஈரெழுத்தாயவழி நான்குசீரானும் ஆக்கப்பட்ட வெண்பாவிற்கு அடித்தொகை மூப்பத்தாறு. என்னை?

"ஈரெழுதது நாற்சீர வெளளைக் கடிததொகை
கூறுவா முப்பததாறென்று"

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு மூவெழுத்துச் சீராவன பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும, புளிமாவும, போதுபூவும, போரேறும, பூமருதும், விறகுதீயும், கடியாறும என ஒனபது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை?

"பாதிரியு மாசெல்வாய் மாபடுவா யினபுளிமா
போதுபூப் போரேறு பூமருது—தீதில்
விறகுதீ வீழ்கடியா றொனபதா மென்றாக
கறைகுவர் மூவெழுத்துச சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் விறகுதீயும, கடியாறும என்றிரண்டு சீரும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பத்தடியும ஒரோவொன்றற்குப் பத்துப் பததாக இரண்டிற்குமாக விருபதடியாம். என்னை?

"தாவில் விறகுதீத் தண்கடியா றென்றிரண்டு
மேழுமுத லாகப் பதினாறுயாத்தெண்ண
வாகு மடியிருப தாம"

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாவும், போதுபூவும, பூமருதும், போரேறும என ஏழுசீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்ப தடியின்மே லொரோவொன்றுக் கொன்பதடியாக வறுபத்துமூன் றடியாம். என்னை?

"ஏனை யெழுசீரு மெட்டாதி யீரெட்டா
யேறததா மேழொனப தாம்"

என்பவாகலின். மூவெழுத்துச சீராயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யெண்பத்துமூனறு. என்னை?

"ஏழெழுத் தாம்வழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யெண்ணுங்கா லெண்பத்து மூன்று"

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீராவன கணவிரியும், பூமருதும், கடியாறும், மழகளிறும், மாபடுவாயும், விறகுதீயும், புலிசெல்வாயு மெனவிவ் வேழுசீரும். என்னை?

"கணவிரி பூமருது காரகடி யாறு
மழகளிறு மாபடுவாய் வாய்ந்த—விறகுதீ
கொள்ளாப் புலிசெல்வா யோடு குறித்தேழு
வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீர்"

எனபவாகலின். அவற்றுள் பூமருதும், மாபடுவாயும் என இரண்டு சீரு மொனபதெழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொரோவொன்றிற் கெட்டாக விரண்டுமாய்ப் பதினாறடியாம; என்னை?

"நனபால பூமருது மாபடுவா யெனறிரண்டு
மொனபான முதலாய்ப் பதினே ழெழுத்தேற
வந்த வடிபதினா றாம்"

என்பவாகலின. ஒழிந்த கணவிரியும், கடியாறும், மழகளிறும், விறகுதீயும், புலிசெல்வாயும் என விவ்வைந்தும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்பதடியு மொரோவொன்றிற் கொனபதாக வைந்திறகுமாய் நாற்பத்தைந்தடியாம. என்னை?

"வினையைந தெட்டு முதற்பதி னேழள
வான வடிநாற்பத தைந்து"

என்பவாகலின். நாலெழுத்தாயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யறுபத்தொனறு என்னை?

"நாலெழுத தாமவழி வெள்ளைக் கடிததொகை
யாகு மறுபதின்மே லொன்று"

எனபவாகலின. வெண்பாவிற் கைந்தெழுத்துச சீராவன, மழகளிறும், புலிபடுவாயும என விவை. என்னை?

"மழகளிறு வாய்நத புலிபடுவா யெண்ப
வளவியன்ற வைந்தெழுத்தாஞ் சீர்"

எனபவாகலின். இவையிரண்டு மொன்பதெழுத்தடிமுதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஓரோவொன்றிறந்து எட்டாகப் பதினாறடியாம். என்னை?

"எட்டாதி மூவைந் தெழுத்துயர வச்சீராற்
பட்ட வடிபதி னாறு"

"ஒன்பான் முதலாக வைந்தெழுத்துச் சீரிரண்
டாய வடிபதி னாறு"

என்பவாகலின. வெண்பாவிற்குச் சீராலாமடித்தொகை நூற்றுத் தொண்ணூற்றாறு. என்னை?

"தோற்றுங்காற் சீராலாம் வெள்ளைக் கடித்தொகை
நூற்றுத்தொண் ணூற்றின்மே லாறு"

என்பவாகலின்.

இனி, வெண்பாவினுள் அசை சீராய்நடக்குமாறு: வெண்பாவினுள் நாலசையுஞ் சீராமிடத்து மூன்று நிலைமையவாம், ஓரெழுத்தினாற் சீராகலும், இரண்டெழுத்தினாற் சீராகலும், மூன்றெழுத்தினாற் சீராகலும் என. என்னை?

"வெள்ளையு ளசையுஞ் சீராங்கால் முந்நிலைமை
கொள்ளுமா மொன்றாதி மூன்று"

எனவும்,

"ஓரெழுத் தாதியா மூன்றெழுத் தீறாக
மூன்று நிலைமைப் படும்"

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

அவை வருமாறு: நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத்தினாற் சீராகுமிடத்து ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஓரோவொன்றிற் கொன்பதாக விரண்டிற்குமாய்ப் பதினெட்டாம். என்னை?

"நேர்நேர் பசையிரண்டு மோரெழுத்துச் சீராங்கால்
ஏழு முதலாப் பதினைந் துயர்ந்தெண்ண
வாகுமீ ரொன்ப தடி."

என்பவாகலின். அவையிரண்டினையுந் தேமாவென்னுஞ் சீராகக் கொள்ள வலகுநிலையா லொன்பதாம. என்னை?

" இரண்டொன்ப தாயினு மிவ்விரணடுக கூட்டித
திரண்டொனப தாகச செயல்"

என்பவாகலின்.

நேர்பசை யீரெழுத்துச் சீராயவழி யெட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயாத்தெண்ண வொனபதடியாம. என்னை?

" நேர்பசை யீரெழுத் தாம்வழிச் சீரிதி
னெட்டாதி யீரெட் டுயர்த்தெண்ண வாமென்றங்
கொட்டினு ரொன்ப தடி"

என்பவாகலின்.

இனி, நிரையசைய நிரைபசையு மீரெழுத்தாயவழி ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொரோ வொன்று ஒன்பதாக விரண்டுமொய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

" நிரையு நிரைபு மிரண்டெழுத்தாங் காலைப்
புரைதீரே ழாதி பதினைந் துயர
வுரைசாலீ ரொன்ப தடி"

என்பவாகலின். இரண்டும் புளிமாவென்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டினையு மொன்பதாகக் கொள்க.

" இரண்டு புளிமா வெண்ணினு ராய்ந்த
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்"

இனி, நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராமிடத்து எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயர வொன்பதடியாம. என்னை?

" வைத்த நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராங்கால்
எட்டு முதலாப் பதினு றுயர்த்தெண்ண
வொட்டினு ரொன்ப தடி"

என்பவாகலின். வெண்பாவினுள் நான்கசையு மசைச்சீராய் நின்றாக்கினவடித்தொகை முப்பத்தாறும். என்னை?

"வெள்ளைச் சுரைச்சீரா லாகு மடித்தொகை
கொள்ளுங்கால் முப்பதின்மே லாறு"

என்பவாகலின். இவையெல்லாந் தலைப்பெய்தெண்ண வெண்பா அடித்தொகை இருநூற்று முப்பத்திரண்டு. என்னை?

"தெரியுங்கால் வெள்ளைக் கடித்தொகை செப்பி
லிருநூற்று முப்பத் திரண்டு"

என்பவாகலின்.

இனிக், கலிக்குரிய சீரால் அடியாமாறு: வெண்பா வுரிச்சீர் நான்கும், நீடுகொடி குழறுபுலி என்னும் இரண்டாசிரிய வுரிச்சீரும், இயற்சீர்பத்தினுள்ளும் தேமா புளிமா என்னு மிரண்டு நேரீற்றியற்சீரு மொழித்து ஒழிந்த எட்டியற்சீருமாய்ப் பதினான்குசீரும் கலிக்குரியவாகும். என்னை?

"திரியேறு பூமாசேர் வாயாத் திரிந்து
மருதுகொடி மாவருவா யாறு—விரிநீப்
புலிசேர வாகும் புலிகளிறு வந்து
புலிவருவா யாங்கலியுட் புக்கு"

என்பதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"வெண்பா வுரிச்சீ ரொருநான்கு மாசிரியத்
தின்பா வுரிச்சீரு மோரிரண்டுந்—தென்பா
வியற்சீரி னெட்டினோ டீரேழு சீரு
முரைப்பர் கலிக்குரிமை யுய்த்து"

என்பவாகலின். அவை நான்குநிலைமையவாம். என்னை?

"உய்த்துரைத்த வீரேழு நான்கு நிலைமையால்
வைத்துரைப்பர் நன்குணர்ந் தோர்"

என்பவாகலின். நான்கு நிலைமையாவன: இரண்டெழுத்துச் சீராகலும, மூன்றெழுத்துச் சீராகலும், நான்கெழுத்துச் சீராகலும், ஐந்தெழுத்துச் சீராகலும் என விவை. என்னை?

"இரண்டவை நானிலைமை செப்பி லெழுத்தோ
ரிரண்டொடு மூன்றுநான் கைந்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள் பாதிரி, போதுபூ, போரேறு என்னும் இம்மூன்றும் ஈரெழுத்தாம்வழிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் ஓரோ வொன்றிற்கு ஐந்தாக மூன்றுமாய்ப் பதினைந்தடியாம். என்னை?

"பாதிரி போதுபூப் போரேறென் றிம்மூன்று
மாதி பதின்மூன்றாய்ப் பத்தின்மே லேழுயா
வாகும் பதினைந் தடி"

என்பவாகலின்.

இனி, மூவெழுத்துச் சீராய்க் கலியுள் நடப்பன பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, கடியாறு, நீடுகொடி, மாசெல்வாய் மாபடுவாய் என்னும் இவ்வொன்பது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை?

"பாதிரி போதுபூப் பாய விறகுதீப்
போரேறு பூமருது பூங்கடியா றோதிய
நீடு கொடியோடு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
மூதறிவார் மூவோ ரெழுத்தின் முடிந்தனவென்
றோதினா ரொன்பது சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் கடியாறு, மாசெல்வாய், மாபடுவாய் என்னும் இம்மூன்றும் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற மூன்றுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

"ஒத்த கடியாறு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
பத்தின்மேல் மூன்றாதி பத்தினமே லெட்டுயர
வொத்த வடிபதி னெட்டு"

என்பவாகலின்.

இனி ஒழிந்த ஆறுமாவன: பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, நீடுகொடி என்னும் இவ்வாறும் பதினான் கெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும் பெற்று ஓரோவொன்றைந்தடியாக ஆறுமாய் முப்பதடியாம். என்னை?

"ஏனை யறுசீரு மீரேழ் முதலாக
நானான்கின் மேலிரண் டோங்கி யொரோவொன்றற்
கைந்தா வடிமுப்ப தாம்"

என்பவாகலின். இவை முப்பத்தாறு மேற்கூறிய பதினெட்டுமாய் மூவெழுத்தாய வழிக் கலிப்பாத்தொகை ஏறபத்தெட்டு. என்னை?

"மூவெழுத் தாகசான் முந்நூற் றச்ச சத்திரே டம்பு
லெவிஞ் நாறபதின்மே லெட்டு"

என்பவாகலின். நாலெழுத்துச் சீராயக் கலிப்பாவின் வகை கணவிரி, கடியாறு, விறற்றீ, பூமருது, நீடுகொடி, புலிசெல்வாய், மாபடுவாய், மழகளிறு, குழறுபுலி என்னும் ஒன்பதும் பெயர் எனக்கொள்க. என்னை?

"நலமிகு நாலெழுத் தாயவழி சீரொட
கணவிரி சாரக்கடி யாறு விறற்றீ
பூமரு தூநீ கொடியே புலிசெல்வாய
மாபடு வாயே மழகளிறு தாவில
குழறுபுலி யென்றா குறித்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள் கணவிரி, கடியாறு, மழகளிறு என்னும் மூன்றும் பதினொன்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற்று ஒரோவொன்று ஆறாக மூன்று மாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

"கணவிரியுங் கணஞர் கடியாறு மேனை
மழகளிறு நாலெழுத்தாகக் கொள்ளு மியலவ்வகையா
னீரேழ் முதலாக வீரொன்பான மேலொன்று
சேர வடிபதி னெட்டு"

என்பவாகலின். மாபடுவாய் பதினொன்கெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர ஆறடியாம். என்னை?

"மாபடுவாய் பத்தின்மே லொன்சாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருமூன ரும"

என்பவாகலின். புலிசெல்வாய் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர எழடியாம். என்னை?

"பத்தின்மேன் மூன்று முதலாப் புலிசெல்வாயப்
பத்தொன்ப தேறவே ழாம"

என்பவாகலின். விறற்றீ, பூமருது, நீடுகொடி, குழறுபுலி என்னும் நான்கும் பதினைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடி காறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும்பெற்று நான்குமாய் இருபதாம். என்னை?

"ஏனைநான் கெழு வெழுத்தாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிரு பதாம்"

என்பவாகலின். நான் கெழுத்தாம்வழி கலியடித்தொகை ஐம்பத்தொன்று. என்னை?

"நாலெழுத் தாதகாற் கலியி னடித்தொகை
யாயுங்கா லைம்பதின்மே லொன்று"

என்பவாகலின்.

இனிக் கலிக்குரிய ஐந்தெழுத்துச் சீராவன மழகளிறு, புலிபடு வாய், குழறுபுலி எனனும் இவை. என்னை?

"மழகளிறு வாய்த்த புலிபடு வாயே
குழறுபுலி யைந்தெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள், குழறுபுலி பதினெழுத்தடி முதலாக இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்தெண்ண ஐந்தடியாம். என்னை?

"கோதில் சிறப்பிற் குழறு புலியென்ப
தீரெட்டி னாதி யிருப துயர்ந்தெண்ண
வாகு மடித்தொகை யைந்து"

என்பவாகலின். மழகளிறு பதினைந்தெழுத்தடி முதலாக இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்தெண்ண ஆறடியாம். என்னை?

"மாசில சிறப்பின் மழகளி றென்னுஞ்சீர்
மூவைந்தா தாதி யிருப துயர்ந்தெண்ண
வாயின வாறடி யாய்ந்து"

என்பவாகலின். புலிபடுவாய் பதினான்கெழுத்தடி முதலாக இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்தெண்ண ஏழடியாம். என்னை?

"பொற்பமைந்தார் சொன்ன புலிபடுவா யென்னுஞ்சீர்
பத்தினமே னான்கு முதலிருப தீறாக
ஒத்தமைந்த வோரே ழடி"

என்பவாகலின். ஐந்தெழுத்தாம வழிக் கலியின் அடித்தொகை பதினெட்டு. என்னை?

"ஐயெழுத் தாயவழி யானற கலியடி
யெய்துங்கா லீரொன்ப தாம்"

என்பவாகலின். இனிக் கலியடி யெல்லாங் கூட்டியெண்ணா நூற்று முப்பத்திரண்டடியாம். என்னை?

"கருதுங்கா லாய்ந்த கலியடி யெல்லா
மொருநூற்று முப்பத் திரண்டு"

என்பவாகலின். கலியடியுள் அசைச்சீராயினவை யில்லையென்று உணர்க.

ஆசிரியவடி இருநூற்று அறுபதொன்று; வெண்பாவடி இருநூற்று முப்பத்திரண்டு; கலியடி நூற்றுமுப்பத்திரண்டு; ஆக அறுநூற்றிருபத் தைந்து அடியாம். என்னை?

" இருநூற் றிருமுப்பத் தொன்றகவற் கேனை
யிருநூற்றோ டெண்ணூன்கு வெள்ளைக்—கொருநூறு
முப்பத் திரண்டா முரற்கைக் கிவையறுநூற்
றற்றமி லையைந் தடி"

என்பவாகலின்.

இனிச் சந்தமுந் தாண்டகமும் ஆமாறு: நாலெழுத்து முதலாக இருபத்தா றெழுத்தின்காறு முயர்ந்த இருபத்து மூன்றடியானும் வந்து தம்முளொத்தும், குருவும் லகுவும் ஒத்தும் வந்தன அளவியற் சந்தம். எழுத்தொவ்வாதும எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழிச்சந்தம்.

இருபத்தேழ் எழுத்து முதலாக உயர்ந்த எழுத்தடியினவாய் எழுத்துங் குருலகுவும் ஒத்து வருவன அளவியற்றாண்டகம். எழுத்தொவ்வாதும், எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழித் தாண்டகம். என்னை?

" ஈரிரண் டாதி யிருபத்தா றந்தமாச்
சாரு மெழுத்தின்கட் சந்தமாஞ்—சீரொத்த
மூவொன்ப தாதியா முற்றின தாண்டகமென்
றோதினார் தொல்லோ ரெடுத்து"

" சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முளொ வொத்தலகு
வந்த முறைமை வழுவாவேன்—முந்தை
யளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் றாகி
லளவழியா மென்ப ரவர்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக கொள்க.

குருலகுவாவன: குற்றெழுத்து ஒற்றடாது வந்தது லகு; அது ரகரவடிவிற்று. இனிக் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்தும் நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்தும், நெட்டெழுத்துத் தனித்தும் வந்தது குருவாம்; அது டகர வடிவிற்று. அடியிறுதிக்கண் வந்த குற்றெழுத்து ஒருகாற் கூறுமாற்றாற் குருவாகவும் இடப்படும். லகுவிற்கு ஓரலகாகவும் குருவிற்கு ஈரலகாகவும் இடினும் இழுக்கா.

"ரகரவடி வாமீ துலகு குருவே
யிகரில டகாரமென நோ"

எனாராகலின்.

"குற்றெழுத்துச் செவ்வி லகுவாகு நெட்டெழுத்துங்
குற்றொற்று நெட்டொற்றுங் கோணமாயத்—தெற்றக்
குருவென்ப தாகுங் குறிலுங் குருவா
மொருகா லடியிறுதி யுற்று"

எனவும்,

"குருலகு வாகுங் குருவா நெடிலு
நெடிலொற்றுங் குற்றொற்று மென்று"

எனவுஞ் சொன்னாராகலான். அவற்றிற்குச் செய்யுள்:

"ஆதி நாதர்—பாத மூலம்
நீதி யாய்நின்—றோது நெஞ்சே"

இது நாலெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"பந்த நீக்குறி—லந்த மில்குணத்
தெந்தை பாதமே—சிந்தி நெஞ்சமே"

இஃது ஐந்தெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"திரிததுவெங்கய—முரித்து நல்லறம்
விரித்த வேதியர்க்—குரிதெ னுள்ளமே"

இஃது ஆறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"பாடுவண்டு பாண்செயும்
நீடுபிண்டி நீழலான்

வீடுவேண்டு வார்க்கெலா
மூடுபோக்கு முத்தனன்''

இஃது எழெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"முரன்று சென்று முட்டின
விரந்த பிண்டி நீழலா
பரந்த சோதி நாதனை
மரந்தை நீக்கு மணாளனே''

இஃது எட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"வினையைத் தான்விடைத் தொட்டிச்
அனகைத் தானருள் காரணத்திற
கனகத் தாமரைப் பூமிசைச்
சினனைச் சிந்திமின் செவ்வனே''

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"ஆதி யானற வாழியி னலர்ச
சோதி யானசொரி பூமழை யானவினைக்
காதி வென்றபி ரானவன் பாதமே
நீதி யாணினை வாழிய நெஞ்சமே''

இது பதினொரெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"குரவு தான்விரி கொங்கொடு கூடின
மரவ மாமல ருதிய வண்டுகாள்
இரவி போலெழு வார்க்கெம ராகிநீர்
கரவ னூர்திரை யின்கடி தாகவே''

இது பன்னீரெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"கலையெலா முதற்கணே கண்டு கொண்டுபெண்
கொலையினுங் கொடுந்தொழில் பூண்டு கோலவெரு
சிலையினன் செழுஞ்சரஞ் சேர்த்த செவ்வனே
மலையமா ருதத்தொடு வந்து தோன்றுமே''

எனவும்,

"கோடற கொலலைக் கோல வரங்கிற் குவவுத்தேன்
பாடக் கொன்றைப் பைம்பொழி னீழற் பருவஞ்சேர்
வாடைப் பாங்காய் மத்தம யூரக் கிழவோன்வந்
தாடிக் கொண்மூ வார்த்தன வமபொற் கொடியன்னாய்''

எனவும் இவை பதின்மூன் றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"குரவக் கோலக் கோங்கணி சோலைக் குயிலாலப்
பரவைத் தேன்கள் பாடுமி னீரும் பகைவெல்வான்
புரவித் தேர்மேற் போனவ ராறு தினிவந்தால
விரவிக் கோவின் வெங்கணை வேனிற் பொருவேளே"

இது பதினான் கெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"அதிகண மிருவில மிறைவனெ டிமையோர்
துதிதிகழ் மொழியிசை துதைமதி லுடையே
மதிபதி யடியிணை யடைகுவ மெழுநா
மதிபுரை திருமுக மடநடை மயிலே"

இது பதினைந்தெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"மாவரு கானல் வரையதர்ப் பாங்கர் மலிகுரவின்
பூமலி சோலைத் திருவருங் காண்பர் புதுமதுநீர்த்
தாமரை வாவித் தடமலர் சாடிக் கயலுகளக்
காமரு நீலங் கனையிருள் காலுங் கழனிகளே"

இது பதினாறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"கோலக் கொன்றைக் கொழுந னெழிலார் கொம்பவள் தோளை நாளுஞ்
சாலப் புல்லித் தளவ மடவா டானகத் தோகை யெல்லா
மாலக் கொண்மூ வதிரு மிதுகா ணும்மலர்க் கோதை நல்லாய்
காலச செவ்வேற் கனகக் கடகக் காதலா சொன்ன வாறே"

எனவும்,

"செருவிளை வைவேற் றிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
லுருவிளை யொண்போ துறுசின பாதங் குறைவறியாக்
கருவிளை யாட்டுங் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
திருவிளை யாடுங் கனவரை யாகச் சினவரனே"

எனவும் இவை பதினே ழெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"பிணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைநா மறியப்
பணியாய் மணியா ரணைமேற் பணியா வொருமூ வுலகுங்
கணியா துணருங் கவினார் கலைமா மடவாள் கணவா
வணியார் கமலத் தலரா சனனே யறவா ழியனே"

இது பதினெட்டெழுத்தடி யாசிரியச் சந்தம்.

" அன்னங்கண்ட ரவிந்த வாவி யருகணை படருஞ் செழுந்தீம்புன்னைகீழ்
நின்னொடு கண்ட ஞாழலி ... விருந்தனா டிகழே கடையாய செவாறு சொன்
மனனுங் காவி விரிந்த வாச மலரா யடி ... தலைசூட்டுடைய து
பொனனம் போது கவிரந் தாது துடன்ற தண்டா துதைந்திடவே"

இது பத்தொன்பதெழுத்தடி யாசிரியச்சந்தம்.

அருவிப பலவரை தாள்சொரிகத தருவே யமடாத விப்படந் தர்காண்
மருவிப் போதினி சேரது துத வனமே படாதுன்ன ... கனாற்
செருவிற் கேயுரு வனனசெம்ம லிக்குன் றத்திடை யின்வந் தாவைக்
கிருவிப் பைம்புன நோக்கி யேயிலை யரியோ தெய்திலு ரென்மினே.

இஃது இருபதெழுத்தடி யாசிரியச்சந்தம்.

" பின்றாழும் பீலி கோலிப் பெருநகி லதிரப் பிணைடமாய் வண்டு பாட
பொன்றாழுந கொன்றை நீழற புனமயி லினமாய ... போந்து தேதே
யெனறாடக் கோட விளகின விதுகக ரெண ப நியங்கி வின்று நாளைச
சென்றாதேர் வந்து தோனறது செறிவிலா பட நல் ... செல்க ஙன்செல்
[லறான்"

எனவும்,

" வண்பாராண் மன்னர்பொன் மகுடங் கிரிகாள மாலை கொய்யாத போதினிற்
பெண்பாலோர கேளவன் ஞானப் பெருங்கட லேவர்ப் பேரின்ப பெணடி
[ராதி
பணபாரென் பாடு பாதம் பரம விருப மாலைக் குணக்கீர்த்தி யென்பா
நண்பாரின கமலமாண புடையவ ரடைவர் நறகுணைச சிததி தானே"

எனவும் இவை யிருபத்தோரெழுத்தடி யாசிரியச்சந்தம்.

" அருமாலைத தாதலர னின்றடா குழுவினொ
டாயிரச செங்க ணனாந
திருநாமஞ் செப்பறேற நூன்றிக ழொளிவளையத்
தேசுலூ தூர வீரக்
கருமாலைக காதிவென்றான கமல சரணமுங்
கணடுகை கூப்ப மாட்டாா
பெருமான்மற் போற்றியானின பெருமை யருகளும
வல்லமோ பேசு மாறே"

இஃது இருபத்திரண்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"சோதி மண்டலந் தோன்றுவ துளதேற்
சொரியு மாமலர்த் தூமழை யுளதேற்
காதி வென்றதோர் காட்சியு முளதேற்
கவரி மாருதங் கால்வன வுளவேற்
பாத பங்கயஞ் சேர்தரு முளரேற
பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
ஆதி மாதவர் தாமரு குளரேல்
அவரை யேதெளிந் தாட்படு மனனே"

இஃது இருபத்து மூன்றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"விலங்கு நீண்முடி யிலங்க மீமிசை
விரிந்த மாதவி புரிந்த நீள்கொடி
யுலங்கொ டோள்கொடு கலந்து சூழ்தர
வுறைந்த புள்ளின மிறைந்த வார்சடை
யலங்க ரூழ்தர மலர்ந்த தோள்வலி
யசைந்த வாடவ ரிசைந்த சேவடி
வலங்கொ ளுவல ரலர்ந்த வானிடை
வரம்பி லின்பமு மொருங்கு சேர்வரே"

இஃது இருபத்துநான்கெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"திருகிய புரிகுழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிகுல மருவிய படையொடு
பிரிதலி லரசவையு
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளை
களியக லாவருகன
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைகுவ
ரமரொளி யமருலகே"

எனவும்,

"பொங்கழ லுகம் புற்றக நீங்கிப்
புரிமிக முறுகிய கயிறென மிளிரத்
தங்கிய வெண்டேர் வெஞ்சுர நீந்தித்
தனதட மிடைசெறி மடமயி லியலாய்!

"செங்கய லுாகட் டேபோ டியாரும்
திறலொடு முடுகிய செறிகழ லவனும்
பங்கய வாவிப பன்மணை மாடப்
பதிநனி குறுகுவா பரிவொழி யினிரே."

எனவும இவை யிருபத்தைந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம.

"கரிமருவு கடிமதிலி னிடுகொடிக டாசதடவு சடுமையனதாபத
திருமருவு பெருவிழவொ டமராகுழு வொழுகுதொழு செழுமாமவழுவாத்
திருமரபி னரபதிக ளனைகினரு மனமருகு முறமருவிலாக்
குருமருவு விரிகமல சரணநனி பணிவாமலி குருசினகரே"

இவ்வாது இருபததாறெழுத்தடி யளவியற் சநதம்.

இனி யளவழிச்சந்தத்திறகுச சில வருமாறு:

"பொஙகு சாமரை தாம்வீசச்
சிஙக பீட மமர்நதவெங
கொஙகு சேர்குளிர் பூமபிணடிச
செங்க ணுணடி சோமினே"

எனவும்,

"போத லேபொரு ளாக்கொண்ட
காத லாற்கொரு காரியந
தூது சென்றுரை யாய்துமபி
நீதி யாநெறி போகியே"

எனவும்,

"அருண மாஞ்சினை கறிததுட னகன்பொழி லலவனைக் குயில்கூவத்
தருண வேனிலும புகுந்தது தனுநெகத் தடமலாச சார்புஙகள்
கருண மூலமோ டெசிறைந் திறைஞ்சினன் கறையிடற நிறைநாட்டக்
கிரணந் தான்சுடக் கிரியிடைத திருவுடம் பிழநதுழல கிழவோனே"

எனவும் இவை நான்கடியும எழுத்தொத்துக் குருவிலகு ஒவ்வாது வந்த வளவழிச் சந்தம். பிறவும வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

அருஙகயம விசும்பிற் பாாகு மணிசசிறு சிரலையஞ்சி
யிருங்கயந் துறந்து திஙக ளிடஙகொண்டு கிடநதசீல
நெருஙகிய மணிவிற் காப்ப நீண்டுலாய்ப் பிறழ்வச் செங்கேழ்க்
கருங்கய லல்ல கண்ணே யெனக்கரி போக்கினாரே."

—சீவகசிந்தாமணி-626.

இஃது எழுத்தும், குருவும், இலகுவும் ஒவ்வாது வந்த அளவழிச் சந்தம். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனித் தாண்டகம் வருமாறு:

"வானிலவு முகில்போலப் பருவி மாண்பான்
மயிலினமாய் வந்துலவச் சுரும்பு பாடத்
தேனுலவு நறுமுல்லை முறுவலிப்பத்
திசைதிசையிற் றோன்றளவஞ் சிறந்து பூப்பக்
கானிலவு மலிகொன்றை கனக ஞாலக்
கவினியபாடச் சார்ந்ததுகார் கலந்து கண்ணார்
மானிலவு மடநோக்கி நெடிய வாட்கண்
வனமுலைபாய் மறுபனம் வருந்த னீயே"

இஃது இருபத்தே ழெழுத்தடியால் வந்த அளவியற்றாண்டகம்.

"கருநிறப் பொறிமுகக் கடதடத் தமிழ்செவிக் கறைமருப் புறுவலிக்
கவினுடைக் கரிகளைக் கனவரைக்கட்
சுருணிறத் தெரியுளைச் சுரிமுகத் தொளியுகிர்ச் சுடரெயிற் றிடிகுரற்
றுறுமயிர்த் துணிசினத் தரிசுழற்ற
மிருளுடைச் சிறுநெறிக் கவலையுட் டனிவரற் கினிவரத் தகுவதன்
றிரவினிற் பகலினிற் பெரிதுநன் றாற்
றிருநிறப் புரிவளைச் சிறுநுதற் பெரியகட் சிகழிகைப் புனைகுழற்
றவரிதழ்த் திகழொளிக் கலையிவட்கே"

இது முப்பத்தேழெழுத்தடி யளவியற்றாண்டகம்.

"அனவரத மமர ரரிவையரொ டணுகி யகனமரு முவகை
யதுவிதியி னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபாற்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல நிலவு
கனகமுடி கவினு கழலரசர் துழனி யொருபால்
தனவரத நளின சரணநனி பரவு தகவுடைய முனிக
டரணிதொழ வழுவி றருமநெறி மொழிவ ரொருபாற்
சினவரன பெருமை தெரியினிவை யவன திருவிரவு கிளவி
தெனிருமொழி யளவு சிவபுரம தடைத றிடனே."

இது நாற்பத்து மூன்றெழுத்தடியால் வந்த அளவியற்றாண்டகம்.

" அல்லற் கோடைக் கொலைத் தேயா
யலைகடலி னமுத மளறுபட வெழுங்க
யணிபுனரி பருகி யரவலறி மறுக
வதிர்ந்தன காரமுகில்
மல்லற செல்வக கொல்லைப பாங்கே
மலிபிடவ மலர வருநளவ மிளக
மயிலினமு மகவ மதுகரமு முரல
மகிழ்ந்தன மானினம
தொல்லைக கைம்மாச செம்மற றிண்டோ
துரகமொடு வயவ ரரவமிகு பரவை
தொலையவர னழிய நிலைமைதுய ரட்ட
விலங்கிய தோளாய
எல்லைக காலஞ் சொல்லிற நீதா
மெழுதுகொடி யனைய விடுகுமிடை பொடிப
வெழினிலவு கனக மணமணியொ டிடைய
விணைந்தெழு கொங்கையாய்."

இது நாற்பத்தேழெழுத்தடி பளவியற்றாண்டகம். இனி யொழிந்த வளவியற்றாண்டகம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இனியளவழித தாண்டகத்திற் சில வருமாறு:

" மூவடிவி னாலிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலக மூடியெழின் முளைவயிர நாற்றித்
தூவடிவி னாலிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன் னடிபோற்றிச சொல்லுவதொன் றுண்டாற்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க ளண்டச
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து
புலங்கொளாவா லெமக்கெம புண்ணியர்தங் கோவே"
—சூளாமணி-துறவு-64.

இஃது எழுத்தும் லகுவும ஒவ்வாது வந்த அளவழித் தாண்டகம. பிறவுமன்ன. சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும விரவி யோசை கொண்டுவந்தால், அவை சந்தத்தாண்டகம என்றும, தாண்டகச் சந்தம என்றும வழங்கப்படும். என்னை ?

"சந்தச் சரணமுந் தாண்டகத்தின் பாதமும்
வந்து மயங்கி வரூஉ விகற்ப—செந்தமிழந
ரீண்டு வடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்
தாண்டகமென் றுரைப்ப தாம்"

என்பவாகலின். அவற்றுட் சில வருமாறு

"அங்குலியி னவிரொளிசேர் பாலருண மாகி
மணிபாழி மரகதத்தாற பசுமை கூர்ந்து
மங்கலஞ்சேர் நூபுரத்தா லரவஞ் செய்யு
மலரடியை மடவன்ன மழலை யோவாச்
செங்கமல வனமென்று நினைத்த போழ்திற
றேமொழியாற றெருட்டுதியோ செல்வி ஞாலோ
கொங்கலரூங் கருங்கூந்தற் சுடிகை நெற்றிச்
சுந்தரிச்ற பணிவார்க்கென் றுணிவு தானே"

இதனுட் சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனியொருசாரார் சந்தவடி பலவும் வருவனவற்றைச் சந்தத் தாண்டகமென்றுந், தாண்டக வடி பலவாய வருவனவற்றைத் தாண் டகச் சந்தமென்றும், சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் ஒத்து வரு வனவற்றைச் சமசந்தத்தாண்டகமென்றும் வழங்குவர். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. நான்கடியொத்து வருவனவும், நான் கடியுமொவ்வாது வருவனவும், இரண்டடியொத்து நான்கடியால் வருவனவும், பிறவாற்றால் வருவனவும், மாராசசையும், மாராச்சாக் கிருதியு முதலாகிய சாதியும், ஆரிடமும், பிரத்தார முதலாகிய ஆறு பிரத்தியமும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், சயதேவமும், குணகாங் சாரியமும், சந்திரகோடியும், மயூரத்திரிசந்தமும், மேடகத்திரி சந்தமும் முதலாகிய சந்தோபிசிதிகளுள்ளும், பாட்டியன் மரபு, மாபுராண முதலாகிய தமிழ் நூலுள்ளும் புகுதியுடையாவாய்க் கேட்டுக்கொள்க. அவை யீண்டுரைப்பிற் பெருகும். சந்தமும் தாண்டகமும் என்றிவற்றுக் கெழுத்து எண்ணுகின்றுழிக் குற்றுகர விகரங்களை யெழுத்தாகவே கொண்டெண்ணுக. இனிக் காக்கை பாடினியாரும், பாட்டியலுடையாரும், யாப்பியலுடையாரும், முத லாகிய வொருசாராசிரியா இவற்றையும் இனத்தின்பாற்படுத்தி வழங் குவர். தொல்காப்பியனார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றை

யும் மேற்கூறப்பட்ட பாவினங்களையும் கொச்சகக்கலிப்பாற்படுத்தி வழங்குவா எனக்கொள்க. இனியொருசார் வடநூல்வழித் தமிழா சிரியா ஒரு புடை யொப்புமை நோக்கி இனமெனப்படா; மூவகைப் பட்ட விருத்தங்களுள்ளுஞ் சந்தத்தாண்டகங்களுள் ஒருமை பட்டடங் கும என்பா. இந்நூலுடையார் காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாராசிரியா மதம்பற்றி யெடுத்தோதி இவைப் மூடனபட்டா ரெனக் கொள்க. என்னை?

"ஒருபுடையா லொப்புரைப்பின் மற்றேமோர் பாவிற்
கொருபுடையா லொக்குமா றுண்டா—மிருபுடையு
மொப்பித்துக் கோடலோ வொன்றிற்சே சார்த்துமோ
வெப்பெற்றிக் கோடலினம்"?

இது கடா.

"குன்றி யேய்க்கு முடுக்கை யென்றற்சா
தென்று மோசிவப் பென்றமோ வடைவிரண
டொன்றி நின்றவென் றேத்து மோவெனி
னின்ற தோர்வர லாற்றொடு நிறகுமே"

இது விடை.

"வெள்ளைக்குச் செப்ப லகவற் ககவலே
துள்ளலே தூங்கல் கலிவஞ்சிக்—குள்ளாகுந்
தொனனூற் புலவர் துணிவெனிற் பாவினமும்
சொன்னூற் புலவர் துணிபு"

இனிச் செய்யுட்கட்கு வருணமுதலாயின சொல்லுமாறு:

"தெய்வந் துணையிராசிப் பசகந் திணைபொழுது
பொய்யில் புகைவணணம் பூசசாந்து—மையில்கோ
ணாற்கதி சாதி கிழமைநா ணன்கமையப்
பாற்படுக்க பானுன்கின் பால்"

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுதத வருணமாம்—வெண்பா
வினங்கட்கு மவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூன்
மனந்தட்பக் கறறோர் மகிழ்ந்து"

எனக்கொள்க.

"வெண்பா முதலா நால்வகைப் பாவு
மெஞ்சா நாற்பால் வருணாக் குரிய
பாவினத் தியற்கையு மதனோ ரற்றே
சிறுநூ லினையி னாறு சட்டக மாயினும்
பேரா மரபின் பாடபெனப் படுமே"

"அவைதிரி பாகின விசாதி யாகும"

என்றார் யாப்பியனூலுடையார் எனக்கொள்க.

இவற்றுக்கு நிறமும், திணையும், பூவும், சாந்தும, புகையும, பண்ணும், திறனும், இருதுவும், திங்களும, நாளும, பக்கமும், கிழமையும, பொழுதும, கோளும, இராசியும், தெய்வமும, திசையும், மந்திரமும், மண்டிலமும், பொறியும், எழுத்து முதலாகிய பண்பும் அறிந்து ஆராதிப்ப அவை யாவர்கருங் கல்வியும, புலமையுமாக்கி நன்மைபயக்கும. இவையெல்லாந் திணை நூலுள்ளும பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு:

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால வகுத்த வருண மா—மொண்பா
வினங்கட்கு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூல்
மனந்தட்பக் கற்றோர் *மகிழ்ந்து,"

"மீனுடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
வானாத வைந்தொன்பா னயினவுந்—தேனார் ல
விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெண்பா முதலா
வுரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு."

"ஆரன் மகமோ டனுட மவிட்டமென்
றீரிரண்டு மாதியா வெண்ணியநாட்—சீரிய
வெண்பா வகவல் கலிவஞ்சி யென்றுரைத்தா
ரெண்பா வறிவோ ரெடுத்து."

"வேதியர்க்கு வெண்மை வியன்செம்மை வேந்தர்க்கு
நீதிசால் பீத சிதிக்கிழவோர்க்—கோதிய
நீலமா மேனை யிலைமையோ ரகுலத்தின்
பாலவாம பாவிற்கு மற்று"

---

* 'மதித்து' என்பதும பாடம்.

"ஆரமரி சந்தனம் பழுப்போ டாகலவை
பாரியனற் பாநான்கின் பாற்படுத்தா—சீரிய
வெண்போது செங்கழுநீர் வேரிசேர் சண்பகத்தின்
வண்போது நீல மலர்"

"மகயிர மாதியா வண்பூரங் காறும்
வகையின் மருட்பாவி னாட—தகாதென்றொன்
டோராசாந் தேரிரு சாதசென றெண்போது
தேரிற் பவளஞ் சிவப்பு"

"வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளு
நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்
ஆதிசால் பாவு மரசா வியன்பாவும்
ஓதிய வாறொன்றி மருட்பாவா யோங்கிற்றே"

"பாநானாற் பாவோரை தாமொப்பப் பண்புணர்ந்த
மாநா வலர்வகுத்த வாய்மையாற்—பாநான்கின்
மூவிற் றினமு மொழிப்புத்தே ளுண்டகிழப்
பாவித்துப் பாடப் படும"

"பண்பாய்ந்த வேழு பதினா றிழிபுயர்வா
வெண்பா வடிக்கெழுத்து வேண்டினார்—வெண்பாவி
னீற்றடிக் கைந்தாதி யீரைந் தெழுத்தளவும்
பாற்படுத்தார் தொல்லோர் பயின்று"

"முற்றுகரந் தானு முதற்பாவி னீற்றடிப்பி
னிற்றல் சிறுபான்மை நேர்ந்தமையான்—மற்ற
வடிமருங்கி னையிரண்டோ டோரெழுத்து மாத
றடிமருங்கின் மெல்லியலாய் சொல்லு"

இதனீற்றடி பதினோரெழுத்து.

"பாலன் றனதுருவா யேழுலகுண் டாலிலையின்
மேலன்று *நீகிடந்தாய் மெய்யென்ப—ராலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு" (இயற்பா-முதற்றிருவந்
[தாதி-69.)

* 'நீ வளர்ந்த' என்பதும் பாடம்.

"* எளிதினிரண்டடியுங் காண்பதற்கெ னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியுஞ் செவ்வே—களியிற்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு" (இயற்பா-முதற்றிருவந்தாதி-51.)

இப்பொய்கையார் வாக்கினுண் முற்றியலுகர மீறுய்வந்தன. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"முல்லை குறிஞ்சி மருத முழுநெய்தல்
எல்லையில் பாக்கட் கியற்றிணையா—முல்லை
குறிஞ்சி யெனவிரண்டு குன்று மருட்கென
றறைந்தார் வியன்புலவோ ராய்ந்து"

"முல்லை யந்தணன் குறிஞ்சி யரசன்
மல்லன் மருதம் வாணிக னென்ப
நெய்தல சூத்திர னிவையுங் காலைப்
பல்குல மேனைப் பாலை தானே"

"பண்ணுந் திறனும்போற் பாவு மினமுமாம்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்—பண்மேற
திறமவிளரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவ
லிசைமருட்கு மில்லை யினம்"

"பாடப் படுவோர்க்கும் பாடு மவன்றனக்கு
நாடப் படுநயங்க ணடாதே—பாடுமேற்
காகப்புட் சேரக் கனிபனையின வீழ்வதுபோ
லாகிகாற் சேரு மலர்"

"நாற்பா நடைதெரிந்த நன்னூற் பெரும்புலவர்
நூற்பா னயந்த நுழைபொருளைப்—பாசசார்த்திப்
பாவித்துப் பார்மே னடாத்தப் படுருமே
நாவித் தகத்து † நகம்"

"புலந்துறை போகிய புலவர் நாவினுட்
கலந்துறை கலைமகள் கவிதை கந்தமா

---

* "எளிதி னிருவகையுங் காண்பதற்கு நெஞ்சே
தெளியிற் றெளிந்துரைப்பன் செவ்வே—யளியிற்
பொருந்தா விரணியனைக் கொல்லுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு" என்பதும் பாடம்.

† 'நகும்' என்பதும் பாடம்.

'சிலந்தொழப் புறப்படு சிலைய லாருமட
விலங்கிழை பெருமையை யெனனோ வோட்டோ"

எனவும்,

"உள்ளப் பரவையி னூறவனார் நாட்டியொரா கேள்வி தமபா
வெள்ளப் படாகை யிடைடக் கடையி னிசைபெருகக்கும்
வள்ளற குணநாவா லானோர் சிலைவள மைடபடுகக்கும்
வெள்ளைக் கவிதை யமிழ்தமெல லாகக்கு வெளிப்படுமே"

"அகமுத லாய பொருள்சட்க சாட் யணிநாடபச
சகமுத லோசொறற பாவின சட்டசக சட்டோரயே
நிகழ்தரு மோசை யினடை பானொடு தொடைநடபிற
புகழ்தரு வாய்மைப பயனவிபன காதிபபுத தேறுவகே."

எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. அறம் பொருளின்பம் வீடு பெறுமாறு சொன்ன நூல்களுள்ளும், அவை சார்பாக வந்த சோதிடமுஞ், சோகினமும், வக்கின கிரந்த மந்திரவாதமும், மருத்துவநூலுஞ், சாமுத்திரியமும், நிலைத்தநூலும், ஆயுதநூலும், பத்துவிசையும், ஆடைநூலும், அணிகலநூலும், அருங்கலநூலும் முதலாயவற்றுள்ள மறைபொருளுபதேசமும், வல்லாராயுங் கவிப் பெருமையுஞ், சாவவுங்கெடவும் பாடுமாறும், பாடப்படுவோர்க்கு வருநன்மையுந் தீமையு மறியுமாறும் வல்லோராவாய்க்கேட்டுணர்ந்து கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இனிப் பாவினங்களுட் சமக்கிரதமும், வேற்றுப்பாடையும் விரவிவந்தால், அவற்றையு மலகிட்டுப் பாசசாததி வழங்கப்படும். அவை குறு வேட்டுவச செய்யுளும, லோகவிலாசனியும், பெருவள நல்லூர்ப்பாசாண்டமும் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

"செந்தமிழ்ச செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து செந்தமிழ்க்கண
வந்த வடமொழியு மாற்றுதே—சந்தம்
வழுவாமற் கொணடியற்று மாண்பினாக குண்டோ
தழுவாமை சிற்குந் தமிழ்"

பாக்கட்கோசை பிறக்குமா றுரைத்துக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

"வெண்சீரிற் செப்பல் பிறக்கும் விகற்பத்துப்
பண்பாய்ந்த துள்ளல் படும்."

" இயற்சீருட் டோன்று மகவ லவற்றின்
விகற்பததால் வெள்ளோசை யாம்"

" தன்சீருட் டுஙகல் கலியடியுங் கண்டக்கால்
வஞ்சிக் கிசைபாய வரும்"

" மயஙகி வருவனவும் வல்லோர் வகுப்ப
மயங்காமற் கொண்டுணரற் பாற்று"

என இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

" தலைவன் றலைமுதலாத தார்வேந்தன் காறும்
மலைமுதலா மாநாய்கன் மாதே—நிலமுழுது
மன்னர்கோ ளொரு மறைமுதலா வஞ்சிக்கோன்
தன்முதலோர்த் தந்தானுந் தான"

" ஈரிரண்டு மேழெழுத்து மீரைந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டு—மேர்பாய்
விளையும் பதினேழ் நிலததுக் குறள்சிந்
தளவு நெடில்கழியோ டைந்து"

" ஐந்து மகவற்கு வெள்ளைக் களவடியுஞ்
சிந்து நெடிலடிக்கட் டொல்லிரண்டும—வந்த
தளவிரண்டு மான்ற நெடிலடியுந் தன்பாற்
றளைசிதைவி ரண்டாக் கலிக்கு"

" ஈரிரண்டோ டீரா றெழுவா யிறுவாயாச்
சேரு மெழுத்திருசீர் வஞ்சிக்கா—மோரு
நெடிலடிக்கு நேர்நதளவு மூவொருசீர் வஞ்சிக
கடிவகுத்தா ரெட்டாதி யாய்ந்து"

" ஐந்தாதி யையிரண் டீரு மறுநிலமும்
வந்தவடி வெள்ளைக் களவு"

" பண்பாய்ந்த ....பயின்று"*

இவற்றின்கருத்து: நாலெழுத்து முதலாகிய மூன்றுங் குறளடி, ஏழெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் சிந்தடி, பத்தெழுத்து முதலாகிய வைந்தும் அளவடி, பதினைந்தெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் நெடிலடி, பதினெட்டெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் கழிநெடிலடி. அவற்றுள்

* இவ்வெண்பா முழுவதையும் 459-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

ஐந்தடியானு மாசிரியம வரப்பெறும. சிந்தடியாலும் அளவடியாலும் நெடிலடியின முதலிரண்டடியாலும வெண்பா வரப்பெறும. வெண்பாவின்ஈற்றடி ஐந்தெழுத்து முதலாகப் பத்தெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வாறு நிலத்தானும வரப்பெறும. பதின்மூன்றெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெட்டு நிலத்தானு மிலக்கணக் கலிப்பா வரப்பெறும். இலக்கணக் கலிப்பா வல்லாதன மிக்குங் குறைந்தும வரப்பெறும. இருசீரடி வஞ்சிப்பா நான்கெழுத்து முதலாகப் பன்னிரெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வொன்பது நிலத்தானும வரப்பெறும. முச்சீரடி வஞ்சிக்கெழுத்து எண்ணி வகுத்திலரேனும ஏழெழுத்து முதலாகப் பதினேழெழுத்தின் காறு முயர்ந்த பத்தடியாலும வரப்பெறும. முச்சீரடியெல்லா மொரு நிலமாகக்கொண்டு, இருசீரடி வஞ்சி நிலமொன்பதோடுங் கூட்டி வஞ்சி நிலம பத்தென்ப. அல்லாது இருபதெழுத்தின் மிக்குவரும் நாற்சீரடிப்பாவில்லை, நாற்சீரடிப்பாவினங்களினடி இருபதெழுத்தின் மிக்கு இருபத்து நான்கெழுத்தின்காறும வரப்பெற மென்பது. வெண்பா வாசிரியங்களுள்ளும இலக்கணக் கலிப்பாவினுள்ளும் வருஞ்சீர் ஐந்தெழுத்தின மிகப்பெறா. வஞ்சியுள் வருஞ்சீர் ஆறெழுத்தாகவும பெறும. சிறுமை மூன்றெழுத்தாவது சிறப்புடைத்து; இரண்டெழுத்தினு லருகி வரப்பெறுமாயினும எனக்கொள்க.

"அளவியற்பா வான்றசீ ரைந்தெழுத்திற் பலகா
வளவஞ்சிக் காறுமா மாதோ—வளவஞ்சிச
சின்மை யொருமூன்று மெனபர் சிறப்புடைத்
தன்மை தெரிந்துணர்வோர் தாம்"

என்பவாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு: "போந்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து" என்னும ஆசிரியப்பா நான்கெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பதினேழ் நிலமும்பெற்றுக் குறளடி முதலாகிய ஐந்தடியாலும் வந்தது. இனி அவ்வெழுத்துக்களால் வெண்பா வருமாறு.

"மட்டுத்தா னுண்டு மதஞ்சேர்ந்து வீட்டுக்
களியானை கொண்டுவா வென்றான் களியானைக்
கியாரோ வெதிர்நிற் பவர்"

இஃது ஏழெழுத்தடி வெண்பா.

" ஆர்த்தார்த்துக் கண்சேர்ந்து வேர்த்து விரைந்துதன்
பொன்னுடை யானையின் மேற்கொண்டா னென்னுங்கொன்
மன்ன ருறையு * மதில் "

இஃது எட்டெழுத்தடி வெண்பா.

" சென்று முகந்து நுதலாட்டி மாறேற்று
வென்று பெயர்ந்தானெங் கோ "

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி வெண்பா. இவை மூன்றுஞ் சிந்தடி.

" நின்று திரியுஞ் சுடருளை சீல்லாது
வென்று திரிதருவேன் யானுளனுச்—சென்றோங்கி
மண்ணக மார்பின் மறையலோ மற்றினியென்
கண்ணாசத்துப் பட்ட படி "

இது பத்தெழுத்தடி வெண்பா.

" இற்றே னுடம்பி னெழினல மென்றென்று
பற்றுவிட் டேகு முயிர்போல—மற்று
நறுமென் கதுப்பினு டோடோயி னண்ணு
† மறுநோக் குடையவாங் கண் "

இது பதினோரெழுத்தடி வெண்பா.

" புறத்தன நீருள பூவுள மாவின்
றிறத்தன கொற்சேரி யவவே—யறத்தின்
மகனை முறைசெய்தான் மாவஞ்சி யாட்டி
முகனை முறைசெய்த கண் "

இது பன்னிரண்டெழுத்தடி வெண்பா.

" இரியன் மகளி ரிலைஞ்மலி யீன்ற
வரிவிரவுஞ் செங்காற் குழவி—யருகிருந்து
ஊமன்பா ராட்ட வுறங்குமே செம்பியன்றன்
நாமம்பா ராட்டாதார் நாடு "

இது பதின்மூன்றெழுத்தடி வெண்பா.

" மணிமிடைந்த பைம்பூண் மலரணிதார் மார்பன்
அணிமகர வெல்கொடியா னன்னன்—றனிநின்று

* 'எயில்' என்பதும் பாடம்.
† 'பிறநோக்கு' என்பதும் பாடம்.

"*தன்னை வணங்காமற் றன்வணங்க வல்லானை
யென்னை வணங்குரியி னை"

இது பதினொன்கெழுத்தடி வெண்பா. இவை ஐந்தும் அளவடி.

"முகமறிந்தார் மூதுணர்ந்தார் முன்னெயிற்றார் காமம்
அகமறையா தாம்வாழு மென்றோ—மகமறையா
மன்னனீ வார்குழை † வையெயிற்று வென்றோமற்
றென்னையும் வாழு மெனின்"

இது பதினைந்தெழுத்தடி வெண்பா.

"படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையா
மாண்பய னெய்த லரிது" (குறள்-61-6.)

இது பதினெழுத்தடி வெண்பா. இவையிரண்டும் நெடிலடி.

இனி வெண்பாவினீற்றடிக் கிலக்கியம் வருமாறு:

"பிண்டி மலர்மேற் பிறங்கெரிபுட் கந்துபோல்
வண்டு சுழன்று வரும்"

இஃது ஐந்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு" (குறள்-24-4.)

இஃதாறெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்" (குறள்-24-2.)

இஃதேழெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்" (குறள்-24-7.)

இஃதெட்டெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள" (குறள்-23-3.)

---

* "தன்னை வணங்காமற் றனணங்க வல்லானே—யென்னை யணங்குறியி னன்" என்பதும் பாடம்.

† 'வையெயிற்று மென்னுமற்—றென்னையுரம் வாரு மெனல்' என்பதும் பாடம்.

இஃதொன்பதெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

“குணம்புரியா மாந்தரைப்புக் கூடுமா லென்னே
மணங்கமழுந் தாமரைமேன் மாது”

இது பத்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா. ஒழிந்தனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இனி பொருசாராசிரியர் ஈற்றடி யொழிந்த ஏனை யடி யெழுத்தொத்து வருவனவற்றைக் கட்டளை வெண்பா வென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பக வெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தும் ஏனையடி யெழுத்தும் ஒத்து வருவனவற்றைச் சமநடைவெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தினோடு ஏனையடி யெழுத்துச் சில ஒத்தும் ஒவ்வாதும் வருவனவற்றைச் சமவியல் வெண்பாவென்றும், ஈற்றடி யெழுத்து மிக்கு ஏனையடி யெழுத்துக் குறைந்து தம்முளொத்து வருவனவற்றை மயூர வியல்வெண்பாவென றும் வழங்குவர். அவற்றுட் சில வருமாறு:

“நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வழுதி
யடைப்பையாய சோறு வெனலும்—*இடைப்பையான்
எள்ளற சிறுகோல் கொடுத்தான் றலைபெறினும்
†கொள்ளாதி யாங்காண் டலை”

எனவும்,

“வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணாமை வேண்டிற்—பறிமுன்கை
‡அஉ மறியா வறிவி லிடைமகனே
நொவலைய னின்னாட்டை நீ”

எனவும்,

“மாவடு வென்னா மலர்புரை கண்ணினாய்
பாவெடுத்துப் பாடும் பயனோக்கி—மேவி
யெடுத்த வினத்தினா லின்பஞ்சொற் சேரத்
தொடுத்து மொழிவ தமிழ்து”

---

* ‘அடைப்பையான்’ என்பதும் பாடம்.
† ‘சொல்லாதி யாங்காண் டலை’ என்பதும் பாடம்
‡ ‘அஉவறியா’ என்பதும் பாடம்.

"கரவொடு நின்றார் கடிமனையிற் கையேற்
றிரவொடு நிற்பித்த தெம்மை—யரவொடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்"

"நற்கொற்ற வாயில்..............."

"இன்னமிழ்த மூட்டி யெழிலவளைசேர் முன்கைக்கொண்
டென்னையர்போ சொல்லென றிரந்தாலுந—தென்னபடையைச்
செஞ்சுடர்வாள் வெருசினவேற் சிச்சோதனென் றுமாற்
கிஞ்சுகவா யஞ்சொற் கிளி"

எனவும் இவை ஈற்றடியலலா ஏனையடி யெல்லாம் எழுத்து ஒத்து வந்தமையாற் கட்டளை வெண்பா.

"மந்தரமு மாகடலு மண்ணுலகும் விண்ணுலகும்
அந்தரமு மெல்லா மளப்பரிதே—யிந்திரர்கள்
பொன்சகள வாசனமாப் போர்த்து மணிகுயின்ற
வின்சகள வாசனத்தா னீடு"

எனவும்,

"தானொரு மெம்முன்னி வாராது தானண்ணி
வானோரை வாட வுரப்புங்கொல்—வானோர்
முடிக்கோடி தேய்த்தான் மூவமிழ்தந் தந்தான்
அடிக்கோடி மீளா தவன்"

இவை எல்லா வடியு மெழுத்தொவ்வாது வந்தமையாற் கலம்பக வெண்பா.

"சென்று புரிந்து திரிந்து செருவென்றான்
மின்றிகழும் வெண்குடைக்கீழ் வேந்து"

இஃது ஈற்றடியும் ஏனையடியும் எழுத்தொத்துவந்தமையாற் சமநடை வெண்பா. சமநியல் வெண்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"குருந்து குளிர்ந்து மயங்கு குவட்டுண்
மருந்து கொணர்ந்து மகிழ்ந்து நமது
பெரும்பிணியை நீக்குவதாம் பீடு"

இஃது ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி குறைந்து தம்முள் ஒவ்வாது வந்தமையான் மயூரவியல் வெண்பா.

இனிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகிய விலக்கணக் கலி யெட்டும் வருமாறு.

" அன்றுதான் குடையாக வன்றுநது நீர்சோரக்
குன்றெடுத்து மழைகாத்த கோலப்பூண் மார்பினோய் "

இது பதின்மூன்றெழுததடிக் கலிப்பா.

" மாசறற மதிபோல வனப்புற்ற முகககண்டு
தூசுற்ற துகின்மருங்கிற் றுடிநடு வெனதகோன்றி "

இது பதினான்கெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை யிரண்டும் அளவடி.

" ஊனுடை வுழுவையி லுதிரந்தோ யுகிர்போல
வேனிலை யெதிர்கொண்டு முருக்கெல்லா மரும்பினவே "

இது பதினைந்தெழுத்தடிக் கலிப்பா.

* " வாயானோய் மருந்தாகி வருந்தாநா ளிதுவன்றோ "

இது பதினாறெழுத்தடிக் கலிப்பா.

" மாவலிசேர் வரைமார்பி னிகல்வெய்யோன் மனமகிழ "

இது பதினேழெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றும் நெடிலடி.

" *அறனின் றமிழ்கை யொழியான் வலங்கொண்டது வினையான்."

இது பதினெட்டெழுத்தடிக் கலிப்பா.

" உகுபனிகண் ணுறைப்பவுநீ யொழிவொலாய் செலவலித்தல் "

இது பத்தொன்பதெழுத்தடிக் கலிப்பா.

" விலங்கிளையா நெடிதுயிரா விறைதளரா விரைவளையாள்
கலந்திருந்தார்க் கதுப்புள்ளார் கயல்கடிந்த கருந்தடங்கண் "

இஃது இருபதெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றுங் கழிநெடிலடி. இவையெல்லாங் குறறிகர குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமு நீக்கி எழுத்தெண்ணி முதலடியே கொள்க.

---

* இக்குறியிட்ட அடிகள் கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளன. பிரதிக ளனைத்திலும் இவ்வாறே காணப்படுகின்றன.

இனி, நாலெழுத்து முதலாகப் பன்னிரண்டெழுத்தின்காறு முயர்ந்த ஒன்பது நிலமும்பெற்ற இருசீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

"கலசேர்ந்து கால்தோன்று
மல்குநீர் புனல்பரப்பம்"

இது நாலெழுத்தடி வஞ்சிப்பா.

"தண்பால வெங்கள்ளின"

இஃது ஐந்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"கண்டுதண்டாக கட்கினபத
துண்டுதண்டா மிருவளத்தான"

இஃது ஆறெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுங் குறளடி.

"* தாழ்வாகத் தம்பேணக்
கடுஞ்சினத்த களிறெறுத்தின"

இஃது ஏழெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"தாழிரும் பிணர்த்தடக்கைத்
தண்கவு ளிழிகடாத்து"

இஃது எட்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"கிலனெளியத் தொகுபிண்டி"

இஃது ஒன்பதெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுஞ் சிந்தடி.

"அகன்ஞால நிலைதுளங்கினும
பகன்ஞாயிற் றிருளபரப்பினும்"

இது பத்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன"

இது பதினோரெழுத்த திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"குருகிரிதலின் கிளிகடியினர்"

* இவ்வடி கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளது.

இது பன்னிரண்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றும் அளவடி.

இனி எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினேழெழுத்தின்காறு முயர்ந்த முச்சீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

"வேங்கை வாயில் வியன்குன்றூர்"

எனவும்

"அள்ளற் பள்ளத் தகன்சோணாட்டு"

எனவும் இவை யெட்டெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

"மதுவிரவிய மலர்களுலிய வயற்றாமரை"

இது பதினேழெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

"கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன"

இதனுட் பதினாறும, பதினைந்தும, பதினான்கும், பதின்மூன்று மெழுத்துவந்தன. ஒன்பதும, பத்தும, பதினொன்றும், பன்னிரண்டும ஆகிய எழுத்தான்வந்த முச்சீரடி வஞ்சிப்பா வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

எல்லாவடிகளும் எழுத்தொத்து வரும் கலிகளைக் கட்டளைக கலியென்றும, ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பகக் கலி யென்றும வழங்குவர். இவ்வாறே கட்டளையாசிரியம் கலம்பகவாசிரியமெனறும, கட்டளைவஞ்சி கலம்பகவஞ்சியென்றும வழங்கப் படும்.

"கட்டளை கலம்பகஞ் சமநடை சமவிய
மட்டவிழ் குழலினாய மயூர சமவிய
மொட்டினு மெழுத்தினு மொட்டி யொண்டமிழ்க்
கிட்டமா யவர்சன்வெண் பாவின் பேர்களே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி இருபதெழுத்தின் மிக்க நாற்சீரடிப் பாவினம் வருமாறு:

"கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள குடைகுடையொடு குடைமிசை
கடிநறுமலர் சொரிவனவுள கடிமதிலுள கவரியுமுள [யுள
வடிவழிபடு மமரருமுள ரருளாழியொ டரியணையுள
விடிமுரசமு மதிர்வனவுள வினிதிவ ரதுதுறவே"

என வரும். இனிச் சந்தங்கட்குந் தாண்டகங்கட்கும் பிரத்தார முதலாகிய ஆறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும்; என்னை?

"சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முட் ளெழுத்திலக்கு
வந்த முறைமை வழுவாவேல்—முந்தி
யளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் றாகி
லளவழி யாமென்ப ரால்"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

அளவியற் சந்தத்திற்கும், அளவியற் றண்டகத்திற்கும் பிரத்தாரமு நட்டமு முத்திட்டமு மொன்றிரண்டு மூன்றென்னு முறைமையால் ஏறச்சொன்ன இலகு செய்கையு மென்னு மலகிட்டு நில அளவையும் என்னும் இவ்வாறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும். பிரத்தரிக்குமபடி:

"குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாங்
குருத்தொகையா மாதிச்சுட் கூறு"

இது பிரத்தரிப்பதற் கிலக்கணம். பிரத்தாரமெனினும் உறழ்ச்சியெனினும் ஒக்கும். நட்டமென்பது அவ்வாறு பிரத்தரிக்கப் பட்டனவற்றுள் இனைத்தாவதென்று அறிவதன் அலகுநிலை யறியே னென்றாற், சொல்லப்பட்ட பிரத்தாரவெண்ணினை யரைசெய்து ஓர் இலகுவைத்துப் பாகஞ்செய்யப் போதாதவழி, ஆண்டோர் குருவிட்டுப் பாகஞ்செய்து ஆண்டொரு குருவிடுக. இவ்வாறே பிரத்தார வடிவெழுத்துள்ளளவும் வைக்க. அதற்கிலக்கணம்:

"இனைத்தாவ தென்றலகு நீடறியே னென்றால்
அனைத்தரைசெய் தாண்டிலகு வைக்க—வினைத்ததனை
விள்ளத்தா னாகாதேல் வேறோர் குருவிட்டுக்
கொள்ளத்தா னாகுங் குரு"

இது நட்டத்திற் கிலக்கணம். நட்டம் எனினும், கேடு எனினும் ஒக்கும்.

இனிப் பிரத்தரித்ததன் அலகிருக்கையறிவேன், எனைத் தாவதென்று அதன் எண்ணறியேன என்றால் அதன பிரத்தாரத்தின மேல் ஒன் றிரண்டு நான் கெட்டுப் பதினாறென றிவ்வாறே ஒன்று முதலாக விரட்டித்தது முடிவளவும ஏறவிட்டு இலகுவின மேனின்ற

இலக்கங்களைக்கூட்டி அதனோடொரு குருவிட்டு, அதனளவினால் இனைத்தாம் விருத்தமென்று சொல்லுக. இதற்கிலக்கணம்:

"ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டென் றுள்ளளவு மோத்திரட்டித்
தென்று மிலகுவின்மே லெண்களோ—டொன்றிட்டு
வைத்த முறைமை வழுவாமை கட்டுரைப்ப
தத்திட்டனு சுட்டெனினு மொன்று"

இனி, ஓரிலகு முதலாவுடைய விருத்தம் இன்னதனையென்று விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: விருத்தவடியுள் எழுத்தெனைத்துள அவ்வனைத்தும் ஒன்று முதலான உத்தரமனுலோமமாக மேலேற விட்டுப் பின்னை முதலிருந்த வொன்றினைச் சிதையாதே யதனை யிரண்டாவதனிற்கூட்டி இரண்டாவதனை மூன்றாவதனிற்கூட்டி மூன்றாவதனை நான்காவதனிற்கூட்டி இவ்வாறே இறுதியொழிந்து இறுதியல்லனவுங்கூட்டி மீட்டுமத னயலளவுங்கூட்டி யிவ்வாறே கீழ்முதலவைத்த *ஒன்றின முதலளவு அயலளவுங்கூட்டி முறையானே மேலேலினுங் கிழிழிய † ஒன்று முதலொன்றுத்தர மாக இலக்கமிட்டு மேலைக்குப்பையினின்றுங் கீழையொன்றின காறும் நிறுத்தி, மேலைக்குப்பையில விருத்த மோரிலகு உடையனவாக வும், இரண்டாங்குப்பையில விருத்த மிரண்டிலகு உடையனவாக வும், மூன்றாங்குப்பையில் விருத்த மூன்றிலகு உடையனவாகவும், நான்காங் குப்பையில விருத்தம நான்கிலகு வுடையனவாகவும இவ் வாறே கடைக்கணின்ற முற்றிலகு விருத்தத்தளவும ஒன்றுத்தர மாக வெண்ணிக்கொள்க. எல்லாக்குப்பை இலகுவிருத்தங்களையும் உடன்கூட்டிப் பின்னையொரு முழுக்குரு விருத்தம் உடன்கூட்டிச் சொல்ல அச்சாதியிற்பிறந்த விருத்தங்க ளெல்லாவற்றிற்குந் தொ கையாம். அதற்கிலக்கணம்:

"ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறே ழெட்டொன்ப
தென்றுயர் வச்சை யளவொரீஇ—யொன்றிலொன்
றிட்டிட் டறுதி யொழித்தொழிய வேகாதி
யொட்டி யிலகுக்கொண் டொட்டு"

இனி, இவ்விருத்தத்தில் விரிந்த விருத்தச்சாதியில் இன்னதனை விருத்தம, இன்னதனை எழுத்து, இன்னதனைக் குரு, இன்னதனை

* 'எண்முதலளவு' என்பதும பாடம்.

† 'ஒன்றுமுதலொன்று பிரதிலோமமாக' என்பதும் பாடம்.

இலது, இன்னதனை மாத்திரை என்று வரையறுத்துக் கூறுமாறு: ஒரு விருத்தத்தினைப் பிரத்தாரமுறைமையால் உறழ்ந்து பெற்ற விருத்தங்களைத் திரட்டி ஐந்துபடி வைத்து, முதற்படி யொழித்து ஒழிந்த நான்குபடியினையும் விருத்தக்கோட்டுள் எழுத்தெண்ணிக் கொண்டு, அவ்வெழுத்துக்களான் மூன்றாம்படியினையும் நான்காம் படியினையும் அரைசெய்து முடிவிற்படியி லதன்பாதியோர்பதிரமாக் கூட்டினன், முதற்படி விருத்தங்களது அளவையாம்; இரண்டாம் படி எழுத்துக்களதளவையாம்; மூன்றாம்படியும் நான்காம்படியும் குருவிலகுக்களதளவையாம்; ஐந்தாம்படி மாத்திரைகளதளவை யாம். அதற்கிலக்கணம்:

“விருத்த விருத்தியினை வேறாக்கா நாட்டி
விருத்த வடியெழுத்தான் மாற்றி—யருத்திக்க
மூன்றொடு நான்காய குப்பை யொருக்கதன
பாதியுடன் வைக்கமே லே”

“விருத்த *விதிதயினை வீவி லெழுத்தாக்
குருக்களோ டேனைக் குறைவி லிலகு
வருக்கத்தின் மாத்திரை யெனறிவை யைந்தும்
† விசற்பித்து வேண்டப் படும்”

இனிப் பிரத்தரித்த விருத்தங்களது விரலளவை கூறுமாறு:

‡விரித்தவப் பிரத்தார விருத்தங்களை யிரட்டித்து ஒன்றுகளைய விரலளவையாம்.

“பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரற்களவை யாகி விடும்”

என்றாராகலின், அவ்விரற் பன்னிரண்டுகொண்டது சாணும். சாண் இரண்டுகொண்டது முழமாம். முழம் நான்குகொண்டது கோலாம். கோல் ஐஞ்ஞூறுகொண்டது கூப்பீடாம். கூப்பீடு நான்குகொண்டது காதமாம். இவ்வாறு வகுத்துப் பிழையாமற் கூறுக. அதற்கிலக்கணம்:

---

* ‘விருத்தியதன்’ என்பதும் பாடம்.
† ‘விரித்து, விகற்பித்து வேண்டப் படும்’ என்பதும் பாடம்.
‡ ‘விருத்தப் பிரத்தார விருத்தங்களை’ என்பதும் பாடம்.

" பெருக்கிய வாறு பிரத்தாரித் தாங்கட்
டுருக்கிய காவலா சந்தந் தரணி
யிரட்டித் தந்தத் தொன்று களைய
விரற்கள வாமென்று வேண்டுவர் தாமே"

" காவிருசாண் கொண்டது கற்கோலா மைந்நூறு
கோலியைந்த கீளக குரோசமே—நாலு
குரோசமோர் காவதமாக குனரூத சாணு
விரோதந்தர் முந்நால் விரல்"

" முந்நால் விரற்சா ணிரண்டுகை நான்குகோ
லைஞ்ஞூறு கூப்பீ டளவு"

" பரமாணுத தேர்த்துகள் பஞ்சியின்றுய் யெஞ்சா
மயிர்மண லையவி யெண்ணெல்—விரலளவு
மெட்டெட்டா வேறு மெழில்விர லாதியா
வொட்டினவு நூன்முறையா யொட்டு"

" படையொடுதீ நீர்வளியாற் பகைப் படாத
முடிபொருண் முந்தை யணு"

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

" உறழ்ச்சிகே டுத்திட்ட மொன்றிரண்டென் றேத்தித்
திறப்படுத்த திண்ணிலகுச செய்கை—சிறப்பித்தாக
கெண்ணி னிலவளவோ டேய்ந்த விருமூன்றே
திண்ணியோர் கண்ட தெளிவு"

இது சமவிருத்தங்கட் காறு பிரத்தியமுஞ் சொன்னவாறு.

இனி ஒருசாராசிரியர் உறழ்ச்சி நிலவளவுகளை விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: உறழ்ச்சி யிருவகைப்படும்; முற்றக் குருவேவைத் துறழ்தலும், முற்ற இலகுவேவைத் துறழ்தலும் என. அவற்றுள் முற்றக்குருவேவைத் துறழுமாறு:

" குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாங்
குருத்தொகையா மாதிக்கட் கூறு"

எனக் கொள்க.

பிரத்தாரஞ்செய்தற் கிலக்கணம்;

*" ஏறு வருக்கித் திழித்திரட்டித் தன்றவற்றான்
மாறியுய்த்த திஙகனே வைத்து"

*" ஆர்த்த படியி னெதிரச்சுன் வருமாயிற்
பேர்த்திருகால் வைக்கப் பெரிது"

எனக் கொள்க.

" இரண்டுநான் கெட்டுப் பதினாறு முப்பத்
திரண்டொடறு பதுநான் கென்றாக—விரட்டிததே
யுற்கிருதி காறு மூலடா முறைமையா
னற்குரைப்பா னுவலனு வான்"

" ஒன்றாதி யென்றார் வடபுலவோர் சந்தங்கட்
† கென்றிரு மூன்றெழுத்தாதி—தென்றமிழாற்
சீரிரண்டா மென்றுரைத்தா ரெல்லாரு மேன்மூன்றோ
டோரிரண்டா மென்றா றுயர்வு"

" ஈரைஞ்ஞூற் றெண்மூன்று மெனபர் பிரத்தரிததால்
ஈரைந்தாஞ் சந்தத்திற கெண்"

பத்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆயிரத்து இருபஃது நான்கு என்றவாறு.

" மதிலிரண்டு மாவாறு வாய்ந்த வசுக்கள்
பதினைந்தாஞ் சந்தப் பரப்பு"

பதினைந்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை முப்பத்திராயிரத்து எழுநூற் றறுபத்தெட்டு.

" உருவுபா ழெண்பாவை யோரெட்டைந் தேழா
றிருபதாஞ் சந்தத்தி னெண்"

இருபதாஞ் சந்தத்திற்குத்தொகை பத்துலட்சத்து நாற்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐஞ்ஞூற் றெழுபத்தாறு.

" ஆறே ழுருவுபா ழெட்டோடு மங்கலமா
மாறொடுநான் குற்கிருதிக் காம்"

---

* இவற்றின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை. ஏட்டிலுள்ளபடியே பதிப்பிக்கப்பட்டது. சில ஏடுகளில் இவ்விரு குறள் வெண்பாக்களையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து எழுதியிருக்கிறது.

† இவ்வடி பிழைபட்டுள்ளது. இதன் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை. பிரதிகளில் உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இருபத்தாறாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆறுகோடியே யெழுபத்தொருலட்சத்து எண்ணாயிரத்தெண்ணூற் றறுபத்துநானு.

* எனவிரட்டித் திழிய வரைசெய்து கூறுக. தேறும்பொருள்: உத்தமென்னு மோரெழுத்து முதற் சந்தத்திற்குப பிரத்தாரவெண்டொகை 2. இரண்டாஞ் சந்தத்திற்கு 4. மூன்றாஞசந்தத்திற்கு 8. நாலாஞ சந்தத்திற்கு 16. ஐந்தாஞ சந்தத்திற்கு 32. ஆறும சந்தத்திற்கு 64. ஏழாஞசந்தத்திற்கு 128. எட்டாஞ் சந்தத்திற்கு 256. ஒன்பதாஞ் சந்தத்திற்கு 512. பத்தாஞசந்தத்திற்கு 1,024. பதினோராஞ சந்தத்திற்கு 2,048. பன்னிரண்டாஞ சந்தத்திற்கு 4,096. பதின்மூன்றாஞ் சந்தத்திற்கு 8,192. பதினான்காஞ சந்தத்திற்கு 16,384. பதினைந்தாஞ சந்தத்திற்கு 32,768, பதினாறாஞ சந்தத்திற்கு 65,536. பதினேழாஞ சந்தத்திற்கு 1,31,072. பதினெட்டாஞ சந்தத்திற்கு 2,62,144. பத்தொன்பதாஞ சந்தத்திற்கு 5,24,288. இருபதாஞ் சந்தத்திற்கு 10,48,576. இருபத்தோராஞ சந்தத்திற்கு 20,97,152. இருபத்திரண்டாஞ சந்தத்திற்கு 41,94,304. இருபத்து மூன்றாஞ சந்தத்திற்கு 83,88,608. இருபத்து நான்காஞ சந்தத்திற்கு 1,67,77,216. இருபத்து ஐந்தாஞ சந்தத்திற்கு 3,35,54,432. உற்கிருதியென்னு மிருபத்தாறாஞ சந்தத்திற்குப் பிரத்தார வடித்தொகை 6,71,08,864. இது பிரத்தார வெண்களின் தொகை. உத்தமென்னு மோரெழுத்துச் சந்தமுதலாக உற்கிருதியென்னும இருபத்தாறெழுத்துச் சந்தத்தளவு முறையானே கண்டுகொள்க. பிரத்தரித்து நின்ற சந்தத்தினுள் இரண்டுகளைய அதன்கீழ்ப்போன சந்தமெல்லாவற்றிற்கும் தொகையாம்.

இனி விரலளவு சொல்லுமாறு:

"பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று களைய
விரற்களவை யாகி விடும்"

"ஆதி யிரட்டித் தனைத் தொன்றிடினும்
வேறுபா டிலலை விரல்"

---

*இவ்வரி ஏடுகளனைத்திலும் இவ்வாறே உள்ளமையின், உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டது. ஆயினும்,

'ஏற விரட்டித் திழிய வரைசெய்து
கூறுக தேறும் பொருள்'

என்று, 'என' என்பதை 'ஏற' எனத்திருத்திக் குறள் வெண்பாகவாகப் பாடங் கொள்ளுதலே பொருத்த முடைத்தெனத் தோன்றுகிறது.

"ஒருபடி நீக்கி யெழுந்த தொகைசெய்தால்
ஆதி யதற்கு விரல்"

* "மூன்றேழு மூவைந்து முப்பத்தினமே லொருமூ
மூன்றுடை மூவிருபா னொன்றிரண்டேழ்—தோன்ற
விரட்டித்தாக் கோருவட் டெண்ணுமேனக் காணும்
விரற்றொகையா னின்ற விரி"

முதல விருத்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் மூன்று, இரண்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஏழு; மூன்றாவதன் நிலவளவைவிரல் பதினைந்து; நாலாவதன நிலவளவைவிரல் முப்பத்தொன்று; ஐந்தாவதன நிலவளவைவிரல அறுபத்துமூன்று, ஆறாவதன நிலவளவைவிரல் நூற்றிருபத்தேழு, ஏழாவதன நிலவளவைவிரல் இருநூற்றைம்பத்தைந்து; எட்டாவதன் நிலவளவைவிரல ஐந்நூற்றுப் பதினொன்று; ஒன்பதாவதன நிலவளவைவிரல ஆயிரத்திருபத்து மூன்று; பத்தாவதன் நிலவளவைவிரல் இரண்டாயிரத்து நாற்பத்தேழு; பதினொன்றாவதன நிலவளவைவிரல நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்றைந்து; பன்னிரண்டாவதன் நிலவளவைவிரல எண்ணாயிரத்து நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று; பதின்மூன்றாவதன் நிலவளவைவிரல் பதினாறாயிரத்து முந்நூற்று எண்பத்து மூன்று; பதினாலாவதன் நிலவளவைவிரல் முப்பத்தீராயிரத்து எழுநூற்றறுபத்தேழு; பதினைந்தாவதன நிலவளவைவிரல் அறுபத்தையாயிரத்து ஐந்நூற்று முப்பத்தைந்து; பதினாறாவதன நிலவளவைவிரல் லட்சத்து முப்பத்தோராயிரத்து எழுபத்தொன்று; பதினேழாவதன நிலவளவைவிரல் இரண்டிலட்சத்து அறுபத்தீராயிரத்து நூற்று நாற்பத்துமூன்று; பதினெட்டாவதன நிலவளவைவிரல ஐந்துலட்சத்து இருபத்து நாலாயிரத்து இருநூற்றெண்பத்தேழு; பத்தொன்பதாவதன் நிலவளவைவிரல் பத்து லட்சத்து நாற்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐந்நூற்றெழுபத்தைந்து; இருபதாஞ் சந்தத்தின பிரத்தார நிலவளவைவிரல்

---

* "மூன்றேழு மூவைந்து முப்பத்தினமே லொன்றதுவு
மூன்றுடைய மூவிரு பஃதுமேனத—தோன்ற
வரற்றொகைவா னன்றுகக் காணுமே சந்த
விரற்றொகையா னின்ற விரி"

என்பது வீரசோழியம் அச்சுப்பிரதியிற் கண்டபாடம். (யாப்புப்படலம். 33-வது சூத்திர உரை.)

இருபதுலட்சத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்து நூற்று ஐம்பத்தொன்று; இருபத்தோராகு சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் நாறபத்தொருலட்சத்துத் தொண்ணூற்றுநாலாயிரத்து முந்நூற்று மூன்று. இருபத்திரண்டாகு சந்தத்தின பிரத்தார நிலவளவைவிரல் எண்பத்து மூன்று லட்சத்து எண்பத்து எண்ணாயிரத்து அறுநூற்றேழு; இருபத்துமூன்றாகு சந்தத்தின பிரத்தார நிலவளவைவிரல ஒருகோடியே அறுபத்தேழு லட்சத்து எழுபத்தேழாயிரத் திருநூற றுப் பதினைந்து; இருபத்து நாலாகு சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் மூன்றுகோடியே முப்பத்தைந்து லட்சத்து ஐம்பத்து நாலாயிரத்து நானூற்று முப்பத்தொன்று; இருபத்தைந்தாவது சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல ஆறுகோடியே யெழுபத்தொரு லட்சத்து எண்ணாயிரத்து எண்ணூற்றறுபத்து மூன்று. உற்கிருதி யெனனு மிருபத்தாறாகு சந்தத்தின்பிரத்தார நிலவளவைவிரல் பதின் மூன்று கோடியே நாற்பத்திரண்டிலட்சத்துப் பதினேழாயிரத்து எழுநூற் றிருபத்தேழு.

இவை உத்தமுதல உற்கிருதி யீறாகிய சமவிருத்தங்களது பிரத்தார நிலவளவைவிரல்; முறையானே கண்டுகொள்க.

"இராயிரத்து நாற்பத்தே ழெனறுரைப்பர் பத்து
விராயதற்குச் சொன்ன விரல"

"ஆறைந்தைந் தையே ழெனவுரைப்பர் மூவைந்து
மேவிய பூமி விரல"

"இரண்டுபாழ் மும்மூன்றே ழேகமைந் தொன்றே
வருமிருபான் பூமி விரல்"

"ஒன்றறு நான்கிரண்டோ டொன்றேழ் முனியிரண்டேழ்
நறகிறுதிச சந்த விரல்"

விரலைச் சாணும, முழமும, கோலும், கூப்பீடும், காதமும் செய்து சொல்லுமாறு:

"முந்நால் விரல்சா ணிரண்டுகை நான்குகோல்
ஐஞ்ஞூறு கூப்பீ டளவு"

இதன்வழியே யொட்டிக்கொள்க.

உற்கிருதி என்னும் இருபத்தாறெழுத்தின் நிலவளவை அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பதின் காதமும், நூற்றொருகோ லும், ஒருமுழமும், ஏழுவிரலும் எனக்கொள்க.

"ஏற்புடைய காதங் குறைந்த வெழுநூறு
நூற்றொருகோல் கைவிர லேழு"

பிறவும் இவ்வாறே நிலவளவை கண்டுகொள்க.

இனி உத்தமுதலாக உற்கிருதி யீறாகக் கிடந்த இருபத்தாறு சந்தங்கட்கு முறையானே பிரத்தார நிலவளவை சொல்லுமாறு. உத் தத்தின் விரலளவை மூவிரல்; இரண்டாவதன் விரலளவை யேழு; மூன்றாவதன் விரலளவை சாணே மூவிரல். இவை மூன்று சந்தமும் தமிழ்க்குரியவல்லாதன. நான்காவதற்கு, முழமே யேழுவிரல்; ஐந்தாவதற்கு, இருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; ஆறாவதற்கு, ஒரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; ஏழாவதற்கு, இரு கோலே யிருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; எட்டாவதற்கு, ஐங் கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; ஒன்பதாவதற்குப், பதின் கோலே யிருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பத்தாவதற்கு, இரு பத்தொருகோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; பதினொன்றா வதற்கு, நாற்பத்திருகோலே யிருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பன்னிரண்டாவதற்கு, எண்பத்தைங்கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; பதின்மூன்றாவதற்கு, நூற்றெழுபதின் கோலே யிரு முழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பதினான்காவதற்கு, முந்நூற்று நாற் பத்தொருகோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; பதினைந்தாவதற்குக், கூப்பீடே நூற்றெண்பத் திரு கோலே யிருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பதினாறாவதற்கு, இரண்டு கூப்பீடே முந்நூற்றறுபத் தைங் கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; பதினேழாவதற்கு, ஒரு காதமே ஒரு கூப்பீடே இருநூற்றுமுப்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; பதினெட்டாவதற்கு, இருகாதமே இரண்டு கூப்பீடே நானூற்றறுபத்தொரு கோலே ஒரு முழமே யேழுவிரல்; பத்தொன்பதாவதற்கு, ஐங்காதமே ஒரு கூப்பீடே நானூற்று இரு பத்திரு கோலே யிருமுழமே கைச்சாணே மூவிரல்; இருபதாவதற் குப், பதின்காதமே மூன்று கூப்பீடே முந்நூற்று நாற்பத்தைங் கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; இருபத்தொன்றாவ தற்கு,

இருபத்தொருகாதமே மூன்று கூப்பீடே நூற்றுத் தொண்ணூறு கோலே யிருமுழமே கைச் சாணே மூவிரல்; இருபத்திரண்டாவதற்கு, நாற்பத்து மூன்று காதமே இரண்டு கூப்பீடே முந்நூற்றெண்பத்தொரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; இருபத்து மூன்றுவதற்கு, எண்பத்தேழு காதமே ஒரு கூப்பீடே இருநூற்றறுபத்திரு கோலே யிருமுழமே கைச் சாணே மூவிரல்; இருபத்து நான்காவதற்கு, நூற்றெழுபத்து நான்கு காதமே மூன்று கூப்பீடே இருபத்தைந் கோலே ஒரு முழமே யேழுவிரல். இருபத்தைந்தாவதற்கு, முந்நூற்று நாற்பத்தொன்பதின் காதமே இரண்டு கூப்பீடே ஐம்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச் சாணே மூவிரல்; உற்கிருதி யென்னும் இருபத்தாறாவதற்கு, அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பதின் காதமே நூற்றொரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல் எனக்கொள்க.

இனி, உத்த முதலாக உற்கிருதி யீறாகக்கிடந்த விருத்தச் சந்தங்களின் எழுத்து வரையறுத்துச் சொல்லுமாறு: ஓரடியுள் எழுத்தெண்ணி அவற்றை நான்கினை மாற நான்கடிக்கும் எழுத்தா மெனக்கொள்க.

"அடியு ளெழுத்தினை நான்கினை மாற
முடியுமா நான்கடிக்கு மெண்"

"சந்த வெழுத்திற் றொகுதி யரைசெய்து
சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட — வந்தன
பாதத் தெழுத்தாம் பரவையான் மாறவரும்
ஏதமி னான்கடிக்கு மெண்"

இவ்வுரைச்சூத்திரத்தின் கருத்தாவது: தான் வேண்டப்பட்ட சந்தத்தின் எழுத்துக்களை வருக்கித்து அரை செய்து அவ்வருக்க மூலத்துட் சந்தவெழுத்தின் அரைகூட்ட அச்சந்தங்கள் அள வெழுத்துச் சங்கையாம்; அவற்றை நான்கினை மாற நான்கடிக்கும் எழுத்தாம்; உத்தம் என்னும் முதற்சந்தத்திற்கு எழுத்து நான்கு; இரண்டாவதற்கு எழுத்து எட்டு; மூன்றாவதற்குப் பன்னிரண்டு; நான்காவதற்குப் பதினாறு; ஐந்தாவதற்கு இருபது; ஆறாவதற்கு இருபத்துநான்கு; ஏழாவதற்கு இருபத்தெட்டு; எட்டாவதற்கு முப்பத்திரண்டு; ஒன்பதாவதற்கு முப்பத்தாறு; பத்தாவதற்கு

நாற்பது; பதினொன்றாவதற்கு நாற்பத்து நான்கு; பன்னிரண்டாவதற்கு நாற்பத்தெட்டு; பதின்மூன்றாவதற்கு ஐம்பத்திரண்டு; பதினான்காவதற்கு ஐம்பத்தாறு; பதினைந்தாவதற்கு அறுபது; பதினாறாவதற்கு அறுபத்து நான்கு; பதினேழாவதற்கு அறுபத்தெட்டு; பதினெட்டாவதற்கு எழுபத்திரண்டு; பத்தொன்பதாவதற்கு எழுபத்தாறு; இருபதாவதற்கு எண்பது; இருபத்தொன்றாவதற்கு எண்பத்துநான்கு; இருபத்திரண்டாவதற்கு எண்பத்தெட்டு; இருபத்து மூன்றாவதற்குத் தொண்ணூற்றிரண்டு; இருபத்து நான்காவதற்குத் தொண்ணூற்றாறு; இருபத்தைந்தாவதற்கு நூறு; இருபத்தாறாவதற்கு நூற்று நான்கு.

இனி அளவழிச் சந்தங்கட்குப் பெயர் சொல்லுமாறு:

அளவழிச் சந்தங்களிற் சீரொத்து நாலடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை *நிசாத் தென்றும், இரண்டெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை விராட் டென்றும், ஓரெழுத்து மிக்கு வந்ததனைப் புரிக் கென்றும், இரண்டெழுத்து மிக்கு வந்ததனைச் சுராட் டென்றும், முதலடியும் நான்காமடியும் சீரொத்து ஓரெழுத்துக் குறைந்து நடுவிரண்டடியுஞ் சீரொத்து ஓரெழுத்து மிக்கதனைப் பவமத்திமம என்றும் தோரையிடைச் செய்யுள் என்றும், இடையிரண்டடியுங் குறைந்ததனைப் பிபீலிகாமத்திமம என்றும் †எறும்பிடைச்செய்யுளென்றும், முதலிரண்டடியும் ஒத்துக் கடையிரண்டடியும் எழுத்து மிக்கு வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முள் ஒத்து எழுத்து மிக்குக் கடையிரண்டடியு மொப்ப வெழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முளொப்ப எழுத்துக்குறைந்து கடையிரண்டடியுந் தம்முள் ஒப்ப எழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டுக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டு மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பாதிச்சமச்செய்யுள் என்றும், இவ்வாறன்றிச் சீரொத்து மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றை ‡அளவழி பையுட்சந்தம் என்றும் வேண்டுவர். தாண்டகங்கட்கு மிவ்வாறே சொல்லுவர் ஒருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர். அவற்றுட் சில வருமாறு:

* 'அனிசாத்' என்பது வீரசோழியம் அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம்.

† 'எறும்புமிடைச் செய்யுள்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'அளவழிபுட்பையுட் சந்தம்' என்பதும் பாடம்.

"பங்கயக் காடுகொண் டலர்ந்த பாங்கெலாஞ்
செங்கய லினநிரை திளைக்குஞ் செல்வமு
மங்கையர் முகததன மதர்தத வாளரி
யஙகயற் பிறழ்சசியு மரூத நீரவே" (சூளா-நாட்டு-2.)

இது சீரொத்து ஓரடியுள் ஓரெழுத்துக் குறைநது வந்தமையால் நிகர்த்து.

"கொலலைக் கொன்றைக் கொழுநன் றன்னை
மல்லற் பொழில்வாய் மணியோர் முறுவன்
முலலைக் குறமா மடவாண் முறுகப்
புல்லிக் குளிரப் பொழியாய் புயலே"

இஃது ஓரடியுள் இரண்டெழுத்துக் குறைந்து சீரொத்து வந்தமையால் விராட்டு. என்னை?

"ஒரெழுத்துக் குன்றி னிகாத்தாம் விராட்டாகும்
ஈரெழுத்துக் குன்று மெனின்"

என்பவாகலின்.

"பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையால் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தாற்கே
யோடுமென் மனனேகாண்"

இஃது ஓரடியுள் ஓரெழுத்து மிக்குச் சீரொத்து வந்தமையால் புரிக்கு.

"கலைபயி லல்குலார் காமர் மஞ்ஞைபோன்
றுலவுவர் மெல்லவே யொண்பொன் மாநகர்
அலர்மலி வீதிக ளாறு போன்றுள
மலையென கிவந்துள மதலை மாடமே"

இஃது இரண்டெழுத்து ஓரடியுண் மிக்குச் சீரொத்து வந்தமையால் சுராட்டு. என்னை?

"ஒரெழுத்து மிக்காற் புரிக்காஞ் சுராட்டாகும்
ஈரெழுத்து மிக்க தெனின்"

என்பவாகலின்.

"மல்லன் மாமழைமார்ப்பக்
கொல்லையாய்க் குருந்திளகின
முல்லையாய் முறுவலித்தன
செல்வாதோ வரவுண்டாம்"

இது முதலடியும் நான்காமடியும் எழுத்துக்குறைந்து நடுவிரண்டடியும் எழுத்துமிக்கு நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதமத்திமம் எனக்கொள்க.

"பரவு பொழுதெல்லாம் பண்டணிப்பூட் டேவா
வரவு மினிக்காணா வண்ணமாம் பேற்றோ
விரவு மலர்ப்பிண்டி விண்ணோர் பெருமான்
இரவும் பகலும்வந் தென்றலைமே லானே"

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் எழுத்து மிக்கு, நடுவிரண்டடியும் எழுத்துக் குறைந்து நாலடியுஞ் சீரொத்துவந்தமையால் பிபீலிகா மத்திமம். என்னை?

"இடைக்க ணிரண்டடியு மிக்கால் பவமா
மெறும்பிடையாங் குன்றி னெழுத்து"

என்பவாகலின்.

"திருவிற்கோர் கற்பகத் தெரியன் மாலையார்
உருவிற்கு விளக்கமா மொண்பொற் பூங்கொடி
முருகற்கு மனங்கற்கு மெனக்கு மொய்சடை
யொருவற்கும் பகைத்தியா லொருதனி வண்ணமே."

இது முதலிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து கடையிரண்டடியும் எழுத்துமிக்கு நான்கடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச் சம விருத்தம்.

"மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையால் வெயின்மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்"

"இரும்பிடியை மதவேழம்
பெருங்கையால் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனேகாண்"

இவை முதலிரண்டடியும் எழுத்துமிக்குக் கடையிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால பாதிச்சமச்செய்யுள.

“ அடிமிசை யரசர்கள வணங்க வாண்டவன்
பொடிமிசை யப்புறம் புரள விப்புறம்
இடிமுர சதிரவொ ரிளவ றனைஞெறு
கடிபுகு மவளது கற்பின் *வண்ணமே. (சூளாமணி-முத்தி-22.)

இது முதலடியும மூன்றாமடியும் எழுத்து மிக்கு இரண்டாமடியும ஈற்றடியும எழுத்துக்குறைந்து நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம்.

“ மெய்பறி விலாமை யென்னும் வித்தினிற் பிறந்த வெய்ய
மையறு வினைகள் கைபோயக் கடுந்துயர் விளைத்த போழ்தின்
பையுற வழுந்து வாடும் வாழுயிர்ப் பிறவி மாலை
மெய்யுற வுணர்ந்த வேலோ யினைத்தென நினைக்க லாமோ ”

(சூளாமணி-இரதநூ-80.)

இது முதலடியும மூன்றாமடியும் எழுத்துக்குறைந்தும் ஏனை இரண்டடியும் எழுத்து மிக்கும் நாலடியும சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம். என்னை?

“ முடிவிரண்டு மிக்கு முதலிரண்டு நைந்து
முடிவிரண்டுங் குன்றி முதலிரண்டு மிக்கு
மடியிடையிட் டருகி யும்மிக்கு வருமேற்
படியின்மேற் பாதிச் சமவிருத்த மாமே ”

என்பவாகலின். இதனைப் பதநெகிழ்த்து உரைத்துக்கொள்க.

இனிச் சிறப்புடைப்பையுட் சந்தங்களிற் சிலவருமாறு:

“ ஆதியா னருளாழி தாங்கினை ஞயிரச்செங் கதிரோ னுஞ்
சோதியான் சுரர்வணங்கு திருவடியான் சுடுநீறு வினையப் பட்ட
†காதியா னருளிய கதிர்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்
ஓதியா னுரைப்பினு மிவன்வலிக்கு நிகராவா ருளரோ வேந்தர்”

(சூளாமணி-சுயம்வர-25 .)

---

* ‘நீர்மையே’ என்பதும் பாடம்.

† ‘காதியா னருளியபொற் கதிர்கொண்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்—ஓதியான் மொழியினிவ னுறுவலிக்கு நிகராவா ருளரோ வேந்தர்’ என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம். இப்பாடம் மேற்கோளில் கூறிய இலக்கணம் பொருந்தாமை யறிக.

இது முதலடி பததொன்பது எழுததாயும், இரண்டாமடி இருபததிரண்டு எழுத்தாயும், மூனறுமடி இருபதெழுததாயும், நான்காமடி இருபத்தோ ரெழுத்தாயும வநதமையால் அளவழிபை யுட்சந்தம்.

"மணிமலாந துமிழொளி வனப்புஞ் சநதனத
துணிமலாந துமிழ்தருந் தனமைத தோற்றமு
நணிமலர் நாறறமு மென்ன வனனதா
லணிவரு சிவகதி *யடைவ தினபமே" (சூளாமணி-முத்தி-6.)

இது முதலடியும் முடிவடியுமபதினறெழுத்தாய், இடையடி இரண்டும் பதினமூன்றும பனனிரணடுமாய் எழுததொவ்வாது வநதமையால் அளவழிபையுட்சநதம். இதனை எறுபபிடைச்சந்தச் செய்யுள் என்பாருமுளா.

"செஞசுடாக் கடவு டிணடே ரிவுளிகா றிவள ரூன்று
மஞசுடை மதர்வை நெறறி வாறுமு வாயின் மாடத்
தஞசுட ரிஞசி யாஙகோ ரகழனாந தலர்நத தோறறம்
வெஞசுடர் விரியு முந்நீா வேதிகை மீதிட் டனறே"

(சூளாமணி-நகர-3.)

இதுவும முதலடி பதினேழெழுத்தாய் இரண்டாமடியும் நான்கா மடியும் பதினாநதெழுத்தாய மூன்றுமடி பதினறெழுத்தாய் வந்த மையால் அளவழிபையுட்சந்தம். இதனைப பாதிச்சமப்பையுட்சந்தம் என்பாரு முளா.

"என்னிது விளைந்த வாறித் தூதுவர் யாவ ரென்று
கனனவில் வயிரத் திண்டோட் கடல்வணணன் வினவ யாருஞ்
சொன்னவின் றுரைகக மாட்ட ரா துட்கென்று துளஙக வாங்கோர்
கொன்னவில பூதம போலுங குறமக னிதனைச சொனனான்."

(சூளாமணி-சீய-107.)

இது முதலடி பதினாந்தெழுத்தாய், இரண்டாமடி பதினே ழெழுத்தாய்ப் பின்னிரண்டடியும பதினறெழுததாய் வந்தமையால்

* 'ஆவதினபமே' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உளளபாடம். இப்பாடங்கொள்ளில் இவ்வடிக்குககூறிய எழுததில ஒன்று குறைபடுதல் காண்க.

அ[illegible]ட்டன. பிறவும் இவ்வாறு வருவனவற்றையெல்லாம் வந்த[illegible] அ[illegible]த்து வழங்குக. என்னை?

“[illegible]
[illegible]”

என்பவாகலின். [illegible] இவ்வாறே கொள்க; ‘ஒன்றென முடித்தல் தன்னின முடித்தல் [illegible] ‘முடியும்’ என்பவாகலின். குமாரசேனாசிரியர் கோவையும், தமிழ்முத்தரையர் கோவையும் யாப்[illegible] கோவைகளும் போன்ற சந்தத்தால் வருவனவற்றின் முதற்[illegible] பதினேழெழுத்தாம். முதற்கண் [illegible] பதினாறெழுத்தாம். இவ்வாறன்றி, மிக்கும் குறைந்தும் வாரா. அவை எண்ணுங்கால் ஆய்தமும் ஒற்றும் நீக்கி, உயிரும் உயிர்மெய்யும் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் கொண்டு எண்ணப்படும்.

“எழுமாட [illegible] மெழுடைய வீரைக
செழுவாட [illegible]றேகுமா—வழுவாத
கொலைவடிஞு செயமுடிகால குளறு பெருகாவென
[illegible] தோலவோ [illegible]”

அவற்றுட் சில வருமாறு:

“திருமாங்கு செஞ்சடை மாசுகமான் றேந்தி விரவின்வந்த
கருமாங்கு காதறகண் றேசாற பாலதல் லாதுவிட்டாற
கருமகம் பாலகட வேந்திய கோன்கயல் சூழெறறிய
பெருமகக குளறட விலையோ கருதிலெய பெண்கொடிககே.”

எனவும்,

“காடநதுவினை டானைய காமரு கூடலிற கணைசிவந்த
வேநதுகண டாமென்ன வெளவளை சோரக் கலைநெகிழப்
போநதுகண டாமொடும போந்துகண் டேற்கவன் பொன்முடிமேற்
போநதுகண் டாமென்று போநதென் மாட்டோர் புறனுரையே”

எனவும்,

“திணைபேர் வயவரைச் சேவைவென் றன்ன தேங்கவுண்மார்
வண்போத மனற வளைகழ லக்கிய வாசிலம்ப
கண்போ லிலையற்பொல் லாதது றகவெ னன்னுதலாள்
கணபோற் குவளை கனைத்தற் கியாதுகைக மாறிலவே”

எனவும் இவற்றுட் கண்டுகொள்க.

"முன்றி லெங்கு முருகயர் பாணியுஞ்
சென்று வீழரு வித்திர ளோசையும
வென்றி வேழ முழக்கொடு கூடிவா
னென்றி சைப்பதி ரும்பொரு பாலெலாம் (சூளா-நாட்டு-7.)

என்னுஞ் சந்தத்து நேரசைமுதலாய் வருமடி பதினொரெழுத் தாயினவாறு. நிரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாம்.

வரலாறு:

"அணங்க நூறனை யாடன் முழவமுங்
கணங்கொள் வாரணக் கம்பலைச் செல்வமும்
மணங்கொள் வாரமுர சும்பட வோதமு
மணங்கி யெங்கு மருங்கொலி பாலெலாம்" (சூளா-நாட்டு-9.)

என இதனுள் நிரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சிந்தாமணி, சூளாமணி, குண்டலகேசி, நீலகேசி, அமிர்தபதி என்றிவற்றின் முதற்பாட்டு வண்ணத்தான வருவன; அவற்றில் நேரசை முதலாய்வரின் ஓரடி பதினொன்கெழுத்தாம். நிரையசை முதலாய்வரின் ஓரடி பதினைந்தெழுத்தாம். பிங்கலகேசியின் முதற் பாட்டு இரண்டாமடி ஒரெழுத்து மிகுத்துப் புரிக்காகப் புணர்த்தார். அல்லனவெல்லாம் ஒக்கும்.

வரலாறு:

"மூவா முதலா வுலகம்மொரு மூன்று மேத்தத்
தாவாத வின்பந் தலையாயது தன்னினெய்தி
யோவாது நின்றகுணத் தொண்ணிதிச் செல்வனென்ப
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன்றே"

(சிந்தாமணி-கடவுள் வாழ்த்து-1.)

"வென்றான் வினையின் றொகையாகி விரிந்து தன்க
ணொன்றாய்ப் பரந்த வுணர்வின் னொழியாது முற்றுஞ்
சென்றான திகழுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தி யாகி
நின்றா னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினைநீங்கி நின்றார்"

(சூளாமணி-காப்பு.)

" முன்றான் பெருமைக்க ணின்றான் முடிவெய்து காறும்
* நன்றே நினைந்தான் குணமே மொழிந்தான் றனக்கென்
றொன்றானு முள்ளான் பிறர்க்கே யுறுதிக் குழந்தா
னன்றே யிறைவ னவன்றாள் சரணங்க ளன்றே."

(குண்டலகேசி-கடவுள்வாழ்த்து.)

எனவும்,

" எல்லா வுலகத் தடங்கொண் டிறைய பதினாறு
மல்லா ருலகத்துஞ் சோதி நிறுத்தி நின்றமெய்யதுஞ்
சொல்லா னருளச் சடைசோ வெனுந் தொன்மையினுன்
பல்லா யுலகத்தா ரன்ன வடை பாகவேத்தி"

" நாகங்களோடன்று மருந்க்க குணங்கட்கிடனாய்"

எனவும் இவை நேரசை முதலாய்வந்து ஓரடி பதினான்கெழுத்தான வாறு கண்டுகொள்க.

" மட்டக் கெடுத்த வேடம்வினைத தப்பிப்பாழாந்
துதிதர் குரிசில் பணிப்பாடு டையவாற
சத்தியின் வென்றிய னவனோடு வீரத்தவாறும்
பதியன் னகனா படைதாம் பணிந்தவாறும்"

(சிந்தாமணி - பதிகம் - 18.)

என நிரையசை முதலாய்வந்து பதினைந்தெழுத்து ஓரடிக்கண் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

" அம்பொன் மாலைமார் கனித்தலைத் தெழுந்த ரத்தவாய்க்
கொம்பனார் கொடுத்த முத்தநீரவாய கோழரைப்
பைம்பொன் வாழை செம்பொனிற் பழுத்து வீழ்ந்த சோதியால்
அம்பு பாய்ந்து வந்தோகரிந்து சாறு †சோர்வ போலுமே"

(சூளாமணி-இரதநூ-13.)

இந்தச் சந்தத்தின் நேரசை முதலாகவருவன ஓரோவடியுட் பதினான்கெழுத்தாயும், நிரையசை முதலாய்வருவன பதினைந்தெழுத்தாயும்வருதல் பெரும்பான்மைய வெனக்கொள்க.

---

* இவ்வடியில் ஓரெழுத்துக் குறைந்திருக்கிறது. இதனால் இவ்வடியின் பாடம் சரியான தன்றெனத் தோன்றுகின்றது.

† 'சார்வ மானுமே' என்பது சூளாமணி அச்சுப் பிரதியில் உள்ள பாடம்.

"கயற்கதிர் வரம்பிறு கருசாட்சியின்ற வெட்குதாச்
துவரைக்கோட் பவழந்த கோவைவேபாடு குடிகொடி
பவழமினன பல்லுறா வளக்கரிய வென்மடோற
சவுரும்வண்டு முழுகின்ற சாந்தள்ளை மறிச்சிவே"

இது நிரையசைமுதலாய்ப் பதினேழெழுத்தாயினவாறு கண்டு கொள்க.

"மாசில் கன்னி மைத்த தோடு மகளிர் பாந்தி யோதலிற்
பூசனார் தழீத்தி தீங்க பனிமேய புலத்தமட்
வாச நாட *மாருதம் வனாடி பாட மாடவா
வீச வெள்ளி வேர்த்திரட மொதுப்ப பாய்ந்து மிழ்முமே"

(சூளாமணி-இரத நூ-16.)

இது இச்சந்தத்தால்வந்து மூன்றாமடி யெழுத்துக்குறைந்து வந்தது.

"தெய்வ யாறு காத்தளஞ் சிலம்பு தேங்கொள் பூம்பொழிற்
பௌவ முத்த வார்மணற் †பரப்பு மௌவன் மண்டல
மெவ்வ மாறு ‡மின்னமேய் விடங்க ளனைய மாகசலார்
கௌவை யாவ §தர்ககர்க் காம லூசெட கௌவையே"

(சூளாமணி-இரதநூ-18.)

இதுவுஞ் சந்தத்தால் வந்து ஈற்றடி பதினொன் றெழுத்தாய்வந் தது. இவ்வாறு எழுத்துக்குறைந்தும் மிக்கும்வருவனவற்றைப்பறித்து, நிசர்த்தென்றும், விராட்டென்றும், பரிக்கென்றும், சுராட்டென்றும் பெயரிட்டு வழங்குக. நான்கடியும் எழுத்தொத்து வருவனவற்றைத் தலையாகுசந்தம் என்றும், ஓரெழுத்து மிக்குங்குறைந்தும்வருவனவற் றை இடையாகுசந்தம் என்றும், இரண்டெழுத்து மிக்குங்குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பிறவாற்றான் மிக்குங்குறைந்தும் வருவனவற்றை யும் கடையாகுசந்தம் என்றும வழங்குவ ரொருசாராசிரியர். நாண்

* 'மாருதந்தென்' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ளபாடம். இப்பாடங் கொண்டால் இது 'மூன்றாமடி எழுத்துக்குறைந்து வந்தது' ஆகா மை காண்க.

† 'பிறங்கல்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'நீர்ப்பொழில்' என்பதும் பாடம்.

§ 'அந்தகர்க்கு மாரனார்' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியிலுள்ள பாடம்.

டகக்கட்டும் இவ்வாறே சொல்லுவர். இவற்றையெல்லாஞ் சாணாக் கிரையமும், செயதேவமும், ச்சாகிருதியும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், இராமாயணச்சடையும், சந்திரகோடிச்சக்கரமும், குணகாங்கி யெனனுங் க நாடகச்சக்கரமும், வாஞ்சியார்செய்த வடுகச்சக்கரமும் ஆசிபவற்றுள்ளும், மாபுராணம் முதலாகிய தமிழ்நூலுள்ளும் புகுதி யுடையார்வாய்க் கேட்டுக்கொள்க. இவையெல்லாம் விகற்பித்துரைப்பிற் பெருகும்.

ஒருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர் குருவும் இலகுவும் புணர்ந்து முற்றவரினும், முற்றக்குருவேயாயும், முற்றவிலகுவே யாயும் வரினும் சமானம் என்பதாம்; இலகுவுங்குருவும் புணர்ந்து முறையேவரிற் பிரமாணம் என்பதாம்; இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவு மாய் முறையானேவரினும், இரண்டு லகுவும் இரண்டு குருவுமாய் முறையானேவரினும் விதானம் என்பதாம் என்பர். என்னை?

“குருவிலகு வாயுங் குருவிலகு வேறாய்
வருமெனி னைந்திற் சமானம்—குருவிலகுப்
பின்றான் வருமேற் பிரமாணம் விதானமா
மொன்றிரண டாகு மெனின்”

என்பவாகலின். வரலாறு :

“போது விண்ட புண்டரீக
மாத ரோடு வைக வேண்டின்
யாதி நாத ராய்ந்த நூலி
னீதி யோதி னின்றி னீடு”

எனவும்,

“கற்ற நூலினர்
செற்ற நீக்கினர்
வெற்றி வேந்தருக்
குற்ற தூதரே”

எனவும் இவை குருவும் இலகுவும் அடிமுடியளவு முறையேவந்த மையாற் சமானம் எனப்படும்.

“காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற்
றோரா ரல்குற் றேனார் தீஞ்சொற்

போரார் வேற்கட் [illegible]
[illegible]

இது மூன்று குருவே வந்தமையாற் [illegible] எனப்படும்.

"அருகு வினைகளை
மருவு வினைசுரன்
திருவடி தொழுமி
னருகு மடைகலே"

இது மூன்று லகுவே வந்தமையாற் [illegible] எனப்படும்.

"கயற்கணாக னனைவாய
முடக்கைகளி [illegible]
புடைப்புரிந்த புரணிடத்
[illegible]"

இது லகுவும் குருவும் முறையே வந்தமையாற் [illegible]செய்யுள் எனப்படும்.

"துகக் கனகச் சோதி வனாகத்
தகட பொருது [illegible]
செசகட் சினையோன் சேவடி [illegible]
தக்கட் கருத் [illegible]"

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவும் முறையே வந்தமையால் விதானசெய்யுள் எனப்படும்.

"பொருவாரேற் புகழ்மேவ
றருளாளர்க் குரைபாடு
திருமார்பிற் சினைனேபொன்
றருளாக்கின் னடிசேர்சே"

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவுமாய் முறையானே வந்தமையால் விதானசெய்யுள் எனப்படும்.

"பூவார் பொய்கைப் பொற்போதிற்
தேவார் செக்கட் சேடார்ந்
யாவா வென்று சென்றோர்
மாவா ரிடைக்கொன் றேனே"

இது மூன்றக் குருவேயாய் வந்தமையாற் சமானம். பிறவும் அன்ன. இவையெல்லாம் 'பிறவும்' என்றதனாற் கொள்க.

*செய்யுளோத்துதாரணம்

முற்றும்.

'செய்யுளோத்துக் கரணம்' 'செய்யுளோத்துக் காரணம்' என்பதும் பாடம்.

மாலை மாற்றே சக்கரஞ் சுழிகுள
மேக பாத மெழுகூற் றிருக்கை
காதை கரப்பே கரந்துறை பாட்டே
தூசங் கொளலே வாவ னாற்று
கூட சதுக்கங் கோமூத் திரியே
யோரெழுத் தினத்தா லுயர்ந்த பாட்டே
பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே
மாற்றுப் பெயர்த்த வொருபொருட் பாட்டே
சித்திரக் கவியே விசித்திரக் கவியே
விகற்ப நடையே வினாவுத் தரமே
சருப்பதோ பத்திரஞ் சார்ந்த வெழுத்து
வருத்தன மற்றும் வடநூற் கடலு
ளொருங்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்கி
விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே
வுருவக மாதி விரவிய வீறு
வருமலங் காரமும் வாழ்த்தும் வசையுங்
கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென்
றவர்க டன்மையு மவையின தமைதியும்
பாடுதன் மரபுந் தாரணைப் பகுதியும்
ஆனந்த முதலிய *ஊனமுஞ் செய்யுளும்
விளம்பனத் தியற்கையு நரம்பின் விகற்பமும்
பண்ணுந் திறமும் பாலையுங் கூட்டமும்
எண்ணிய திணையு மிருதுவுங் காலமும்
எண்வகை மணமு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ்
செந்துறை மார்க்கமும் வெண்டுறை மார்க்கமும்
தந்திர வுத்தியுந் தருக்கமு நடமு
முந்துநூன் முடிந்த முறைமையின் வழாமை

---

*'ஊனச் செய்யுளும்' என்பதும் பாடம். உரையாசிரியர் 'ஊனமும் செய்யுளும்' என்றே பிரித்து உரைகூறி யிருக்கின்றார்.

வந்தன பிறவும் வரைந்துரைப்போர்
அந்தமில் கேள்வி யாசிரியன்மே

இச்சூத்திரம், உரைக்கும் ஆசிரியரது பெருமையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

மாலைமாற்றுவருமாறு: ஈறுமுதலாக வாசிக்கினும் அப்பாட்டேயாவது.

"[illegible]
[illegible]"

எனவும்,

"பூமாலை [illegible]
[illegible]"

எனவும்,

"காடாமாதா வாதாகா
காதாவாதா மாடாகா"

எனவும் வரும்.

சக்கரம் வருமாறு: சக்கரம் பலவிதத்தவாயினும், நான்காரைச் சக்கரமும், ஆறாரைச்சக்கரமும், எட்டாரைச்சக்கரமும் என அடங்கும். அவற்றுள் நான்காரைச்சக்கரம் வருமாறு:

"மேனமக கருமே மேனருக கமே
மேவக விசயம்ன விழிவாக் கருமே
மேருவரை யன்ன விழுக்குணத நமமே
மேவதன் றிறனனி மாகமெனை மனமே"

இது நான்காராய், நடு 'மே' என்னும் எழுத்து நின்று, முதலும் ஈறும் அதுவேயாய்ச் சூட்டின்மேல் நாற்பத்து நான்கெழுத்தாய், ஆர்மேல் ஒன்பானெழுத்தாய் முடிவுபெற்றது.

"நலைக்கணம் விய நன்றா வெய்ந்து
செட்டலா விராட மொட்டா பிண்டி
கன்னிழன மேட்டான சேவடி
துன்னினா துன்னலர் துகட்டும் *பிறப்பதே"

* 'பிறப்பே' என்பது சில ஏடுகளின் பாடம். இப்பாடங்கொண்டால் எழுத்துக்குறைவது கண்டுகொள்க.

[illegible], நடுவே 'போவிராய' வென்பதுபட்டு ஆர்மேல் [illegible] சூட்டினமேல் முப்பத்திரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

இனி [illegible] வருமாறு:

"[illegible] புனைதேறுர்
[illegible]—மோகருங்க
[illegible] லெண்ணுமாற்
[illegible]"

இச்சக்கரம் [illegible], நடுவே [illegible] நின்று, குறட்டைச்சூழத் [illegible] நின்று, ஆர்மேல [illegible] நின்று, சூட்டினமேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

"[illegible] யகணைஞசா
[illegible]—மிகக்கின்றே
[illegible] கிரைத்தந்த
[illegible] தடா"

இதுவும் ஆறாரம் நடுவே தகரம் நின்று, குறட்டைச்சூழ நகர மொற்று நின்று, ஆர்மேல் [illegible] நின்று, சூட்டினமேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

"[illegible] மெய்மேயே யெழுத்தாகி
[illegible]—சிரார்ந்த
பொன்குறட்டைச் சூழ்ந் [illegible] வோர் தகாரமேற
[illegible] மாகு தாகை"

இதன் [illegible] கண்டுகொள்க.

"[illegible] குணரு [illegible]
[illegible]—யொப்பாவி
[illegible] வின்றுகி யின்னுக
[illegible] கணை"

இஃது ஆறாரைய், கலிமல்லன் என்னும் பெயர் குறட்டைச் சூழ் நின்று, நடுவே பகரம் நின்று, ஆர்மேல் அவ்வாறு எழுத்துப் பெற்று, சூட்டின்மேற பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று அவ்வெழுத்து [illegible] முடிந்தது.

"மண்டாய வையகத்து மாலைமாற் றேக
வெண்பா வெழுத்து மனைபோல—வெண்பாவின்
சீர்கிடப்பத் தெணறம் பூட்ட கவிமலைன்
போகிடப்பப் பேசலரு"

இதன்வழியே எழுதிக கண்டுகொள்க.

இனி, எட்டாரைசசக்கரம் வருமாறு:

"சார்க்கட லொல்மா வாட்டோ டாருக
கோளகட் டரவ மாழ்த்துட ரழூந்த
வாகந திருநல மாச்சுன் னடைமத
தாவரை வீற்றிய மாலவரை கடிந்த
காடவர் கோனதிரு வாரமஞ் ஞடைவாக்
கடைந்த தப்புரத தகசது தானே"

"ஆரெட்டா யவ்வாமே லைடைந் தெழுத்தாகி
யேரொத்து நேமீமே லெண்ணுனைகாட்—வாரத்தால்
வாழ்க வலிவலய மாவுளதேனை மாதவமோன்
சூழ்தருமச் சககரமாச் சொல்லு"

இதன்வழியே அதனை யெழுதிக் கண்டுகொள்க.

"பருவரை கிவந்து புடையிருஙகடல் வளவிய
அகன்பெருங் கிடக்கைப் பார்மிசைப் பல்வரைமுன்
மலகுவளங் கெழுமிய வசைடறு வீதிய
மீதில புரிக பாரி போலவொன்
றினிதி னேதிக கவியெல்லாஞ் சொலவ
வ்வோர்ப் பெருதெனப் டல்கிளை தேம்பச்
செந்தீக் கட்புலத துளங்கொண்டு துளஙக
வோஙகுமிசை யிலவன் களிறுசெவி சாடத்துக்
சேழலோ டாழ்தரு நீரகநக கலுழி
நீந்திக கண்டேன் சுளைகண் பூந்தேன
பண்ணியல் யாழ்நல மொழியவா
கண்மலர் புல்லிக் கலக்கின ேளதே"

இது,

எட்டாவ தாயிடைபத் தேவப தெழுத்தாகி
பட்டத் திளையான்கட் டன்குறட்டி—வெட்டு
மந்திரனைப் பட்டவை நக காரந்தவ னற
மருவானை கிடைக்குபாரத் துணைமேனை யொருவாமை
பாரச்சூழி பார்த்த விடைச்சேனா நகிதாய்
பாரமும் பக்கம மலைமேனன—ருராய்ந்
தெர்ருகையப துன்னாநக வாகி பொலிநீர்க்
கருகடற நண்கணர்ந்த வேந்த—னிருகழற்கால்
வன்னிலைந தாயார் மருசாதி வாட்களைகண்
பண்டோ ணிளைசெய்த தண்டாதாக்—கொண்டமைத்
தாசிரட மாக்கி பதநட கரந்தது
மாசியசி வைரவன் பட்டிறு—ளேசிலா *
எவ்வா விடைக்குட விளக்கவை சான்றோர்க்குப்
பொட்டா விளக்கே விளக்கு"

எனக் கொள்க.

" நடுக்கடல் மண்ணாற் றருமருள் விரும்பிய
தனமென் கிளவித் தெய்வப் பாரியு
மல்லல் மாக்கிய இரவலர் வினையெனத்
தன்னுடல் பொத்திய தாசிலு சிதவலு
மடுத்த மெய்யன் கடைத்தலை முன்சனத்
திவது நோக்கி யேனை முனைகெட
வெவிய வெட்சி சால்பிற் றநதோவா
தாங்கெ மதிலை வென்றி வேழ
மகுதி பாடி னைறனன் விறலி
நெருநலின் றஞ்சி பாடிய வவ்வைபோல
வறுமை புற்ற சிறுமை மூதுரை
தணந்து மக்க சழற்பொலி திருமணி
மணிந்தரைத் துஞ்ச *வலகின் றேறளதே"

இதுவும்,

" வட்ட மிரட்டித்து வன்குறட் டுள்ளமைந்த
வெட்டாரச் சக்கரமிச் சகரத்தி—னிட்டமையப்
பட்ட வெழுத்துப் பதிறெட்டோ டைந்துதலை
யிட்ட வொருநூ றிவையிரெ—செப்பிய

* 'வலவின்ன றேறளே' என்பதும் பாடம். இப்பாடம் வட்டத்திற்கேற்கப் பொருந்தவில்லை.

வாழியின்மே னின்றாக னொன்றிரண்டா லாழ்க்கா
லேழு மிருபது மைந்து மினமுறையே
வாழியாகின் றரின்மேல் வைகோர் மதுக்கரவை
மாழி முறையிற் பதினெட்டா றாறு—அறுபட்டார
வினகுறட்டு னெட்டு மிரவோதம் பல்பிற க்கே
யன்புரைக்கு மஞ்சாதான் பாட்டொன்று—முனபோந்தா
வாராழி பாய வணிதக் கிடக்கேநடன
நீராச சிறப்புடபோ சோலிதது—மேடோதத
சவவகதது மூன்று வததநத சக்கரத்தின்
செவ்வகத்து வேந்துத் தெரிந்தெற்று—லிக்கட்டைச்சே
யாசிரிய மாக்கி யதனுட் கரந்துரைத்த
நேரிசை வெண்பா வினைக்குமாற்—பார்ற்
றருமலிந்த வண்மைத் தலைநந்து மிக்க
திருமலிந்து திகிலவே யாக—வருமலிந்த
வெனனரசன் * பணிவார் மதிவிலை பெற்றொக்க
டுன்னரிய வருசினத்தான் பேர்"

எனக் கொள்க.

சக்கரத்திற்குந் திரிபாகிக்கும் எழுத்தெண்ணுகின்றுழி எல்லா எழுத்துங் கொள்ளப்படும். அடிக்கெழுத் தென்றுமாறுபோலக் குற்றிகரக் குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமும் ஒழித்தெண்ணப் படா. திரிபாகிக்கும் அத்தொடக்கத்தன கொள்க. சக்கரத்திற்குக் காட்டின பாட்டுள்ளுங் கண்டுகொள்க. இதனுட் சக்கரம் என்ற தனுளே பூமிச்சக்கரமும், ஆகாயச்சக்கரமும், பூமியாகாயச்சக்கரமும், வட்டச்சக்கரமும், புருடச்சக்கரமும், சதுரச்சக்கரமும், கூர்மச்சக்கர மும், மந்தரச்சக்கரமும், காடகச்சக்கரமும், சனிபுருடச்சக்கரமும், சலாபச்சக்கரமும், சக்கரச் சக்கரமும், அரவுச்சக்கரமும் முதலாக வுடையன புணர்ப்பாவையுள்ளும், போக்கியத்துள்ளும், கிரணியத் துள்ளும், வதுவிச்சையுள்ளும் கண்டுகொள்க. அவையெல்லாம் சாவவும், கெடவும் பாடுதற்கும், மனத்தது பாடுதற்கும்பற்றும் என்று கொள்க.

இனிச் சுழிகுளமாவது எட்டெழுத்தாய் நான்கு வரியும் முற்றுப் பெற்ற பாட்டு, முதலுமீறுஞ் சுழித்து வாசித்தாலு மப்பாட்டே யாவது. வரலாறு:

---

* 'வள்ளன்' என்பதும் பாடம்.

"[illegible]
[illegible]"

எனவும்,

"[illegible]
[illegible]"

எனவும்,

"[illegible]
[illegible]"

எனக் கொள்க.

இனி ஏகபாதமாவது, ஒரடியே நாற்கால் உச்சரித்தாற் பாட்டுப் பொருள் வேறுபட்டு முடிவது. வரலாறு:

"[illegible] தாங்கிய [illegible] மொத்தான்"

எனவும்,

"அம்புறைதத்த விலக்காவிரதன்"

எனவும்,

"வாரும் வாளிபுக் கோத்தெதிர்நிட்டன"

எனவும்,

"சிலிமுகப்பாய்தருகுஞ்சி ராயினர்"

எனவும்,

"களிறும் வந்தன கண்டு வந்தனரோ"

எனவும்,

"அரையர் கோனிராவண மேறினன"

எனவும் இவற்றை நாற்காலுச்சரித்து ஏகபாத மாமாறு கண்டு கொள்க.

இனி, எழுகூற்றிருக்கையாவது ஏழறையாக்கி முறையானே குறுமக்கள் முன்னின்றும் புக்கும் போந்தும் விளையாடும் பெற்றி யான் வழுவாமை ஒன்று முதலாக ஏழிறுதியாக முறையானே பாடுவது. வரலாறு:

"ஒருபொருட் டிருந்தனி யுடைத்தனை யொருகா
லிருபிறப் பாளர்க்கு மூடையிற் றாக்கி
யீரறம் பயந்த வோரரு ளாழியை
யிருமலர்ச் செந்தா மரையடி தமரோடு
மூவகை யுலகி னல்வகைத் தேவரு
மும்மையி னிறைஞ்ச விருந்த வொருவனை
யிருவினை பிரித்து மூவெட்டா முரச்சி
நாற்கதி தவிர்த்த வைகதிர் நாவ
நான்மறை யாள மும்மதிற் கிழவ
விருகுண மொருமையிற் றெரிவுறத் தெளாச
விருசுடர் மருட்டு மூச்சுடர்ச் செல்வ
நால்வகை வருணமு மைவகைத் துறையு
மாற்றி மாந்தர்க் கறிவுற வுரைத்தனை
யைந்நிற நறுமலர் முன்னுற வேந்தி
நாற்பெரும் படையொடு மும்முறை வலங்கொண்
டிருகையுங் கூப்பி யொருமையின் வணங்கி
யரசர் செருக்குறு முரசமுழக் கெழுமுற்றத்
திருவிதிப் பிறக்கலோ டிமையவர் சொரிதலின்
முருகயர் வுயிர்க்கு மும்மலர் மாரியை
நால்வகை யனந்தமு நயந்தனை தேவரி
னைவகை விழைவு மையுற வெய்தினை
யாறுபுரி விலையுந் தேறினர்க் கியம்பினை
யெழுநயம விரித்த திருமறு மார்பினை
யறுபொரு ளறைந்தனை யையபத மருளினை
நான்குவினை முகமே மூன்றுவினை கண்ணே
யிரண்டுவின் கவரி யொன்றுவின் னசோகே
யொருதன்மையை யிருதிறத்தினை
முக்குணத்தினை நால்வகையினை
யைம்பதத்தினை யறுபிறவிலை
எழுகற்றிய மாதவத்தினை
யரிமருவிய மணியணையினை
வளர்கதிரொளி மண்டலத்தினை
அதனால், மாகெழு சீர்ச் சேவகந் தோற்றிய
யாதியங் குரிசினிற் பரவுதும்
தீதறு சிவகதி சேர்கயா மெனவே"

எனவும்,

“உருடைப் பருவரை போன்றி யொன்றுபுரிந்
நீர்தந்த கொன்றை முடியினை முகிலைச்
குடை பேர்த்தினை கடருஞ் சென்னியிசை
யருகோடு பொருமதி பெய்ந்ல்பெற மிலைச்சினை
பொருகளை யிருநோனா செவியுற வாகதி
ஆடெட முற்றினை முனையரண் செகுத்தனை
பார்ந முச்செறி படாநனை தேர்ந்தி
யிராடி ஈக்கி போன்றி றெஙந
யிரண்டு மில்லோர்க்கு
முச்செறி பகைக காட்டினை யச்செறி
நாள்செனை நூழி தோற்றினை வாள்செலு
மைந்தலை யரமைபுரக் களைந்தனை நான்முகன்
பேன்முகக் கபால மேந்தினை றுலின்
முப்புரி மார்பினை மூவா மேனியை
யிருவரை குடையா யோதிய வாற்ற
லொருபெருங் கடவு ளொருவ னாயினை
யாங்குநிற் காண
திருவரு மூவுல கிடைபந்துடன் றிரிதர
சாற்றினச.
ஐம்பெருங் குன்றத் தழலாய்த் தோற்றினை
யாறுநின் சடைய தைந்துநின் றுறையே
நான்குநின் வாய்மொழி மூன்றுநின் கண்ணே
யிரண்டுநின் படையே யொன்றுநின் னேறே
யொன்றியல் காட்சி புலமைய வண்டுங்க
விருங்களிற் றுரிவை போர்த்தனை நெருங்கிய
முத்தீ நான்மறை யைம்புல னடக்கிய
வறுதொழி லாளர்க் குறுதுயர் தீர்த்தனை
யேழிய லின்னரம் பியக்கினை தாழா
வாறின் னமுதம் படைத்தனை யைந்தினில்
* வீறுமா கோவை விழுத்தக வேந்தினை
யால கீழ வருந்தவர்க் கறநெறி
நால்வர் கேட்க நன்கினி துரைத்தனை
நன்றியின்,
மூந்நீர்ச் சூர்மா முரணறக் கொன்றங்
கிருவரை யெறிந்த வொருவன் றந்தையை
† யொருமிடற் றிருவடி வாக்கினை தரும

* ‘வீறுயர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘ஒருமிட றிருவடி வாக்கினை’ என்பதும் பாடம்.

மூவகை புலனுட னுணரக் கூறினை
நால்வகை யிலக்கண விலக்கிய நடைபட
மொழிந்தனை யைவகைக் காமரு சாந்தனை
யறுவகைச் சமயமு நெறியுணர் வுரைத்தனை
யேழி னிசை யிராவணன் பாடத்
தாழாக கேட்டவன் றனிவாளி பொருந்தி
யாறிய சினத்தை யாகி யடக்கித்
தேரொடு மற்றவன் செலவென விடுத்தனை
நாற்றோ ளனலே நந்திபிக் கிருடியென
ருற்றறு பூத மூன்றுடன் பாட
விருகண் மொந்தை யொருகணங் கொட்ட
மட்டவிழ் கோதை மலைமகள் காண
நட்ட மாடிய நாதனின் பதனுல்
மண்டிணி ஞாலத்து மன்னுயிர்ச் செல்வர்
மூழி நின்னடி யேத்தி னற்பல்
லூழியும பொன்னுல கெய்துவர் காண்பர்
அதனுல்,
அறியேன் சொன்ன வறிவில் வாய்மொழி
வறிதெனக் கொள்ளா புலகம வேண்டும்
வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து
கீதம் பாடிய வண்ணனின்
பாதம் பரவுதுஞ் சென்னியிற் பணிந்தே "*

எனவும் இவை எழுகூற்றிருக்கை.

இனிக் காதைகரப்பு என்பது, ஒரு பாட்டினுள் மற்றொரு பாட்டுக்கு எழுத்துள்ளவாய்ச் சொற் கரந்து பாடுவது. வரலாறு:

"பல்லார்க்கு மீயும் பரிசிற் கொடைத்தடக்கை
மல்லார் மணிவரைத்தோள் வண்கோசன்—மல்லலந்தார்
செஞ்சொற் செருந்தைதன் றென்றுரைத்தை யென்றாரும்
வஞ்சிக் கொடிமருங்கின் வந்து."

இதனுட் போந்த செய்யுள்:

"எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து" (குறள்-13-5.)

* இது நக்கீரர் பாடிய திருவெழு கூற்றிருக்கை. பதினோராந் திருமுறை அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படும் பாடம் இதனின் மிகவும் வேறுபட்டுள்ளது. ஒப்பு நோக்கிக் கொள்க.

என இக்குறள்வெண்பாவினைக் கீழ்மேலாச வெண்பாவின் எழுத்தாவாய்ச் சொற்புகலிலாமை யெழுதித் தெரிந்துகொள்க.

இனிக், சாந்துறைப்பாட்டு என்பது: ஒருபாட்டுச் செவ்வே எழுதினால், அதனை ஈற்றுநின்று பெயர்த்து முதலாயின எழுத்துத் தொடங்கி ஒன்றிடையிட்டு எழுதத்துக்கொள்ள மற்றொரு பாட்டுப் போதுவது.

வரலாறு.

"தாளக வினைகாமோர் நிரைக
* நலைப் பாடு மாலைல் வலமைவி
நிலைசோர் நமைமா மேடமைச கொருகு
தோல்வாகச மொகருடை வபமை டகவிமை
டனுளார் வாகலைச கவி வாகதாத
தேறுநற றுனிசகரோக கநவிசதி கோமாய
தாதோக தாநுக தோவதிற மறகின
கடவிட்டகா காசிமெழ்மய போமே
டாகசெவி லுனரு ளாமை பாடினனே"

இதனைக் கீழ்மேலாக வொன்றிடையிட்டெழுதப் போந்த செய்யுள்.

"ஆளான் விடுமே யதிசோட் டன்றெதிர்ந்தார்
தானார் கருகளிற்றுத தார்வீக்க—வாளா
† னுலகவா மெகோனை தோகமொளிபோல சோதி
விலகாவாம் பலகதிரோன் வீ"

என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தூசங்கோளல் என்பது: ஒருவன் ஒரு வெண்பாச் சொன்னால் அதனீற்றெழுத்தே யீறாக, அதன முதலெழுத்தே முதலாக மற்றொரு வெண்பாவின் பொருளினை மறுபாடுவது.

வாவனுற்று என்பது. ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் அது முதலாக ஈற்றடிபாடிப் பின்னும் ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் எருத்தடிபாடி, மற்றோரெழுத்துக் கொடுத்தால் இரண்டாமடிபாடிப், பின்னும் ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் முதலடிபாடிப், பொருண்முடிய எதுகை வழுவாமற் பாடுவது.

* 'நலலாயம்புபாயம்பகலமைவிடு' என்பதும் பாடம். இப்பாடம் கூறிய இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையறிக.

† இவ்வடியின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை.

கூடசதுக்கமாவது: நான்காமடிக்கு எழுத்து முதன்மூன்றடி யுள்ளும் பெருக்கிக்கொள்ளப் பாடுவது. வருமாறு.

"கருமால வினைகள் கைவிட்டுச் செய்கைசெய்து சார்ந்தடைவோ
யருமா நிரயத் தழுந்தாதற கருள்புரியுஞ் சோதிவளர்
பெருமான மதிகொறு முக்கண்ணா ரெற்ற பிணிகெடப் பிறக்குந்
திருமா னிருந்தடிக்க கானூர் பொழிந்ததென் சிந்தையதே"

எனக் கொள்க.

கோமூத்திரி என்பது: இரண்டு வரியாகவெழுதி மேலுங்கீழு மொன்றிடையிட்டு வாசித்தாலும் அதுவேயாவது. வருமாறு:

"மேவார சாலை சாலவாக
மேவார சாலை சாலவாகா
காவார சாலை சார்வாக
மேவார சாலை சாலவாகா"

"பரவிப் பாரகத்தார் பணியுஞ்சகழ
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே
விரவிப் போரவைத் தாந்துணி வெஞ்சசூ
விரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே"

என வரும்.

ஓரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு என்பது: ஓரெழுத்தினாலே யும், ஒரு சார் இனத்தினாலேயும் பாடுவது. வருமாறு:

"காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காக்குக் காகக்குக் கூக்கக்
கூகைக் காக்க காக்கைக்குக் ககக்க"

"த்ததித் தாதூது தீதாதூதித் தத்துதீ
துத்தித் துதைத்து தைதத்தா தூது
தித்தித்த திததித் தாதூது தீதுத
தாதவொத்த தாதோ தித்தித் தாது"

எனவுங் கொள்க.

இனி, இனவெழுத்துப்பாட்டென்பது மூன்று வகைப்படும், வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் என. அவற்றிற்குச் செய் யுள் வருமாறு:

"கடல்புக்கு [illegible] கண்டேன் [illegible] காட்டிச
[illegible] தத்துக [illegible] தகைத்தாற—பொறபுடைத்தாய்
[illegible] கொட்டக கொட்டத்துக்
[illegible] தகைத்துக [illegible]து"

"தேடுக தேறுக [illegible]டுக தேருக
பெறுக [illegible]"

என இவை வல்லினத்தான் வந்த பாட்டு.

"[illegible] நாணமு மென்னின்று நாணமுனமே
[illegible] மென்னென்றே—நனமணமு
[illegible] மணனுமிஞெ
மணமானமேன் மன்னமா"

இது மெல்லினத்தால் வந்தது.

"வியலோ ருள்ளாரே [illegible] வாளாளர்
வியலா ருளரா [illegible] வெய்யோரே—வியலாளா
வல்லா ருள்ளார் வையா ரவாவில
வல்லா ருள்ளார் வலவ்"

"வயலுழுவார் வாழ்வாருள் வாழ்வா ரயலுழுவார்
வாழ்வாருள் வாழா தவர்"

என இவை யிடையினத்தான வந்தன.

இனிப், பாதமயக்காவது: மூவர் மூன்றாசிரியவடி சொன்னால் தாமோரடிபாடிக் கிரியைகொளுத்துவது. வரலாறு:

* "ஈயற்புற்றத் தீர்ம்புறத் திறுத்த
கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
நன்னாட் பூத்த † நாகிள வேங்கை
மலர்கொய் யுறவிதென மனமவன் மாட்டே"

இது புலவர் மூன்றடி சொன்னால் தாமோரடிபாடிப் பாககனார் பாடிய பாதமயக்கு.

இனிப், பாவின்புணர்ப்பாவது: நால்வர் நான்கு பாவிற் கட்டுரை சொன்னால் அவையே யடிக்கு முதலாகப்பாடிப் பொருண்முடிப்பது. வரலாறு:

---

* இப்பாட்டின் முதலடி அகம்-8; இரண்டாமடி (பத்து) முல்லைப்பாட்டின் 87-வது அடி; 'நன்னாட்பூத்த நாகிள வேங்கை' என்பது அகம்-85.

† 'பொன்னிணர்' என்பதும் பாடம்.

"மலைமிசை யெழுந்த மலர்தலை வேங்கை
போத்தகத் திருந்த கொடுந்தலைத் தீந்தேன்
கண்டகம் புக்க செங்கண் மறவன்
யாழி னின்னிசை மூழ்க
வீடுகெழு போதியி னருகிற் கோனே"

இது பாவுக்கொப்பப் பாடியது.

இனி, ஒற்றுப்பெயர்த்தல் என்பது: ஒரு மொழியைப் பாட்டின் இறுதிக்கண் வைத்துப் பிறிதொருபொருள் பயக்கப்பாடுவது. வருமாறு:

"நறுமாந் தளிர்மேனி நாணுறப் பட்டனை
புறமாறு கொள்ளின் வருந்தும்—பெறுமாறு
வெண்ணெ யுருக்கி நறுநெய் சொரிந்தேறு
மெண்ணெய்கொண் டப்புந் தலை"

"என்னைநீ காய வெளிகதிரோ யான்பயந்த
பொன்னங் கழலான்பின் போகிய—மின்னைக்
கருதிலரே யாகிக் கருணனைக் கொன்றிட்ட
பருதிவேற் பாண்டவரைக் காய்"

"செய்துமோ பாண திருவி லுடனேந்திப்
பொய்தீர் நெடுந்தேர் புகுதக—மெய்யே
பலமுறை யாவிர வெண்மா மகிழா
குலமுறையாற் சென்றான் குறை"

இவை *பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர் பாடியன. அவர் வைத்த விரதமாவது:

"தேருடைத்தாய்த் †காமர் நிணைமருதாய்த் திண்மர
மோரடியுட் பத்துட னொற்றுப்பேர்த—தேருடைய
பண்பாவு தொல்சீர் மறமன்னர் தம்முன்றே
வெண்பா வுரைப்பான கவி"

என வரும். பிறவுமன்ன.

---

* 'பொய்கைக் கதயானைச் சூழாசிரியர்' என்பதும் பாடம்.

† 'கற்பாய்' என்பதும் பாடம்.

[illegible] வாரணித்துப் பாடுவது. வரலாறு:

"[illegible] கனிக் கன்ன [illegible] தோன்றிப்
[illegible] முழுமுத
[illegible] மென்முலை
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கவிக [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பொதுளி
காய்கிளிக் கன்ன தோற்ற [illegible]
[illegible]
[illegible] பசுங்காய்
[illegible]
[illegible] மறைக்கு மூரன்
[illegible]
வர [illegible] மாக்களி றொன்று நாடன்
அன்புதர வந்த [illegible] பசலை
[illegible]
அ [illegible] டமென ளோளே"

என வரும். பிறவுமன்ன.

சித்திரக்கா லென்பது. நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகவும், மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றானும் வழுவாது பாடுவது. வரலாறு:

"ஒருதிரட் பிண்டிப் பொன்னெயின் மூன்றி
னீறறம் பயந்த நான்முக வண்ணா
மூவகை யுலகிற்கு மொருபெருங் கடவு
ணால்வகை யேனியு மிருவினை கடிந்து
முந்நெறி பயந்த செந்நெறி யொருவ
னல்வகை யளவையு மிருவகைப் பண்பு

'பொன்று வுரைத்த முக்குடைச் செல்வ
னீரடி பரவின ரென்ப
போகா நன்னெறி பெறற்கரு ந் தோரே.'

இவ்வைந்து இணைந்து நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக் கா. இதனைச் செவ்வே நான்கு வரி யெழுதிப் பின்னை மேன் முத லாக வெழுதுக.

"ஒருமன மாந்தர் மூவகை புகுகி
னிருமனம் பட்டு நாற்கதி புகுவோரே
இருமனம் பட்டு நாற்கதி புகுவோர்
ஒருமன மாகி மூவுறுதி யிலரே
மூன்று திரிவறுத்து முதலொன் றறிந்தோர்
ஆன்ற நாற்கதி யிரண்டன் வாயிலரே
யான்ற நாற்கதி யிரண்டன் வாயுடையோர்
மேற்செபன மூன்றி னொன்று மாய்ந் தோரே"

இது நான்கு புணர்ந்து கூடியவெல்லாம் பத்தாகிய சித்தரக்கா, இதனை நான்கு வரிய முறையே யெழுதிக் கண்டுகொள்க.

" இருவரமா மெழுநா ளாறமர்ந்தான் கோயி
லொருவனை நாடிய போந்தே—யொருவனு
மெண்கையான முக்கணு னன்முகத்தா னென்பானே
டைந்தலைய நாகத் தவன்"

இவ்வைந்து இணைந்து மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகிய சித் திரக்கா. இதனை ஈசானன் றிசை முதலாக எட்டுத் திசைமேலும் நிறுத்தி நடுவே பின்னைந்து நிறுத்தி விடுவது. பிறவுமன்ன.

இனி விசித்திரக்கா வென்பது: எங்கும் வழுவையாக எழுதி, †மேலே ஒழுங்கினுண் மொழிகது முதலாயின எழுத்து ஒருபொ ருள் பயக்க நிறுவி, அவ்வெழுத்துக்களை ஒழுங்குங் கண்ணறையும் படாமே நிறுவி, ஓரெழுத்துக்கு ஓரடியாகவாதல் ஒருசீராகவாதல் முற்றுப்பெறப் பாடுவது. எழுதது நிறுவுதலிலக்கணம், ஒருவன் பாண்டவர் யானைக்கொம்பே புள்ளித்தாய்க் கண்ணன் றொடு

---

* 'நன்னெறி' என்பதும் பாடம்

† ' இப்பகுதியின் சரியானபாடம் புலப்படவில்லை.

65

[illegible] முதலா [illegible] அதன் [illegible] கொள்க, 'அம்பதிகளி' எனவரும். பிறவுமன்ன.

வினாவுத்தரமாவது: வினாவினொத்து விடைக்குறையாகிய தனிமொழியும், தொடர்மொழியும் புணர்ப்பது. வரலாறு:

"[illegible] செப்புக
[illegible] கொள்வதே—[illegible]
*[illegible]
[illegible] திருவேகம்பம்"

இது தொடர்மொழி வினாவுத்தரம். ஒருமொழி வினாவுத்தரம் வந்துழிக் கண்டு கொள்க. இவற்றின் விகற்பமும் அறிந்து கொள்க.

சருப்பதோபத்திரமாவது: எட்டெழுத்தான் இயன்ற நான்கு வரியாம். அவை மாறிமாற்றும், சுழிகுளமுமாய் ஒருங்குவரச் சொல்வது. வரலாறு

"நீகா வாமா மாவா காநீ
காமா வாதா தாவா மாகா
வாவா கோதா தாகோ வாவா
மாதா தாமா மாதா தாமா"

எனவும்,

"நீநீ காமா மாகா நீநீ
நீகா மாவா வாமா காநீ
காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

"மாநீ காமா மாகா நீமா
நீகா மாவா வாமா காநீ
காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

---

* 'நயங்கிளருந் தொல்சீர்' என்பதும் பாடம்.

"மாமா நாகா நாதா மாமா
மாதா மாகா காமா நீரா
நாடா வேடா மாவே மாதா
நீகா மாமா வாமா காமா"

எனவும் கொள்க.

இப்பெற்றியே எல்லாவெழுத்தும் ஒவ்வொன்று முதலாயினவே நிறுவி, ஓரெழுத்துக் கோவையாகப் பாடிப் பொருள் முடிப்பனவும் சருப்பதோபத்திரமெனப்படும். அவையும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

எழுத்துவருத்தனமாவது. ஓரெழுத்து முதலாக ஒன்று தலைச் சிறந்து ஏறியவெழுத்துக்களான முறையே பொருள்பயக்கச் சொல்லுவது.

"கூர்ப்பதனை யோரெழுத்தா லென்சொலலுந் துப்பதற்குப்
போர்த்தெழுத தொன்றிட்டாற் பேரன்றும்—பேர்த்தும்
பிணக்கு மெழுத்தொன்று போத்துரைத்தா லென்றும்
மணத்தின் பெயர்வதுவை யாம்"

எனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. 'சார்ந்த எழுத்து வருத்தனம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் முன்னம் ஒரு சொல்லேயாய்ப் பின்னை முறையானே ஓரோவெழுத்து ஏறச்சொல்லப்படுவனவும் எழுத்து வருத்தனம் எனப்படும். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

'மற்றும் வடநூற் கடலுள், ஒருக்குடன் வைத்த உதாரண நோக்கி, விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே' என்பது, ஆரியம் என்னும் பாரிரும் பௌவத்துக் காட்டிய அக்கரச்சுதகமும், மாத்திரைச்சுதகமும், பிந்துமதியும், பிரேளிகையும் முதலாக உடையனவும் இப்பெற்றியே தமிழாகச் சொல்லும் மிறைக்கவிகளும் அறிந்து கொள்க, என்றவாறு. அவற்றுட் சில வருமாறு:

"நெற்பெயர தொன்றை இறுவிக் கடைநீக்க
நற்பயத்தி னுறைகால தொன்றாகும்—மற்றதன்
ஈறெழுத்து நீக்க வியலுடைய நூற்செய்கை
பாறபடத் தோன்றும் பயின்று"

இஃது அக்கரச்சுதகம்; எழுத்துச் சுதகமெனவுமமையும். பாலாவி, பாலா, பா எனக் கொள்க.

"[illegible]
[illegible]"

எனவும்,

"[illegible]
[illegible]"

[illegible] இவை மாத்திரைச்சுருக்கம். [illegible] எனப் படும். [illegible]—[illegible]; [illegible] கொள்க.

"[illegible]
செய்[illegible]"

இது [illegible] எனப்படும். [illegible]—[illegible].

"[illegible]கொண்டேன் கொட்கொ
ண்டேன
[illegible]கொண்டேன் [illegible]"

எல்லா வெழுத்தும் புள்ளியுடையனவே வந்தமையால் இதுவும் பிந்துமதி.

"தறிபு மிரண்டு மைபலா றணிபு மிரண்டு தார்வேந்தர்
அறிய வாசர் வீறறிருக்கு *மணைபு மிரண்டொன் றுடையராய்ச்
செறிய வலவான நேய்ந்தமைபாற் செழும்பூச சோலை தாமுடையர்
வெறிகொ ளொணடை யார்வேந்த ரவையுள் விரவா ரொருவரே"

இது பொத்தகம் பிரேளிகை. பிறவுமன்ன.

'விசித்திரமுடித்த மிறைக்கவிப்பாட்டு' என்று சிறப்பித்தவதனால் நிரோட்டு பாடுதலும், அலகிருக்கை வெண்பாப் பாடுதலும், முண்டப்பாட்டு வாசித்தலும், கோர்வையும், திரிபாகியும், கண்டகட்டும், கல்லவலும் முதலாக வுடையனவும் அறிந்துகொள்க.

அவற்றுள் நிரோட்டியாவது:

"ஆறிரண்டா மாவியு மையிரண்டா மாவியு
மாறிகந்த உணவு மோனமுக—கூறில
வகர பகரமல்லான் வந்தணையாச செய்யு
ளிகழி னிரோட்டி யெனல்"

---

* 'அணியும்' என்றும் பாடமுண்டு.

'வாறு'

ஆகவிநீர் ஞாலத்தை நீட்டக்கட காட்டலாற
காவெரிழிவி னாணக் கலந்ததே—சோணாட
சண்டர சண்டல சனாதாகிச சகைடா
*கண்டர கண்டன கை"

பிறவுமன்ன

தேர்கையாவன துறைத்தப்பமாககளை கொடுப்பலலன, என்றன் என்பதும, ததிரைபட்டுக்கத்துவெனச செகுத்து வெட்டைக்குதிரை என்றன என்பதும முதலாயினபன. விராலும், கண்டமுங் கணடறிநதான என்பது. பிறவுமன்ன.

திரிபாகியாவது: மூனறெழுத்தாய ஒன்றின பெயராய், முதலுமாறும ஒன்றின பெயராய, இடையுமாறும் ஒன்றின் பெயராயின வென்று வாயின்வாசகஞ் செயவது, கிறுவுவதுமாம. பாதிரி, என்கிறுதி, பாதிரி, பாரி, திரி எனறவிழ்ப்பது. பிறவுமன்ன.

சண்ட சட்டு என்பது: பரக்கொண்டு போதெனறு சொல்லப் போயினன், சென்று கண்டு மீண்டுவந்து அவைபுள்ளாயினவென்னிற போதாவாயினவென் றவிழ்பபது. பிறவுமன்ன.

கல்லவலாவது: நாடியசொறபொருள் பயப்பப் பிழையாமை வாசகஞ் செய்வது. வரலாறு:

"மனையிற்கு நன்று முதுபோக்குத் திது
முதுபோக்கே யனறு பெருமூர்க்குத திது"

என்பது.

'உருவகமாதி விரவியலிறு வருமலங்காரமும்' என்பது: உருவகமும், உவமையும, வழிமொழியும, மடக்கும, தீபகமும், வேற்றுமை நிலையும், வெளிப்படைநிலையும, நோக்கும, உட்கோளும், தொகைமொழியும, மிகைமொழியும, வார்த்தையும, தன்மையும, பிறபொருள் வைப்பும், சிறப்புமொழியும், சிலேடையும, † மறுமொழியும,

* 'கண்டர கண்டன்றன் கை' என்பதும் பாடம்.
† 'மறுத்து மொழிநிலை' என்பதும் பாடம்.

உடனிலைச் சுட்டு, [illegible] உயர்மொழியும்,' [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] பொழிப்பும், [illegible], உயாவும், [illegible] [illegible], வாழ்த்தும் [illegible] அலங்காரங்களும் என் [illegible]. அவை [illegible] கண்டு கொள்க.

வாழ்த்து இரண்டு வகைப்படும், மெய்வாழ்த்தும், இருபுற வாழ்த்தும் [illegible].

வருமாறு

"[illegible] வைகறை
[illegible]—[illegible]
[illegible] வழுதியார்
[illegible]"

இது மெய் வாழ்த்து.

இனி, இருபுற வாழ்த்து வருமாறு.

"[illegible] கோட்பட்டு
[illegible] கொண்டிருந்தான—பறன்களத்தைப்
[illegible] இன்னும் புலப்புமால்
வாமான்றேர் வையையார் கோ"

இஃது இருபுற வாழ்த்து.

வசையும் இரண்டுவகைப்படும், மெய்வசையும் இருபுறவசையும் என.

வருமாறு.

"தந்தை யிலைசுமப்ப *மூப்பிற்தாழிலி தானபார்ப்பான்
எந்தைக்க தெகனம் பட்டதுகொன்—முந்தை
அவியுணவி னோர்தொயின் பாவதாக சொல்லோ
கவிகண்ணா னூர்தம் பிறப்பு"

இது மெய்வசை.

"படையொடு போகாது நின்றெறிந்தா னென்றுங்
கொடையொடு நல்லார்கட் டாழ்ந்தான்—படையொடு

* 'தாய்தோழி' என்பதும் பாடம்.

பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் [illegible]சென்று
கோடி வழங்கு மகள்"

இஃது இருபுறவசை.

'கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென் றவர்க டன்மையும்' என்பது: கவியும், கமகனும், வாதியும், வாக்கியும் என்று இந்நால்வரது தன்மையும் என்றவாறு.

அவருட் கவி என்பார் நான்கு வகைப்படுவர், ஆசுகவியும், மதுர கவியும், சித்திரகவியும், வித்தாரகவியும் என. அவரைக் கடுங்கவி: இன்கவி, அருங்கவி, பெருங்கவி என்று வேண்டுவாரும் உளர்.

ஆசுகவி யாவான், தொடுத்த பொருளும், தொடுத்த சூழலும், அடுத்த தொடையும் வழுவாமற் கடுத்துப் பாடுவான்.

மதுரகவி யாவான், சொற் செல்வமும் பொருட் பெருமையும் உடைத்தாய்த் தொடையும் தொடைவிகற்பமுஞ் செறிந்து உருவகமுதலாகிய அலங்காரங்களைப் பட்டுக்கொண்டு ஓசைப் பொலிவுடைத்தாய் உய்த்துணரும் புலவர்கட்கு ஒலிகடலமிழ்தம்போன்று இன்பம் பயக்கப் பாடுவான்.

சித்திரகவி யாவான், மாலைமாற்று முதலாகிய அருங்கவி பாடுந் தன்மையையுடையான்.

வித்தாரகவி யாவான், மும்மணிக் கோவையும், பன்மணிமாலையும், மறமும், கலிவெண்பாவும், மடலூர்ச்சியு முதலாகிய நெடும் பாட்டும், கோவையும், பாசாண்டமும், கூத்தும், விருத்தமும், கதை முதலாகிய செய்யுளும், இயலிசை நாடகங்களோடுங் கலைநூல்களோடும் பொருந்தப்பாடும் பெருங்கவி எனக்கொள்க.

ஒழிந்த விகற்பங்கள் கவிமயக்கறையுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டு கொள்க.

இனிக் கமகனாவான் பலநூல்களது வகைமையாலும், மதியது பெருமையாலும் கல்லாத நூல்களையுங் கற்றார் வியப்ப உய்த்துரைக்குங் கருத்துடைய புலவன் எனக்கொள்க.

போத்தியாவான், மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் காட்டி அளவைசெய்து, தன்கோள் நிறீஇப் பிறன்கோள் மறுப்பான் எனக் கொள்க. வருமாறு:

நிலைபேறில்லை சொல், செயப்படுதலால்; குடம்போல: என்பது நிரலே மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் ஆயின. நிலைபேறில்லை சொல் என்பது மேற்கோள்; செயப்படுதலால் என்பது ஏது; குடம்போல என்பது எடுத்துக்காட்டு.

நிலைபேறுடைத்துச் சொல், செயப்படாமையால்; ஆகாயம்போலும்: என்பதும் அன்னவை. 'அளவை' எனினும் 'பிரமாணம்' எனினும் ஒக்கும்.

இனி, வாதம் என்பது வாதமும், சலவாதமும், விதண்டாவாதமும் முதலாகப் பலவென்று எடுத்தோதுவாருமுளர்.

இனி, வாக்கியென்பான் அறம்பொருளின்பம்வீடுகண்மேற் கேட்க வேட்கைபிறக்கச் சொல்லுமாற்றல் உடைய ஆசிரியன் எனக் கொள்க.

'அவையினதமைதியும்' என்பது அவையோரது தன்மையும் என்றவாறு. அவைதாம் நான்குவகைப்படும்; நல்லவையும், தீயவையும், குறையவையும், நிறையவையும் என. என்னை?

"அவையெனப் படுபவை யாறுபடத் தெரியின்
நல்லவை தீயவை குறையவை நிறையவை
யெனாஅச் சொல்லுப வென்ப தொல்லை யோரே"

என்பவாகலின்.

"அவற்றுள்,
நல்லவை யென்பது நாடுங் காலை
யெத்துறை யானு மிருவரு *மியம்பும்
அத்துறை வல்லோ ரறிஞரும் புணர்ந்தோர்
மெய்ப்பொருள் கண்டோர் மிக்கவை யோர்ப்போர்
கற்றவர் கல்விக் கடாவிடை யறிவோர்
செற்றமுஞ் சினமுஞ் சேரா மனத்தோர்

* 'மொழியும்' என்பதும் பாடம்.

முனிவோன் றில்லோர் மூர்க்க ரல்லோர்
இனிய முகத்தோ ரிருந்துரை கேட்போர்
*வேந்த னொருவற்குப் பாங்கு படினும்
தாந்தா மொருவர்கட் பாங்கு படாதோர்
அன்னோர் முன்னரக் கூறிய பொழுதிற்
றொலைவு றாயினுந் தொலைவெனப் படாது
வெல்லு மாயினு மிகச்சிறப் புடைத்தே"

எனக் கொள்க.

"தீயவை யென்பது தெரியுங் காலைச்
சலாவுஞ் சண்டுந் தாமேற் கொண்டு
நிலவாப் பொருள்களைக் குலவி யெடுத்தாங்
குரைத்த வொருவற்காட்ச செருவென மொழிந்து
சொல்லிய துணரா தல்லவை புணர்ந்து
வாரம் படுவது தீயவை யாகும்"

எனக் கொள்க.

"நிறையவை யென்பது நினையுங் காலை
யெல்லாப் பொருளுந் தன்னகத் தடக்கி
"யெதிர்வரு மொழிகளை யெடுத்துரைப் பதுவே"

எனக்கொள்க.

"குறையவை யென்பது கூறுங் காலை
நிறைவில் சொல்லே நினைந்தவை யெடுப்ப
வரையு மென்ப வாணையி னிகந்தே"

எனக் கொள்க.

"தொலைவெனப் படுபவை சொல்லுங் காலை
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
பொருளல கூறன் மயக்கக் கூறல
கேட்போர்க் கின்னா யாப்பிற் றாகிப்
பழித்த மொழியா னிழித்துக் கூறல்
தன்னா னொருபொருள் கருதிக் கூறல்
இன்னா வகையின் மனங்கோ ளின்மை
அன்னவை பிறவு மவற்றினெறி யாகும்"

* 'வேந்த னொருவர்கண் வாரம் படினும்' என்பதும் பாடம்,

எனக் கொள்க.

'பாத்தில மரபு' என்பது, குலமும், வித்தையும் ஒழுக்கமும் பருவமும் என்பவற்றிற்குத் தக்க வகையாற் பாட்டுடைத் தலைமக னொடும் அவனைச் சினைக்கண்டுடைய பாடுதலும் கிளவிப் பொருளெல்லாவற் றொடு பாட்டுடைத் தலைமகனைப் பெயரும் ஊரும் முதலிய வுறுப்பு களொடு சேர்த்திப் பாடுதலும், இடையாவதோர் அவன் பகைவரைச் சார்த்திப் பாடுதலும் என இன்னவும். அவையெல்லாம் பெரியரூப் படம் முதலாயினவற்றுட் கண்டு கொள்க.

'தாரணைப் பகுதியும்' என்பது: தாரணை விகற்பங்களும் என்ற வாறு. தாரணை விகற்பங்களாவன நாமதாரணையும் அக்கரதாரணை யும், செப்புத்தாரணையும், சதுரங்கத்தாரணையும், சித்திரத்தாரணை யும், வரிசைத்தாரணையும், பாதத்தாரணையும், நிறைவு குறைவாகிய வெண்பொருட்டாரணையும், வசிரதாரணையும் முதலாயினவற்றை உருவக்கர சங்கேதங்களால் இடம்படவறிந்து தரித்து, அனுலோம மாகவும், பிரதிலோமமாகவும் பிறவாறாகவும் சொல்லுவது. அவை யெல்லாந் தாரணமாலையுட் கண்டு கொள்க. சதுரங்க அறையில் உருவு களை உருவக்கர சங்கேதங்களால் நிரித்துக் குதிரையடியாகவும், குதிரையும் யானையுமாகவும் பாய்ந்து வருவதற்கு இலக்கணம் வரு மாறு:

"சடைக்கடம் பிலைமலர் சிறந்த தாமரைப்
டணிமலர் வாட்டிய பீடிகை யீசர்
தூயபுர மிக மூன்றலின் மேன்மேல் நெருங்கிய
சேண்விளக் கெழிலடி குறுகுநர் சீறப்
பெருமலை வெக்கைய முகிலு நடுங்கப்
பிணியவிழ்த் தீர்த்த மாதவ னறவமும்
சார்தரு மகிலுங் கிளர்ந்து தீக்கனிச்
குரலு முகிலுங் கெழுமிய தேற்ப
நாவலர் பேணும் வெட்சிபு முறித்தலை
விரைமலர் மகிழு நாகமும் மிடைந்துடைத்
திருவுஞ் சகமலி மாதி கீர்த்தி
பூணல் கேள்விய றெளிந்து சருமியவர்
கீடினப் பாசிலை வடியா மிசைமிக
வருசெழு * மென்கனி நேரே பூசணித்

* 'மென்கணம்' என்பதும் பாடம்.

நாகநா டெய்தா வேந்தர்க் கடு
மாலைய காரெயிற் றடம் திருநாத்
பெருமதா மருக்கட செயலாய்
புரோத் தெகவடா டோமுத் தொழுதே ''

இஃதிணைக்குறளாசிரியப் பெரும்பாட்டுக் காதலனை முதலாக வாயி ஓடு, வெண்டுடிக்கதாா் அடியும் முகனாவீழ் பாட்டுவது. சிறு நுதலவரைப் பாய்க்க அறுபதுபொடு சென்றுமிரு வரும்.

இனிக், துகிரையும் பரிணியுமாய் மயக்குமாறு:

''செங்கை புதுநீர்ப் பொலிவொடு மருங்
கிழணி தாழ்மொழிக் கனல்வோன் மின்னாவு
சகலகலைக் குருபர னார்மிடை
சித்திர மத்திரக் கிணமொழி மாருதி
கார்பொழி திரணி கண்மணி மீமூரு
வாடை மேலை விந்தாபத்தா
கைமுமை மலையுமை பிறப்பு மறவோன்
யாவு ந்துமதி யார் நீர்
பாரவீரா புனனி வெள்ளை
முத்தி செய்த முனிவோர் மேவோர்
பேரா வீழி பெரிய வருவுடை
பூதிய வேதன் பூரி தோன்ற
மெய்ம்மை ஞானமை தெள்ளிய குருபரன
எந்தையன் சுந்தர னாரன் சேரன்
தாசன் கேசவன் குழ்மொழி வேழனி
கூறிய சேர்வு கெழுமிய துசதி
சீரிய கரிபரி *தெரிந்தனன் றென்மதே''

இதனடைவே கரியும் பரியும் வெண்டுபத்தா நகை முதலாக வும், வெண்டுபத்தா நரைபிறகவுந் துதித்து வரைய அறுபதது நாலும் வரும.

இனி, இவற்றைச் சிறுநுகல் கடிகமத் பெருமதா மதைக்கண், துதித்துச் செங்கை சீரிய கரிபரி, எனமாறிபும படிக்கக கடிதின் உதவும். அறைகட்கு எழுத்து நிறுத்துவதற்கு இலக்கணம்.

---

* 'தெரிந்தனன்' என்பதூஉம் பாடம்,

“அனைத்தெழுத் [illegible] நச்சுப்பாவை
மன்னன் வைப்புச் [illegible]”

“தன்னை யொன்றாக் கருதுவானோடா பணிந்தோர் சங்க மொருமூன்றாந்
தானைத் தந்தை பிரானை [illegible] னகர வைத்தாலும்
பனையும் பதமே பருமனையும் பற்றிர் மன்ன ஞெரேழாம்
[illegible] ருகான் காகுமே”

எனக் கொள்க.

இவற்றை நிரலே அ, க, ச, த, ந, ப, ம, என வரிந்து அந்த அறைகளில் மகார வெழுத்தன வெதிர் நடாத்த அறுபத்து நாலறைக்கும் எழுத்துக்களாம்.

ஆனந்தம் ஆறுவகைப்படும். எழுத்தானந்தமும், சொல்லானந்தமும், பொருளானந்தமும், யாப்பானந்தமும், தூக்கானந்தமும், தொடையானந்தமும் என.

“உறுபுகழ் மாமுனி யுணர்ந்தோர் கூறிய
வறுவகை மரபின வானந் தமமே”

“அவைதாம்,
இயனெறி திரிந்த வெழுத்தா னந்தமும்
சொன்னெறி வழீஇய சொல்லா னந்தமும்
புகழ்ச்சிநிலை திரிந்த பொருளா னந்தமும்
யாப்புநிலை திரிந்த யாப்பா னந்தமும்
தூக்குநெறி திரிந்த தூக்கா னந்தமும்
தொடையறி புலவர் நாடின ரிவையே”

அவற்றுள் எழுத்தானந்தமாவது—பாடப் படுவோன் பெயரைச் சார்த்தி எழுத்தளபெழப் பாடுவது. என்னை?

“இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
இயற்பா டில்லா வெழுத்தா னந்தம்”

என்றாராகலின். வரலாறு:

“ஆழி யிழைப்பப் பகலபோ *மிரவெல்லாம்
தோழி துணையாத் துயர்திரும்—வாழி
நறுமாலை தாராய் திரையவோஒ வென்னும்
செறுமாலை சென்றடைந்த போது”

* ‘இரவில்’ என்பதும் பாடம்

இது பெயரடைமொழியாகத் தொடுத்த 'நிலைமொழியோடு' என்பது இயற்பெயர் சார்த்தி எழுத்தாற் பெயர்த்தொடையான எழுத்தானந்தம்.

இனிச் சொல்லானந்த மாவது—இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத் தொழிற் சொல்லொடு பாட்டுடைத் தலைமகனை வைத்துப் பாடுவது. என்னை?

"இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத்
தொழிற்சொற் புணர்த்தனர் சொல்லா னந்தம்"

என்றாராகலின். வரலாறு.

"என்னிற் பொலிந்தது நின்முக மென்றெழுந்த
தன்னிற் குறைபட்டான் றண்மதியம்—மின்னி
விரிந்திலங்கும் வெண்குடைச் செங்கோல் விசயன்
எரிந்திலங்கு வேல் வழுதி"

இதனுள் மதியை விசயன் வேல்போல என்பான, 'விசயன் எரிந்து' என அத்தொழிலை ஏறச்சொன்னமையாற் சொல்லானந்தம்.

பொருளானந்த மாவது—பாட்டுடைத் தலைமகன் காட்டின் யாதானு மொன்றனைச் சிறப்பித்துச் சொல்லலுறுமிடத்து அத்திணைக்குரிய இறைச்சிப்பொருளை யூறுபடச் சாவவுங் கெடவுஞ் சொல்லுவதூஉம், புகழ்தலுற்ற விடத்து ஆகாதபெற்றியின் மங்கல மழியச்சொல்லுவதூஉம், மங்கலமாகிய உவமையான் மங்கலமில்லாத உபமேயத்தை உவமிப்பதூஉம், தலைமகனொடு உவமிக்கப்பட்டதற்கு இடையூறுபடச் சொல்லுவதூஉம் முதலாகவுடையன எனக் கொள்க. என்னை?

"இறைச்சிப் பொருளை யூறுபடக் கூறினும்
புகழ்ச்சிக் கிளவியிற் பொருந்தா வாயினும்
உவமைக் காட்சியி னூனந் தோன்றினும்
இவைபல பிறவு மின்னன வரினே
அவையென மொழிப பொருளா னந்தம்"

என்றாராகலின். வரலாறு:

"முறிமே யாக்கைதன் கிளையொடு துவன்றிச்
சிறுமை யுற்ற களையாப் பூசல்" (பத்து-மலைபடு-313, 314.)

என மலைபடுகடாத்துக் கூத்தரை யாற்றுப் படுப்பான் சேரிய வழியின் இன்னாத இடங்களாவன; அவற்றைச் சாரிக் கோடியினையுடைய குரங்குகள் வரைமேலிருந்து வழுவி பொரு விடரகப்புக்கு வீழ்ந்தன் கன்றி, மற்றைக் குட்டிகளாயுள்ள விடரகத்து வீழ்ந்தன; வீழ்ந்த குரங்குகள் நிலையில் அவற்றுக் கிரங்கியழுது பெரியதோர் ஆரவாரமெழுந்தது; அவ்வரையைப் பொருவிப் போமின என்றான். அவன் மலைக்குரிய இறைசசிப் பொருளாகிய குரக்கினத்து இடையூறு செல்லாமையால் இது பொருளானந்தம்.

> " கணக்கோ வேட்டைமடை சுற்றங்குத் தலைச்சி
> விலக்குட்டிலைத் தொடர் சேரி நாட்டத்
> திலக்குவளை முட்டா மற்பற்று சுற்ற" (பத்து-மலைபடு-44-46.)

என்பது, பிணிவிரித்துப் பல மயிலிருந்தாற்போல வழி வந்து அசைந்த வருத்தத்தாற் றத்தங் கேசங்களைப் பெடுத்து முடிக்ககில்லாது விரித்திருப்பார் அவர் மலைமேல் வழிபோங் கூத்தப் பெண்டிர் என்று புகழ்ந்துரைத்தான். பெண்சாதிகள் ஊறுபட்டு அழுகை நிகழ்ந்த விடத்து மயிர்விரித்திருப்பார்; அவ்வகை மங்கல மில்லாத மயிர் விரியை அவன் நாட்டோடும் புகழ்ந்தமையான் இதுவும் பொருளானந்தம்.

> " பெயலொடு வைகிய வியன்க ணிருப்புனத்
> தகலிரு விசும்பி ஞாஅல் போல
> வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை"(பத்து-மலைபடு-99-101.)

என்பது, நாடுபுகழ்தலுற்றான் மற்று மங்கலமுளவாகவைத்து வானத்துள் துறுமித்தோன்றுங் கார்த்திகைமீனொடு கடைப்பட்டார் தின்னும் அடகாகிய முசுண்டையின் பூவை பொப்பித்தமையான் இஃது உவமக்காட்சியுள் ஊனந்தோன்றிய ஆனந்தவுவமை.

> " திண்டேர் வயவரைச் சேனைவென் றானன்ன தேங்கவுண்மா
> வண்போ தமன்ற வழைக்கீழ் னீக்கிய வார்சிலம்ப
> நண்போ லினையிற்பொல் லாதது நிற்கவென் னன்னுதலாள்
> கண்போற் குவளை கொணர்ந்ததற் கியாதுங்கைம் மாறிலமே"

இதனுள் தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்ட யானையைத் துரந்தா னென வுட்குப்படச் சொன்னமையான் இதுவும் உவமக்காட்சியில் ஊனந்தோன்றிய வானந்த வுவமை.

"வள்ளெயிற்றுப் பேழ்வாய் நுடங்கிக் கனலுதா
வெள்ளெயி றிரைந்தாறுபோ லெவ்வழிடம்—பல்லார்த்து
மாவரா கடலன்ன மண்டுதந்த வாட்டானை
மேலொரு மேலோர் விரைந்து"

இதனுட் புலியினோடு உவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனுடைய வீரனோடு காளை உவமித்தமையால் இறப்ப இழிந்த வானந்த வுவமை.

"இந்திரனே போலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்திரமே *போன்றிருக்கு மவ்வேள்—மந்திரத்துத்
தாழருவி போன்றனது தாடாலே டம்மாலே
யேழுலகு மாறு †மினா"

இதனுட் கீழ்மகனாகிய சாத்தனைக் குலமன்னரை உவமிக்கற் பாலனவற்றோடு அவனுக்குப் பரிக்கலாகாமை புவமித்தலின் இறப்ப வுயர்ந்த ஆனந்தவுவமை.

"சென்றுபடு பருதியிற் சிவந்த தோற்றத்தை"

இதனுட் படுஞாயிற்றுக்கு உவமையாகக் காட்டலின் இறந்துபாட்டுவமையானந்தம்.

"தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தட்
டூவற் கலித்த புதுமுகை யூன்செத்
தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவல்
ஊஉ னன்மையி னுண்ணா துகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தாஅய்
வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறும்" (பத்து-மலைபடு-145-150.)

இதனுள் தீப்போலத் தோன்றுஞ் செங்காந்தட் பூவினை ஊன் என்று கருதி அறியாது எடுத்த பருந்து காலானீக்கி வாயிற்

---

* 'போன்றதெக்கும்' என்பதும் பாடம்.
† 'இனிது' என்பதும் பாடம்.

[illegible] கைவிட்டது என்று காந்தட்பூவின்று சிவப்பினைத் [illegible] சொல்லுவான், அவாவிச்சென்றது கொண்டு அவாவிய [illegible] பரிசிற்கவி, அவாவியகவிபை அவாவிச்சென்றடைக்கும் [illegible] இது பரிசிற் பொருளானந்தம்.

[illegible] — [illegible] சிறப்புடைமொழியின் பின்னர்ப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர்நிறீஇ, அதன் பின்னே சிறப்புடைமொழி [illegible] சிறப்பிக்கப்படுவதனை இவ்வாறிடாப்பட்டுப் பாடுவது. என்னை?

"[illegible] தொருபெயர்
[illegible] *[illegible] படினே
[illegible] கூறிய
[illegible] வெண்டும்"

என்றாராகலின். வரலாறு:

"[illegible] புளிய [illegible]
[illegible]
[illegible] பெயிறறி
[illegible] பட்ட [illegible]டலே"

எனக் கொள்க.

தூக்கானந்தமாவது—[illegible] முதலாகிய கருவிகளோடும் இசைந்த இசைக்கிழப் பாடுதற்கண், அவன பெயரைச்சார்த்தி உயரவும், இறகவும், [illegible] பண்ணியும, ஒருவர்க்கும் பெயர் புலனாகாமைபுற சொல்லுதல். என்னை?

"தா[illegible] மாபினர் [illegible] புணர்த்த
டாவகை யொருவ [illegible] ப் பாடு சாலைத்
தொகைவகை மரபி னவன்பெய [illegible]
[illegible] யெழுதுயி [illegible] திசைப்பினும்
[illegible] குற்ற [illegible] தூசசா னந்தம்"

என்றாராகலின். அவற்றிற் கிலக்கியம வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தொடையானந்த மாவது—அளபெடைத் தொடைப் பாட்டினுட் பாட்டுடைத்தலைவன பெயாசார்த்தி அளபெடுப்பத் தொடுப்பது. என்னை?

* 'இருசீரப்படினே' என்பதும் பாடம்.

"அளபெடை மருங்கிற் பாடப் படுவோன்
பெயரொடு தொடுப்பிற் பெற்றியல் வழாஅத்
தொடையா னந்த மெனவே தகுக"

என்றாராகலின். வரலாறு:

"வாஅய் புரவி வழுதியோ டெதிர்ந்த
தோஒ தவலுமிலை யூர்"

இதனுட் புரவிவழுதி யென்று அடைப்பெயர் சார்த்தியள பெடுப்பத் தொடுப்பினுந் தொடையானந்தம்.

"வாஅ வழுதி மதுரை மறுகினிற
போஒ பகைமுனைப் போர்"

இஃது அடையடாமையின மிக வழு.

இனி, ஆனந்தப்பையுள் என்பதும் ஒன்றுண்டு. அஃதாவது, களவினுளாயினும், கற்பினுளாயினும் தலைவனுட தலைவியுந் தம்மிற் பிரிந்துழிப் பிரிவாற்றாது கையறு துயரமொடு காட்சிக்கு அவாவி மெய் மெலிவுற்று அழிவுழியிரங்கிப் பாட்டுடைத் தலைவனது நாடானும் ஊரானுங் குறித்து அவனூர்மேல் அன்றில் ஏங்கினும், குயில் கூவினும், ஆயர்குழலிசை கேட்பினும, ஏற்றின் மணிக்குரல் கேட்பினும், அவனுடு சூழ்ந்து கிடந்து அவமேளங்கினும், என்னுயிர் கழியும் என்று இவ்வாறு கூறினும், அவனூரனையாள் நாடனையாள் உயிர்கழிகின்றதெனினும, பிறவாற்றானும், குணமேம்பட்டன ஊருநாடும் பார்த்துச் சார்த்திக் கூறினும், உவப்பினும் அவை ஆனந்தப்பையுள். என்னை?

"களவினுங் கற்பினுங் கலக்க மில்லாத்
தலைவனுந் தலைவியும் பிரிந்த காலைக்
கையறு துயரமொடு காட்சிக் கவாவி
எவ்வமொடு புணர்ந்து கனிமிகப் புலம்பப்
பாடப் படுவோன் பதியொடு நாட்டொடு
மூன்றுறத் திறனே யுயர்கழி யானந்தப்
பையு ளென்று பழித்தனர் புலவர்"

என்று எடுத்தோதினர் அகத்தியனார். அவற்றுக் கிலக்கியம் வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மாபுராண முடையார் கூறுமாறு: விகார மாத்திரையாகிய உயிரளபெடையும், கான்மாத்திரையாகிய வொற்றும் பாட்டுடைத் தலைமகன் பெயருக்கும் அவன் பெயர்க்கு அடையாகிய சொற்கண்ணும் புணர்ப்பிற் குற்றம் என்றார். என்னை?

> " கழிநெடி லளபுங் காலெழுத் தளையும்
> பெடையப் புணர்ப்பினும் பெயரிடைப் புணர்ப்பினும்
> வழுவென மொழிப மாபு ராணரே"

என்பவாகலின்.

அவர் உதாரணம்:

> " மன்னும் வழுதி வருமருகு கின்றுமென்
> றின்று முரைக்குமிவ் வூர்"

என்பதனுள் விகார மாத்திரையாகிய கான்மாத்திரையாய் மகர வொற்றுப், பெயர்அருகு வரலின் வழு. " வழுதிவா அம்புரவிக் கிவ்வூர்" என்பதனுள் விகாரமாத்திரையாகிய உயிரளபெடையை வழுதி என்னும் பெயர்க்கடையாகிய புரவிக்குப் புணர்த்தலின் வழு.

இனி, இசையானந்தம் ஒன்று. அஃதாவது, அவல முற்றிருந்தோர்க்கு இசையாகிய பஞ்சமமும், குறிஞ்சியும், பியந்தையும், பாலையாழும், காந்தார பஞ்சமமும், இவற்றொடு பியந்தையாழும், தலைவனைப் புகழ்ந்த பாடாண்பாட்டிற்கும் இசையாகிவரப் புணர்ப்பது இசையானந்தம் எனப்படும். என்னை ?

> "சிறையழி துயரொடு சிந்தையிற் பிரிந்த
> கவலை கூர்ந்த கருணைக்குப் பெயரே
> அவல மென்ப வறிந்திசி னோரே"

> " அவல மென்பதற் கிசையெனப் படுவது
> குறிஞ்சி புறநிலை பியந்தை யென்றார்
> பரந்த விகற்பிற் பாலை யாழே
> கருதிய கற்பிற் காந்தார பஞ்சமம்
> இசையா னந்த மென்மனார் புலவர் "

என்றாராகலின்.

பாட்டுடைத்தலைவனையே கிளவிப்படக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறுவதூஉம் ஆனந்தமெனக் கொள்க. என்னை?

"உருவி யாகிய வொருபொருட் கிளவியை
யருவி கூறுத லானந் தமே"

என்றாராகலின்.

'ஆனந்த முதலிய ஊனமும்' என்றதனாற் பிரிபொருட்சொற்றொடர் மொழி முதலியகுற்றங்களும் படுவாராமற் காக்கப்படும். அவை,

"பிரிபொருட் சொற்றொடர்மொழி மாறுகொளுகூற் றெனாஅ
வொருபொருண் மொழியே யையமொழி யெனாஅ
முறைபிறழ் வைப்பே சொல்வழு வெனாஅ
யாப்பின் வழுவே நடைவழு வெனாஅப்
பொருளின் வழுவே புணர்ப்புவழு வெனாஅக்
கலையொடு மலைவே காலமலை வெனாஅ
வுலக மலைவே யிடமலை வெனாஅ
மேற்கோண் மலைவே யேதுமலை வெனாஅ
வெடுத்துரை மலைவே நூன்மலை வெனாஅ
விருநான் கடுத்த வீரைம் புறவு
முய்த்துணர் மொழியே யொட்டுப் பிரிமொழியே
பிறிதுபடு மொழியே பிசிபடு மொழியே
யுத்தி மறுதலை யெனவரூஉ மிவையு
மடக்க ரிசையவு மடக்கர்ப் பொருளவு
மடக்கர்ப படவரூஉஞ் சந்தி யிசையவும்
இன்னா விசையவு மெனவெடுத்த திவற்றொடு
முன்னர்க் கூறிய பிறழ்வுந் தொகைஇ
ஏழுடை யிருபா னூன நீக்குப
பாட வல்லோன் கவிஞ னென்றேல்
அடங்காப் புதல்வற பயந்த பரத்தையற்
புறஞ்சொற் பெறூஉம் புலவ ராமே"

எனக் கொள்க.

இனிச் செய்யுளாவன:

"செய்யு ளாமே மெய்பெற விரிப்பிற்
றனிநிலை செய்யுட் டொடர்நிலை செய்யுள்
அடிபல தொடுத்த தனிப்பாச் செய்யுள்
உரையிடை மிடைந்த பாட்டுடைச் செய்யுள்
இசைநுவன மரபி னியன்ற செய்யுள்

நயனிலை மருங்கிற் சாதியொடு தொகைஇ
பலவென மொழிப வறிந்திசி னோரே"

என்மீறுதப்பட்ட வெல்லாம் அணியியலுட் காண்க.

இனி, 'விளையபனத்திபறைகயும்' என்பது:

"விளயபனத திபறைச சிரிக்குக காலே
பாரியுட தவிழ்த்து மோந் னடக்கிய
உலகின டுற்றமு மூழி பிறதியும
வகைசா ணொன்றாற றறுவர திபறைகயும
மேத நாவின வேதிய ரொழுக்கமும
ஆதி காலத் தரசா செடகைபும
அயவை நாடடா ரறிபும வகையால்
ஆடிபுட பாடிபு மறிவரக் கிளத்தல"

எனக் கொளக.

இனி, 'நரமபின விகறபமும' என்பது: நரம்பு எழுவகைய; குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என.* என்னை?

" இளிகுரல துத்த நான்கு மாத்திரை
விளரி கைக்கிளை மூனறே யாகுந
தார முழையிரண் டாகத் தகுமே"

என்றாராகலின.

இனிப் பண் நான்குவகைய. அவை பாலையாழ், குறிஞசியாழ், மருதயாழ், செவ்வழியாழ் என்பன. என்னை?

"பாலை குறிஞசி மருதஞசெவ வழியென
நாலவகைப் பண்ணு நவினறனா புலவா"

என்றார் வாய்ப்பியனார். விளரி யாழோ டைந்து மென்ப.

இனிப் பண் சார்பாகத தோன்றியன திறமாம். என்னை?

"*குர றுத்த நான்கு கிளைமூன் றிரண்டாங்
குரையா வுழையிளி நான்கு—விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச சொன்னார்
களரிசோ கண்ணுற் றவர்"

என்பது சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரை மேற்கோள்.

"பண்சார் வாகப் பாரதன் வெல்போக
திண்டிற மென்ப திறனறிந் தோரே'

என நாரதகவின.   அதனிற்பட்ட இருபத்தொருவகைய.*

"†அராக மேர்திற முறழ்ம்புக் குறுங்கலி
யாசா ரீணைத்தும் பாலையாழ்த் திறனே"

"நைவளங் காந்தாரம் பஞ்சுரம் படுமலை
மருள்வியற பாற்றுந்
செந்திற மெட்டுங் குறிஞ்சியாழ்த் திறனே"

"நவிர்படு குறிஞ்சி,
செந்திற நான்கு மருதயாழ்த் திறனே"

"சாதாரி பியந்தை நேர்ந்த திறமே
பெயர்திறம் யாமையாழ்
சாதாரி நான்குஞ் செவ்வழியாழ்த் திறனே"

என்றார் வாய்ப்பியனார்.

பாலை எழுவகைய; செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என.

குரல்குரலாகச் செம்பாலை பிறக்கும். துத்தங்குரலாகப் படுமலைப்பாலை பிறக்கும். கைக்கிளை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை பிறக்கும். உழைகுரலாக அரும்பாலை பிறக்கும். இளிகுரலாகக் கோடிப்பாலை பிறக்கும். விளரி குரலாக விளரிப்பாலை பிறக்கும். தாரம் குரலாக மேற்செம்பாலை பிறக்கும் எனக.

---

* திறம் பன்னிரண்டென்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை—(சிலப்பதிகாரம்—புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதை 184-188.) இஃதும் ஒருவகைப் பகுப்புப் போலும்.

† 'தக்கராக நேர்திறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கங் கழிசோம ராகமே—மிக்கதிறற
காந்தார மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து'

என்பது சிலப்பதிகாரம், (அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய்காதை, 72-76.) அடியார்க்குநல்லார் உரை மேற்கோள்.

இனிக் கூடயாப்பு:

"உகுதிறந் தோத்துப்பார்ப் பார் தாவென்பார்க் கில்லென்பான்
அகப்பையாய்க் குற்ற விடும்"

"இல்லென்பான் னூசியிற் குடாஅ விரகிலி
புள்ளவித்தன னூட்டப்பதென் றனே"

"விடுகைபோ லுள்ளத் தறுதிரத்திட் டானு
மிக்குவையிற் றக்கசூக் குறை"

"தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கைபுணமேற் குன்ற
விடாத் துலகத் தது"

"குன்று விளைபு னுயர்விலந் துனபுறறுத
தாவென நிரப்பாடன் கை"

"துப்பாயா தாவென்பார்க் கல்லென்பான கையுட்
குடாஅன் விடாஅ துழைப்பு"

"கைமாட்சி விரக னுலகத்
தன்மாட்சித் தாயினு மில்"

இவை ஏழுங் கூடப்பாட்டு ;

"நின்ற நரம்புக் காறு நரம்பு
சென்றமூ னிற்பது கூடமாச் செப்பு"

என்றாராகலின். இவற்றின் பயன் வல்லோர்வாய்க் கேட்க. ஈண்டு உரைப்பிற் பெருகுமாகலின் அகத்தியத்துட் காண்க.

இனி, எண் இரண்டுவகைய, கணிதமும் காரணமும் என. அவற்றுட் கணிதமாவன பதினாறு வரிகருமமும், ஆறு கலாசவருணமும், இரண்டு பிரகரணசசாதியும், முதகுப்பையும், ஐங்குப்பையும் என்றிப்பரிகருமமும், மிச்சிரகமு முதலாகிய எட்டதிகாரமும். அவை அவினந்தமாலையும், அரசசட்டமும, வருத்தமானமு முதலியவற்றுட் காண்க.

இனித், திணையாவது நான்குவகைய, அகத்திணை, அகப்புறத் திணை, புறத்திணை, புறப்புறத்திணை என. என்னை?

"அகமே யகப்புறம் புறமே புறப்புற
மெனநான் கென்ப திணையின் பகுதி"

என்றாராகலின்.

அகத்திணை யிருவகைய, களவு கற்பு என. என்னை?

"களவுங் கற்புங் கைகோ ளாக
அளவி லன்பின தகமெனப் படுமே"

"ஐந்திணை தழுவியதக் கற்பே யவற்றுட்
* களவெனப் படுவ தூஉங்
காவன் மரபாற் பாட வருமே"

"கற்பெனப் படுவது கரணமோ டமைய
கூடிய பிறவுங் கூறுதற் குரித்தே"

"எய்திய விரண்டுங் கைகோ ளென்ப"

"கிழவன் பாங்கன்,
கிழத்தி தோழி சிறந்தன கூற்றே"

இன்ன பிறவும் அகத்திணை.

இனி, அகப்புறமாவன, காந்தள், வள்ளி, பாசறை முல்லை, யில்லாண் முல்லை என இவைபத்தும்,† கைக்கிளை, பெருந்திணை யென்று இவை யிரண்டும் என்க.

"ஆய வகப்புற மையிரண்டு மாயுங்காற்
காந்த ளமாத்த வீரைந்து மகத்தின் புறமே"

"கைக்கிளை யென்பது புறனே"

இவை பன்னிருபடலம். அவற்றுட் கைக்கிளையாவது: காட்சி முதலாங் கைகாமம். என்னை?

"கைக்கிளை தானே காணுங் காலை
கூட்டமில் கிளவி கைக்கிளை யகப்புறம்"

"பெருந்திணைப் பொருளே பொருந்தக் கூறின்
அறத்தி னியன்ற வகத்தொடு புணராத
திறத்த தென்ப திறனறிந் தோரே"

"நிலையா வன்பி னீடா வின்பத்
துலகமலை வெல்லாம் பெருந்திணை யகப்புறம்"

என்றாராகலின்.

---

* 'கரவெனப் படுவதூஉம்' என்பதும் பாடம். † இப்பகுதியின் சரியான பாடம் அகப்படவில்லை.

இனிப் புறமாவது:

"வெட்சி கரந்தை புறனென மொழிப"

"வெட்சி முதலாத் தும்பை யீறாச்
செப்பிய வேழும் புறப்பொரு ளாகும்"

எனக்கொள்க.

வெட்சி *ஆகவர்தலானும், கரந்தை யுடகுவரச்சென்று விடுத்தலானும் 'வெட்சியுங் கரந்தையுந் தம்முண் மாறே' வஞ்சி மேற்செல்லலானும், காஞ்சி அஞ்சாதெதிர்சென்றூன்றலானும் 'வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே.' உழிஞை யாரெயின முற்றலானும், நொச்சி விழுமிதினவ்வெயிற் காத்தலானும் 'உழிஞையு நொச்சியுந் தம்முண் மாறே'

"பொருதல் தும்பை புணர்வ தென்ப"

இவற்றின் விகற்ப மெல்லாம் பன்னிரு படலத்துட் காண்க.

புறப்புறமாவன, வாகையும் பாடாண்பாட்டும் பொதுவியற் றிணையும். என்னை?

"வாகை பாடாண் றிணையென்ப புறப்பொருளே"

என்றார் தொல்காப்பிய வகத்தியம் உடையார்.

"மதுவிரி வாகையும்,
பொதுவியற் படலமும் புறமா கும்மே",

என்றார் வாய்ப்பியனார். இவையாமாறு வெண்பாமாலையுள்ளும் பன்னிருபடலத்துள்ளும் காண்க. இன்னும் திணையே யென்ற தனாற் குறிஞ்சி முதலிய வைந்திணையும் உணர்த்தும். என்னை ?

"குறிஞ்சி பாலை யோ டைந்து மகமே"

என்றாராகலின்.

அவையாமாறு:

"மெய்வகை கூதிர் முன்பனி வகையே"

இது குறிஞ்சித்திணை.

* 'ஆதரலானும' என்பதும் பாடம்.

"வெம்பாலத்தம் * * * வகைடே"

இது பாலைத்திணை.

" தவலரும் * * * உறப்பே"

இது முல்லைத்திணை.

" அருங்கடல் * * * உறப்பே"

இது நெய்தற்றிணை.

" ஒல்லென் * * * யே"

இது மருதத்திணை.

" இடனே பருவம் பொழுதாண் பொருள்பெடர்
கடவுண் மாந்தர் களவிழ வூர்நீர்
மாமரம் புட்பறை பாலெழன் றிவற்றின்
ஆகிய மரபி னகனைந் திணைக்கு
முந்தை மூன்று முதல்கரு வேனை
யைந்தா கிலைய துரிப்பொரு ளாகும"
" மற்றவை தம்முண் மயங்கினு மப்பெயர்
பெற்ற திணையின் பெயர்கொடை பெறுமே"
" செவ்வி யுரிப்பொருட் கேது வாகி
யெவ்வகை யிறைச்சியு மியற்றுப தேர்ந்தே"
" ஒருவன் பெயர்மலை யாறுநா டூரிவை
வரினுண் டுலகியல் வழக்கந் தோற்றல் "
" ஐந்திணை தழுவிய வகமெனப் படுவது
கந்தருவ நெறிமையிற் களவொடு கற்பே"

இவற்றைப் பதநெகிழ்த்துரைத்துக் கொள்க. இன்னும் அவ் விதப்பான் உயர்திணையும் அஃறிணையும் *ஆமாறுணர்த்தும்.

" உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே
ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" (தொல்-சொல்-கிளவி-1.)

எனவும்,

" மக்கட் சுட்டே யுயர்திணை யாகும"

எனவும்,

---

* 'உரைத்தும்' என்பதும் பாடம்.

"தேவரு நரகரு மேவவும் பெறுமே"
"எவ்விட மிம்மூன் றன்றி யொழிந்தவை
பாவகைப் பொருளு மஃறிணை யாகும்"

எனவுங் கொள்க.

இனி, ஒருசாரார் அகத்திணை, புறத்திணை, அகப்புறத்திணை என மூன்று படைத்துமென்ப. ஆமாறு அவ்விடயத்துட் காண்க.*

இனி, இருது ஆவன:

"காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் வேனி லென்றாங்
கிருமூ வகைய பருவ மவைதாம்
ஆவணி முதலா †விவ்விரண் டாக
மேவின திங்க ளெண்ணினர் கொளலே"

இந்த இருது வருணனை அணியியலுட் காண்க.

இனிக், காலம் மூவகைய, இறந்தகாலம், எதிர்காலம் நிகழ் காலம் என. என்னை?

"இறந்தது நிகழ்வது வெதிர்வது வென்னுந்
திறத்தெரி வுடையன கால மாகும்"

என்றாராகலின். அன்றியும், நன்னற் காலம், நற்காலம்; தீந்த காலம், தீக்காலம்; நற்றீக்காலம், தீத்தீக்காலம் என இவையுமாம். நான்கு யுகமும் எனினும் ஆம். இவையாமா றுரைப்பிற் பெருக லின் உலக சமய பேதம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இனி, 'எண்வகை மணம்' ஆவன: பிரமமணம், விதிமணம், ஆரிடமணம், தெய்வமணம், அசுரமணம், இராக்கத மணம், பைசாச மணம், கந்தருவ மணம் என்பன.

பிரமமணமாவது: ஓரிருதுகண்ட கன்னியை மற்றையிருதுக் காணுமுன் கொளற்பால மரபினோர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல். என்னை?

---

* இப்பகுதி திணைக்குக் கூறிய நால்வகைப் பாகுபாட்டின் பின்னர் இருத்தல் பொருத்தமுடைத்தேனும், ஏடுகளனைத்திலும் ஈண்டே உள்ளமையின் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

† 'இரண்டிரண்டாக' என்பதும் பாடம்.

"ஒப்பாருக் கொடா ரொருத்தர்க்கு டர்ந்தய
ளிட்பான் மதிதோன்று வெவ்வட்க்க—மடபாற
நறுமலர் போர்வைக்கண்டு தக்கார்க்குச் சேர்த்தல்
பிரமமாம் போலு மென்"

என நராகலின்.

விதிமணமாவது. கொடுத்த பரிசத்தின் இருமடங்கு மகட்கொ டுப்போன் கொடுத்தல. என்னை?

"கொடுத்த பொருள்வாங்கிக் கொண்டிட்ட . . .
மடப்பவர் மடந்தைக் கமைத்தா—ல. . மட
விரண்டா மடக்குமெய்த் தியைந்தவே
யிரண்டா மணத்தி னியல்பு"

என்றாராகலின்.

ஆரிடமாவது: ஏறும் ஆவுமகொளாஅத்து நீ, இ, ஆவற்றின முன்னாக கைக்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல. என்னை?

"இறகுலத்தோ டொப்பாறுக் கொப்பா ளிரிமேற்
பொற்குளம்பிற் பொற்கோட்ட வாப்பொராந்து—முற்கொடுத்து
வாரிடம்பே ராமுலையை வாழ்க்கைக்கண் வைப்பதுவா
ஆரிடம் பேரா மதறகு"

என்றுராகலின்.

தெய்வமாவது: வேள்விக் களத்துத் தேப்பாரித்தத் தீமுன்னர் வேள்வியாசிரியர்க்குக் கைக்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல். என்னை?

"மெய்ப்பாலைப் பெண்ணனை பெய்திட்டன் மெக்கிலவ
யொப்ப வுணாந்த பொழுதன்ட—லொப்பாகத்
செய்தயகுத் தீமுன்னர் சோர்குழலை யீவதே
தெய்வப்பே ராகுந் தெரிந்து"

எனறுராகலின்.

இவை நான்கும அந்தணர்க்குரிய.

அசுரமாவது: இன்னது செய்தாக்கு இவளுரியள் என்ற இடத்து அன்னது செய்தெய்துவது. அவை வில்லேற்றுதல், திரி பன்றியெய்தல், கொல்லேறு கோடன் முதலிய. என்னை?

"வில்லேற்றல வேள்வியைக் காத்தன் மிகுவலிக்
கொலலேற் றியல்குழையைக் கோடலென்—றெலலா
மரியனசெய் தெய்திஞ ஞயி னசுரம
அரியவா மந்த மணம"

இராக்கதமாவது: ஆடைமேலிடுதல், பூமேலிடுதல், கதவடைத்தல் முதலியவற்றால வலிதிறகோடல. என்னை?

"பூந்துகிலோ டின்னனவு மேலிட்டும புதவடைததும்
பாய்நது *கதநதாஅய்ப் பற்றிககொண்—டேந்திழையை
யெய்தப் படுவ திராக்கத மென்பதே
மைதீர்நதாா சொல்லு மணம்"

பைசாசமாவது: துஞசிஞரோடும், மயங்கிஞரோடும், சரித்தாரோடும, செத்தாரோடும, விலங்கிஞேடும், இழிதகுமரபில் யாருமில்லா வொருசிறைக்கண் புணாநது ஒழுகு மொழுக்கம. என்னை?

"துஞ்சல் களித்தல் மயஙகுதன் மாழாத்த
லஞ்ச லறிவழித லாதலென்—றெஞசினவும்
இன்ன திறத்தா ளிழித்தக வெய்துபவேற்
பின்னைப் பசாசமணப் போ"

எனவும்,

"குணத்தி ளிழிந்த மயஙகியவ ரோடும்
பிணத்தினும் விலஙகினும் பிணைவது பைசாசம்"

எனவுஞ் சொனஞராகலின்.

கந்தருவமாவது: ஒத்தகுலனும், குணனும், அழகும், அறிவும், பருவமும்உடையார், யாருமில் ஒருசிறைக்கண் அன்பு மீதூரத் தாமே புணர்நது ஒழுகும் ஒழுக்கம. என்னை?

"ஒத்த குலத்தார் தமியரா யோரிடத்தித
தத்தமிற் கண்டதம மன்பிஞ—லுய்த்திட
வந்தர மின்றிப் புணர்வ ததுவரோ
கந்தருவ மென்ற கருத்து"

எனவும்,

* 'வலிந்துதாய்' என்பதும் பாடம்.

"முற்செய் வினையது முறையா வுண்மையி
ைெனாத்த விருவரு முளளக நெகிழ்ந்து
காட்சி யையந் தெரித றேற்றலென
நான்கிறந் தவட்கு நாணு மடனும
அசசமும் பயிர்ப்பு மவறகு
முயிர்ததகத் தடக்கிய,
வறிவு நிறைவு மோர்பபுந் தேற்றமு
மறைய வவர்க்கு மாண்டதோ ரிடத்தின்
* மெய்யுறு வகையு முள்ளல்ல துடம்புறப்படாத்
தமிழிடல வழகக மெனத்
தனனனபு மிகைபெருகிய
களவெனப் படுவது கந்தருவ மணமே"

என்றார் அவிநயனார்.

இனி, எழுத்து நான்குவகைய; உருவெழுத்தும், உணர்வெழுத்தும், ஒலியெழுததும, தன்மையெழுத்தும் என. எனனை?

" அவற்றுள்,
உருவே யுணர்வே யொலியே தன்மையென
விருவகை யெழுத்து மீரிரண் டாகும்"

என்றாராகலின. அவற்றுள், உருவெழுத்தாவது எழுதப்படுவது. என்னை ?

" காணப் பட்ட வுருவ மெல்லா
மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி
வழுவி லோவியன் கைவினை போல
வெழுதப் படுவ துருவெழுத் தாகும்"

என்றாராகலின்.

உணர்வெழுத்தாவது :

" கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட வதனை
யுண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும்"

ஒலியெழுத்தாவது :

" இசைப்படு புள்ளி னெழாஅல் போலச்
செவிப்புல னாவ தொலியெழுத் தாகும்"

---

* 'மெய்யுறுவகை யுள்ளல்ல துடம்புறப்படா' எனபதும் பாடம்.

தன்மை யெழுத்தாவது :

" முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந்
துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணர்வும்
அவற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழு வளியின்
மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே"

என எழுத்தினது விகற்பமும் எழுத்தினது புணர்ச்சியும் எழுத்ததிகாரத்தினுட் காண்க. அ,க,ச,ட,த,ப,ய, முதலியவாயவெழுத்தும், அ,ச,ல,வ,ர,ங,ய, முதலிய இராசியெழுத்தும், காத்திகை முதலிய நாளெழுத்தும், தோப முதலிய நால்வகை யெழுத்தும், சாதிமுதலிய தன்மையெழுத்தும், உச்சாடன முதலிய உக்கிரவெழுத்தும், சித்திரகாருடம் முதலிய முத்திற வெழுத்தும், *பாகியல் முதலிய நால்வகை யெழுத்தும், புத்தேண்முதலிய நாற்கதி யெழுத்தும், தாது முதலிய வொளி யெழுத்தும், மாகமடையம் முதலிய சங்கேத வெழுத்தும், கவிமுதலிய சங்கேத வெழுத்தும், பாரப்பான வழக்காகிய பதின்மூன்றெழுத்தும் என்றித்தொடக்கத்தனவும், கட்டுரை யெழுத்தும் வச்சிரமுதலிய வடிவெழுத்தும், மற்றும் பலவகையாற் காட்டப்பட்ட எல்லா எழுத்தும் வல்லாரவாய்க் கேட்க.

இனிச், சொல் நான்குவகைய; பெயர்ச்சொல், தொழிற்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என.

" எப்பொரு ளேனு மொருபொருள் விளங்கச
செப்பி நிற்பது பெயர்ச்சொல் லாகும்"

" வழுவின் மூவகைக் காலமொடு சிவணித்
தொழில்பட வருவது தொழிற்சொல லாகும்"

" சுடுபொன் மருங்கிற் பற்று சேய்ப்ப
விடையின் நிசைபப திடைச்சொல் லாகும்"

" மருவிய சொல்லொடு மருவாச சொற்கொணாந
துரிமையோ டியற்றுவ துரிச்சொல் லாகும்"

என்பது வாய்ப்பியம். இனி யொருசாராசிரியா இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல் என்று உரைப்பா. அவற்றுள் திரிசொற் சில வருமாறு:

---

* 'பாகியல் முதலிய வகையெழுத்தும்' என்பதும் பாடம்.

"பைஞ்ஞீலம் பைதிரம் விரற்றலை யோர்பித்தை
பூழிலவம பீளை திருவையனல் தொடுப்பகை பிறடி
கருவுள நவிரல் வசிதலையல் சிவப்பு
செப்பிய பிறவுந் திரிசொல் லாகும்"

ஆடு, எருது, விடை, ஏறு, மோத்தை, சேவல், ஒருத்தல், கலை, களிறு, ஏற்றை, கடுவன், கூரன, பகடு என இவை ஆண்பெயா; மகடு, ஆ, பிடி, குமரி, கனனி, பிணவு, மூடுவல் என்றின்னவை பெண்பெயர்; குழவி, மகவு, மறி, குருளை என்று இன்னவை இளமைக்கு எய்திய பெயா.

"பெயரிவை மும்மையும பிறவுமிப் பொருட்கண்
இயைபெதி ரியலு மென்றுணர்ந் தியையக்
குறியொடு கீரணங் கொளவகுத் தொழிந்தது
அறிய வுரைப்போ ளுசிரி யன்னே"

என இவற்றின் விரிவறிந்து வநதுழிக் காண்க. இடைச்சொல் லும் உரிசசொல்லுந் தொல்காபபியம, தக்காணியம, அவிநயம், நல்லாறன்மொழிவரி முதலியவற்றுட் காண்க.

இனிச் செந்துறை மாாக்கமும் வெண்டுறை மாாக்கமும் ஆமாறு: நாற்பெருமபண்ணும, இருபத்தொருதிறனும ஆகிய இசையெல்லாஞ் செந்துறை; ஒன்பது மேற்புறமும பதினோராடலும என்றிவை யெல்லாம் வெணடுறையாகும என்பது வாய்ப்பியம். இனி ஒருசாரா சிரியர் சொல்லுமாறு:

"கந்தருவ மென்பது கசடறக் கிளப்பிற்
செந்துறை வெண்டுறை யெனவிரு வகைத்தே"

அவற்றுட், செந்துறை எனபது பாடற்கேற்பது; வெண்டுறை என்பது ஆடற்கேற்பது. என்னை?

"செந்துறை யென்ப தொலிகுறித் தற்றே
வெண்டுறை யென்பது கூத்தின் மேறறே"

என்பவாகலின்.

செந்துறைவிரி மூவகைய; செந்துறையும், செந்துறைச் செந் துறையும, வெண்டுறைச் செந்துறையும என, வெண்டுறைவிரி மூவ

கைய ; வெண்டுறையும், வெண்டுறை வெண்டுறையும், செந்துறை வெண்டுறையும் என. என்னை?

" ஆங்கிரு துறையு மறுவகைப் பகுதிய
பாங்கி னுணரும் பண்பி னோனே"

என்றாராகலின்.

அவற்றுட், செந்துறைப் பாட்டாவன: பரிபாடலும், மகிழிசையும், காமவின்னிசையும் என்பன. என்னை?

" தொய்வங் காம
மையில் பொருளாம் பரிபா டல்லே
மகிழிசை நண்ணிசை யுரிபெரு மரபிற்
காமவின் னிசையே யாற்றிசை யிவற்றைச்
செந்துறை யென்று சேர்த்தினர் புலவர்"

என்றாராகலின்.

செந்துறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன:

" ஓங்கெழில் குன்று கூதிர்பண்பு செந்துறை"

எனக்கொள்க.

வெண்டுறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன: கலியும், வரியும், சிற்றிசையும, சிற்றிசைச் சிற்றிசையும எனறிதசொடக்கத்தன. என்னை?

" கலியே வரியே சிற்றிசை யென்று
மலிதரு பேரிசைச சிற்றிசைச் சிற்றிசை
யென்றிவை யெலலாம் பாணி யியந்தூக்
கொன்ற நோக்கி யொளிபட வந்த
வெணடுறைச செந்துறை வேண்டுங காலே"

என்றாராகலின்.

வெண்டுறைப் பாடடாவன: விலக்கு நாட்டிச செய்யப்படுங் கூத்திற்குரியவாகிய வரியும், குரவையும, மண்டிலமும, சேதமு முதலிய.

வெண்டுறை வெண்டுறைப் பாட்டாவன: பதினோராடற்கு மேற்றபாட்டு. அவை அல்லிய முதலியவும் பாடல்களாக ஆடுவாரை

யும், பாடல்களையும், கருவியையும் உந்துஇசைப்பாட்டாய் வருவன. என்னை ?

“ அவ்வப் பொருளா வரிறப நாடிப்
பாட்டினிற் புகழ்தல் பாடலி தாகலிற்
பதினோ ராடற் பாட்டாய் வந்தன
வெணடுறை வெண்டுறை யெனவிரித் தனரே”

என்றாராகலின.

இனி, இவற்றினுறுப்பு ஐம்பத்துமூன்றுவன: அல்லியவுறுப்பு 6. கொட்டியுறுப்பு 4. குடையுறுப்பு 4. குடத்தினுறுப்பு 5. பாண்டரங்க உறுப்பு 6. மல்லாடலுறுப்பு 5. துடியாடலுறுப்பு 6. கடையத்துறுப்பு 6. பேட்டின் உறுப்பு 4. மரக்காலாடலுறுப்பு 4. பாவையுறுப்பு 3. எனவிவை. இவற்றின்றன்மை செயிற்றியமும, சநதமும், பொய்கையார்நூலு முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும.

பதினோராடலுமாட்டினார் யாரோவெனின்,

“ அல்லிய மாயவ னாட லதற்குறுப்புச்
சொல்லின ராறாகத் துணிந்து ”

“ கொட்டி கடம்பமர்ந்தா னாட லதற்குறுப்
பொட்டினார் மூன்றுட னொன்று ”

“ அறுமுகத்த னாடல் குடைக்கூத் ததற்குப்
பெறுமுறுப்பு நான்காகப் பேசு ”

“ குடததாடல் குன்றெடுத்தா னா- லதறகு
மடக்கிய வைந்துறுப் பாம் ”

“ முக்கண னாடிற்றுப் பாண்டரஙக மற்றதற்
கொக்குமுறுப் பாறு வுணர் ”

“ மாயவ னாடிற்று மல்லாடன் மற்றதற்
காய வுறுப்புக்க ளைந்து ”

“ துடியாடன் மங்கை யெழுவர தாடற
கடியா முறுப்புக்க ளாறு ”

“ கடைய மயிராணி யாட லதனிற்
குடைய வுறுப்பைந்தோ டொன்று ”

"காமன தாடலாம் பேட்டா டதற்குறுப்பு
நாமிக வாராயி ஞன்கு"

"மாயவ ளாடல் மரக்கா லதற்குறுப்
பேய்வன வீரிரண் டென்"

"திருவாடல் பாவை யதற்குறுப்புத் தேரி
ஞெருவா திரணடுட ஞென்று"

என்பன.

"பல்வரை னின்றூட லாறுமற் றைந்துந்தன்
னெல்லையின் வீழ்ந்தாட லென்"

செந்துறை வெண்டுறைப் பட்டாவன: தெய்வதமும், பாவை யும், வானூர்மதியமும, இலங்கிரும், வைளவமும், ஒன்று கொட்டும், முருட்டும என்றித தொடக்கத்து மேற்புறச் செய்யுள் எனக்கொள்க. என்னை?

"தேவ பாணி முதலா வேவிய
வொன்றீ ருகக் கிடநதவும் வந்த
விலஙகிரு வைளவம் வானூர் மதியம்
என்றிவை மொழிந்த மேற்புற மெல்லாஞ்
செந்துறை வெண்டுறை சேர்த்தும காலே"

என்றூராகலின.

இனி, முப்பத்திருவகை யுத்தியாவன, முன்கூறியவே.

தருக்கமாவன: ஏகாந்தவாதமும, அநேகாந்த வாதமும் என் பன. அவை குண்டலம், நீலம், பிங்கலம், அஞ்சனம, தத்துவதரிச னம, காலகேசி முதலிய செய்யுட்களுள்ளும், சாங்கிய முதலிய ஆறு தரிசனங்களுள்ளுங் காண்க.

இனிச், செய்யுளாவன:

"வரியே குரவை மதலை மேட
முரியே தாழிசை முன்னிலை வாழ்த்தே
தேவ பாணி சிற்றிசை நேரிசை
பாவை தனிநிலை பாஙகமை மடலே"

என்றோதப்பட்டன. அவை இன்மணியாரத்துள்ளும் பிறவற்றுள் ளுங் கண்டுகொள்க.

'முந்துநூன் முடிந்த முறைமையின் வழாஅமை—வந்தன பிற வும் வயினறிந் துரைப்போன்—அந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே என்பது: மேனூன்முடிந்த முறைமையின் வழாமை சொன் னவும, சித்திர சமையபத்திர சேதக கணிதகத்தவுத்தி முதலிய பிற வும் அறிந்து இடத்திற்கேற்றவாற்றான் உரைக்கவல்லோன் கேள்வி முற்றிய ஆசிரியன் என்று கூறப்படுவான் என்றவாறு.

"சொல்லிற் சுருங்கிப் பொருள்பெருகித் * தொனூன
மெல்லாம விளக்கி யிருளகறறும்—நல்யாப
பருஙகலம் வல்லவா தாமனறே கேள்வி
† யொருஙகறிய வல்லா ருணாந்து"

யாப்பருங்கலம் மூலமும்
விருத்தியுரையும்
முற்றும.

---

* 'தொன்னூலம்' என்பதும பாடம.

† 'ஒருங்கலர்தத வல்லா ருணர்ந்து' என்பதும பாடம.

சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி.

யாப்பருங்கலம்

இலக்கண மேற்கோள் முதற்குறிப் பகராதி.

(* இக்குறியிடப்பட்டவை தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள்.)

ஆ

இலக்கிய மேற்கோள் முதற் குறிப்பகராதி.

[குறிப்பு:—இடம் விளங்கிய செய்யுட்களுக்கு முதற் குறிப்பின் பக்கத்தில் அவ்வவ்விடங்கள் இரு பிறைக்குறியுள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நூலுள் இடங்குறிக்கப் படாதனவும் ஈண்டு இடங் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணச் செய்யுட்களாகக் காட்டப் பட்ட சில இலக்கணச் சூத்திரங்களும் இவ்வட்டவணையிலேயே சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. கலிப்பாவின் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றற்கும் தனித்தனியே முதற் குறிப்புக் காட்டப்பட்டுள்ளது.]

பக்கம்.

அ

ஆ

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
356	22	ஞுறித்தே	குறித்தே
365	12	யுரைகதன	யுரைத்தனவு
366	24	தகைகான	தகைசான்
370	5	கொளாஅ	கொளாஅல்
391	24	யடுக்சை	யடுக்கிசை
39[illegible]	29	கொட்டுபபோலவும்	கொட்டும்போல
397	26	என	எனவும
399	6	யாதாங்கொலே	யாதாஙகொலோ
405	10	யுததியாவன	உததியாவன
408	30	ஆசிரியர்	ஆசிரியர்மதம்பற்றி
412	1	வியமொடு	விமயமொடு
,,	11	வறிகொட்ப	வளிகொட்ப
419	15	நீர்சோலை	நீன்சோலை
,,	16	ஙாடா	ஙாடா
420	23	யின்றமிழ்ப்போ	யின்றமிழ்போ
426	28	தோமாவின்	தேமாவின்
430	13	றன்போ	றன்போர்
451	12	பாட	பாடப்
473	15	விதிதயனை	விதியதனை
475	29	பட்டது.	பட்டன.
,,	,,	களையும்	களும்
,,	30	எழுதியிருக்கிறது.	எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.
487	21	வுலகம்மொ	வுலகம்மொரு
498	18	சிவிமுகம்	சிலீமுகம
538	8	தொய்வங்	தெய்வங

Printed by Thompson & Co, at the "Minerva" Press,
33. Popham's Broadway, Madras.